

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும்

இறக்கை: 11 இறகு: 2

காக்கைகள்

இலக்கிய மாத இதழ்

பிப்ரவரி 2022 விலை ₹ 40

சென்னை

சாதி இன வேறுபாடு தகிழ் பள்ளிகள் டாட்டி

சென்னை
சென்னை
2010

மருதநாயகம்

பூமித்தேவன்

கட்டொம்பன்

ஊலபத்திரை

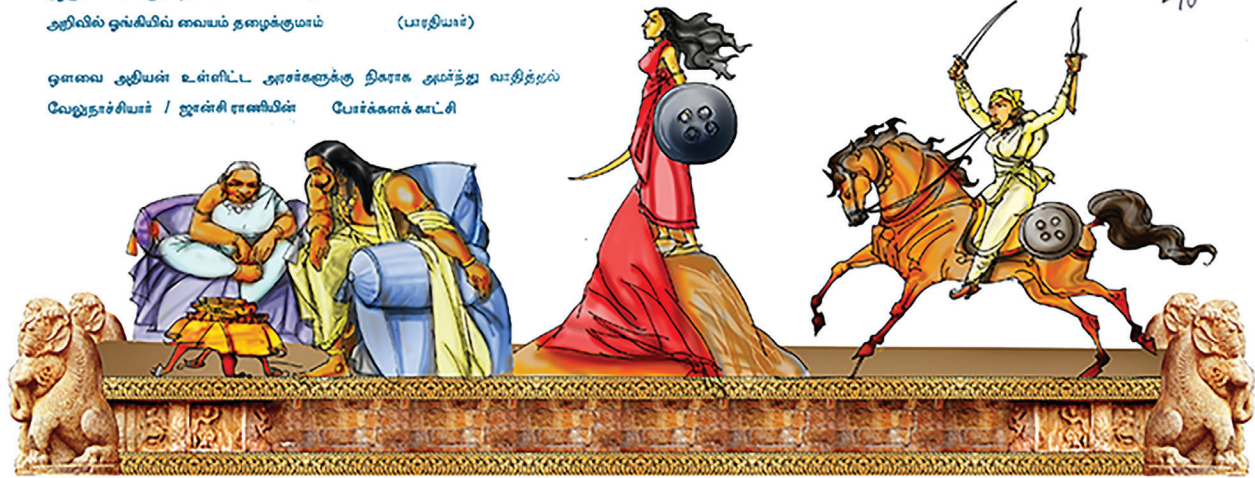
மருதநாயகன்

தள்ளிச்சாலை

ஆணும் பெண்ணும் திரசெளக் கொள்வதால் அறிவில் ஒவ்வியில் வையம் தழைக்குமாம் (பாடியார்)

ஒளவை அறியன் உள்ளிட்ட அளசங்களுக்கு திரசாக அம்த்து வாதிரதல் வேலுநாச்சியார் / ஜூன்சி ராணியின் போர்க்களக் காட்சி

10

125 ஆவது இதழ்

வடவர்களின் அரசியல்

60 ஆவது ஆண்டு குடியரசுதின விழாவின் போது தமிழ்நாட்டின் சார்பில் வடிவமைக்கப்பட்ட அலங்கார வண்டிகளை அப்போது செய்தித்துறை இயக்குநராக இருந்த திரு. இறையன்பு அவர்கள் 'தமிழக அரசின் சார்பில் நீங்களே நேரில் சென்று தேர்வுக்குழுவிடம் விளக்கிச் சொல்லுங்கள்' என்று கேட்டுக்கொண்டதோடு, ஒரு ஐ.ஏ.எஸ் அதிகாரியையும் என்னுடன் டெல்லிக்கு அனுப்பிவைத்தார். தேர்வுக்குழுவின் முன்பு ஒவ்வொரு மாநிலத்தவரும் தங்களது வடிவமைப்பை எடுத்து விளக்குவர். தேர்வுக்குழுவின் வண்டிகளின் வடிவமைப்பு, அதன் உட்பொருள் மற்றும் கலாச்சாரப் பின்னணி குறித்தும் விசாரித்துத்தான் தேர்வு செய்வர். அதில் ஒரு மாநிலத்தவர் காண்பிக்கும் சித்திரத்தை தேர்வுக்குழுவில் உள்ளவர் அம்மாநிலத்தவராக இருப்பின் அவர்களே முன்வந்து விளக்கமளிப்பதுவும் நடக்கும்.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து சென்றிருந்த நாங்கள் தமிழ்நாட்டின் பங்காக 'திருப்பூர் குமரன்' சிற்ப வடிவத்தைக் காண்பித்தபோது உடனே நிராகரித்தார்கள். அவர் யார் என்றே தெரியாது என்றார்கள். 'இனிமேல் தெரியட்டுமே' என்றேன் நான். தமிழ்நாட்டில் வடபுலத்து தேசியத் தலைவர்களின் பெயர்களை பிள்ளைகளுக்கும் தெருக்களுக்கும் கட்டிடங்களுக்கும் சூட்டி நாங்கள் மகிழ்ந்திருக்கிறோம் தெரியுமா? என்று சொன்னேன். அவர்கள் காதுகொடுத்துக் கேட்பதாய் இல்லை. அன்றைய தினத்தில் 'சுதிர்தார்' என்ற கார்ட்டூனிஸ்ட் தேர்வுக்குழுவில் இருந்தார். இப்படி அவர் சொன்னவுடன் எனக்கு அவரின்மீது இருந்த அபிமானம் அப்படியே போய்விட்டது. குழுவில் இருந்த தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர் 'ஏன் ருக்மணி தேவியை வடிவமைக்கக்கூடாது' என்று கேட்டார். ஒரு முன்முடிவோடு வந்து குழுவில் பேசாமல் அமர்ந்திருந்து கடைசியில் பேசியவர் ஒரு பார்ப்பனர் என்பதை அறிந்தேன். வேறு வழியில்லாமல் நாங்கள் கொண்டு சென்றிருந்த கிராமியக் கலைஞர்களைக்கொண்ட டிசைன் மட்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. சற்று ஏமாற்றத்துடனேயே நாங்கள் அப்போது தமிழ்நாட்டுக்குத் திரும்பி வந்தோம்.

எனவே, தமிழ்நாட்டு அரசியலை, வரலாற்றை, தொன்மையை, தியாகத்தை மறுப்பதும் மறைப்பதும் நிராகரிப்பதும் வடவர்கள், குறிப்பாக பார்ப்பனர்கள் தொடர்ந்து செய்துவரும் அரசியல்தான். இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும்.

- டிராட்ஸ்கி மருது

திருவள்ளூர்வராண்டு 2053

மாசி
பிப்ரவரி 2022

ஆசிரியர்
வி. முத்தையா
9841457503

பொறுப்பாசிரியர்
க. சந்திரசேகரன்
9715146652

ஆசிரியர் குழு
இரா. எட்வின்
முகிலன்
அமரந்தா
கசன்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி. பி. அரவிந்தன்
வீர. சந்தானம்

நெறியாளர்கள்
டிராட்ஸ்கி மருது
க. பஞ்சாங்கம்
கே. எம். வேணுகோபால்

புலம்பெயர் நாடுகளுக்கான
தொடர்புக்கு:

கனடா:
மாள்சிங்
T. Rajahmansinghe
aharaj34@yahoo.ca

ஐரோப்பா:
க. முகுந்தன்
K. Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

காக்கையில் வெளியாகும் கதை, கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின் கருத்துகள், கட்டுரையாளர்களின் கருத்தாகும். காக்கையின் கருத்தாகாது.

அரசு இங்கே! அதிகாரம் எங்கே?

நீதிய ஒன்றியத்தின் ஆட்சி, அதிகாரத்தில் இருக்கும் பாஜக ஒரேதேசம், ஒரேமதம், ஒரேமொழி என்கிற பிரிவினை முழக்கத்தை மூர்க்கமாக முன்வைத்து களமாடத் தொடங்கியபோதுதான் சின்னஞ்சிறு மாநிலக்கட்சிகள் கூட தோள்தட்டிக்கொண்டு தேசம் காப்போம் என்கிற முழக்கத்தோடு களத்துக்கு வந்தன. அதிலும், ஒன்றிய அரசின் நயவஞ்சகத்தையும் சூதுவாதையும் மக்கள் மன்றத்தில் தயங்காமல் வெளிப்படுத்தின, விடுதலைச்சிறுத்தைகள் போன்ற சமூகநீதிக்கட்சிகள். தனது கூரிய அரசியல் பார்வையாலும் போராட்டங்களத்தின் வழியாகவே அரசியல்களத்தைத் தமதாக்கிக்கொண்டுள்ள அரசியல் சாதூர்யத்தாலும் நெஞ்சை நிமிர்த்தி, 'வெல்லப்போவது மறுநீதியா, சமூகநீதியா என்பதைப் பார்த்துவிடுவோம்' என அரசியல்எதிரிகளைக் களச்சமருக்கு அழைத்தார் தொல். திருமாவளவன். ஆளில்லாத மைதானத்தில் கம்புசுற்றிக்கொண்டிருந்த, சனாதன சக்திகளின் ஆட்டத்தை மக்களே தமது வாக்குரிமை மூலம் ஒடுக்கி வைத்தனர். தமிழ்நாட்டில் திமுக தலைமையிலான கூட்டணி பெரும் வெற்றியைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வந்தது.

ஆனாலும், காலங்காலமாய் அண்டிப்பிழைத்துக்கொண்டே ஆட்சி அதிகாரத்தைச் சுவைத்துமகிழ்வதில் கைதேர்ந்த கூட்டத்தினர், 'ஆட்சிதான் உங்கள்கையில்! ஆனால் அதிகாரம் எப்பொழுதும் எங்கள்கையில்தான்!' என்பதை மீண்டும் மீண்டும் மெய்ப்பித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஆட்சி அதிகாரத்துக்கு முகம்கொடுக்கிற அதிகாரிகள் எல்லாம் இந்த அரசின் கட்டுப்பாட்டில்தான் இருக்கிறார்களா, என்பதே ஐயமாக இருக்கிறது. ஆட்சிப்பணி செய்யும் அதிகாரிகள் எங்கோ வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காவல்பணி செய்யும் அதிகாரிகள் யாருடைய கட்டளைக்கோ காத்துக்கிடக்கிறார்கள். வழக்குமன்றங்கள் சட்டத்தையும் நீதியையும் முன்நிறுத்தாமல் கதைகளையும் கற்பனைகளையும் முன்வைத்து நீதி பேசுகின்றன. இதுபோன்ற நேர்வுகளில் கண்காணித்து கடிவாளம்போடவேண்டிய பொறுப்புமிக்க நீதிபரிபாலன உயர்அமைப்புகள் மௌனம்சாதிக்கின்றன. இவ்வாறான தீர்ப்புகள் நாணயநீதிக்குத் தவறான முன் மாதிரியாகிவிடுமே என்கிற அச்சமும் கவலையும் கூட அவர்களிடத்தில் வெளிப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இருபத்துநான்கு மணிநேரமும் மெல்லுவதற்கு எது கிடைத்தாலும் சரி என்கிற முடிவுக்கு காட்சி ஊடகங்கள் வந்து பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன.

முன்றாம்தர, நான்காம்தரப் பேச்சாளர்களைப்போல சில அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்களே ஊடகங்களின் முன் நின்றுகொண்டு பொய்களையும் அவதூறுகளையும்

**ஒவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி
உங்கள் கைகளில்**

ஒவ்வொரு மாதமும்
29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்
'காக்கைச் சிறகினிலே'
அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது.
5ஆம் தேதிக்குள்
இதழ் கிடைக்கப்பெறாதவர்கள்
தொடர்புகொள்ள வேண்டிய
செல்பேசி எண்: **98414 57503**

உறுப்பினர் கட்டணம்

தனி இதழ் விலை.....ரூ. 40
ஆண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 400
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 750
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 2000
மாணவர் சந்தாரூ. 300
(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர்
அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றிதழோடு
விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

பணவிடை (மணியாட்டர்) மூலமும்
சந்தா செலுத்தலாம். காசோலைகள், வங்கி
வரைவோலைகள் அனைத்தும்

KAACKAI,
A/c No. 60111010005660
CANARA BANK,
TRIPPLICANE, CHENNAI - 5.
IFSC: CNRB0016011

என்ற பெயருக்கு, சென்னையில்
மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

Google மூலம் செலுத்த: **98414 57503**

வெளிநாட்டு உறுப்பினர் கட்டணம்

ஆண்டுக் கட்டணம்.....\$ **40**

உறுப்பினர் கட்டணத்தை

KAACKAI,
A/C NO. 60111010005660
CANARA BANK,
TRIPPLICANE, CHENNAI - 5

என்ற பெயருக்கு, சென்னையில்
மாற்றத்தக்க வகையில் அனுப்ப வேண்டும்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை, 288, 22, MJB தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600 005.

செல்பேசி: 98414 57503,
தொலைபேசி : 04428471890

மின்னஞ்சல்:

kaakkaicirakinile@gmail.com

முகநூல்:

www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

கூச்சமின்றிப் பேசுகிறார்கள். அந்த இடத்தில்
காவல்துறை கைகட்டிச் சேவகம்
செய்துகொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் நடந்த
நிகழ்வுகளையும் அதன் வரலாறுகளையும்
எடுத்துப்பேசுகிற தலைவர்களை காவல்துறைத்
தடுத்து நிறுத்துகிறது. 'முகக்கவசம் அணியாமல்வந்து
வாக்குவாதம் செய்தார்' என்கிற காரணத்தைச்
சட்டி ஒரு எளிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த
சட்டக்கல்லூரி மாணவரை இரவு முழுவதும்
காவலர்கள் கொடூரமாகத் தாக்கியுள்ள நிகழ்வு
வெட்கக்கோடானது. 'பள்ளி விடுதியின் காப்பாளர்
கடுமையான வேலைகளைக் கொடுத்து
படிக்கவிடாமல் மன அழுத்தம் தந்தார்'
என்பதற்காகத் தற்கொலை செய்துகொண்டதாகச்
சொல்லப்படும் மாணவியின் வழக்கு நீதியை
நோக்கி நகராமல் அரசியலை நோக்கி
நகர்த்தப்பட்டிருப்பது துயரமானது. இந்தச்
சூழலில் இவை எல்லாவற்றையும் எவ்விதச்
சலனமுமில்லாமல் அரசு வேடிக்கை
பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாகவே மக்கள்
கருதுகிறார்கள். அரசுக்குப் பொறுமையும்
நிதானமும் வேண்டும்தான். ஆனால் இந்த
நிதானமும் பொறுமையும் மெத்தனம் என்று
கருதக்கூடிய அளவுக்கு மிகவும் ஆபத்தானது.

மிகச் சாதாரண வேலைகளுக்குக்கூட ஆயிரக்
கணக்கில் லஞ்சம் கேட்கிறார்கள் அரசு
அதிகாரிகள். பத்திரம் பதிவு செய்ய லஞ்சம்;
வில்லங்கச் சான்றுபெற லஞ்சம்; விவசாயக்
கடன்வாங்க லஞ்சம்; இயற்கை விவசாயச்
சான்றிதழ் வாங்க லஞ்சம்; மின் இணைப்புப் பெற
லஞ்சம்; பட்டா வாங்க லஞ்சம்; சாதிச்சான்றிதழ்
வாங்க லஞ்சம்; ஆதார் அட்டை வாங்க லஞ்சம்;
குடும்ப அட்டை வாங்க லஞ்சம்; வீட்டுவரிக்கு
லஞ்சம்; குடிநீர் இணைப்புக்கு லஞ்சம்; வருமானச்
சான்றிதழ் வாங்க லஞ்சம்; இலவச மருத்துவச்
சேவை பெற லஞ்சம்; புகாரைப் பதிவுசெய்ய
லஞ்சம்; நீதிபெற லஞ்சம்; செத்த பிணத்தை
சுகுகாட்டில் கொண்டுபோய் எரிக்கவும் லஞ்சம்;
லஞ்சம்.. லஞ்சம்... எல்லா இடங்களிலும் லஞ்சம்..

கூட்டிக் கழித்துப்பார்த்தால் எல்லாக்
காலத்திலும் அரசுகள்தான் மாறுகின்றனவே
தவிர அரசாங்கங்கள் வழமைபோல அது
தன் போக்கிலேயே செயல்பட்டுக்
கொண்டிருக்கின்றன. அதைக்
கட்டுப்படுத்துவாரும் இல்லை; தட்டிக்கேட்பாரும்
இல்லை. ஆட்சி மாற்றம் என்பது வெறும் அரசு
மாற்றமாய் மட்டுமே எஞ்சி நிற்கிறது.
அப்படியானால் ஆட்சியாளர்களிடத்திலே அரசு
இருக்கிறது, அதிகாரம் யார்கையில் இருக்கிறது,
என்கிற கேள்வியை குடிமக்கள் கேட்கத் தொடங்கி
இருக்கிறார்கள். இதற்கான பதிலை செயலில்
காட்டவேண்டிய கடமையும் பொறுப்பும்
அரசுக்கு இருக்கிறது. அரசுதான் அதை
வெளிப்படுத்தவேண்டும்.

அரசியல் சாசனத்தை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது

இன்று அரசியல் என்பது வித்தை காட்டும் செயலாக மாறி தேர்தலுடன் நின்று விடுகிறது. இந்த நிலைதான் மக்களாட்சிக்கு ஆபத்தைக் கொண்டு வருகிறது. எனவே ஒரு புதிய மக்களாட்சி படைக்க கட்சி அரசியலைத் தாண்டி, ஒரு மக்கள் அரசியலைக் கட்டி அடிப்படை மாற்றத்திற்கு வித்திட முடியுமா என்பதுதான் இன்றைய தேடுதலாக இருக்கிறது. அதற்கான தலைவர்கள் ஆத்ம சக்தியுடன் யாராவது கிடைப்பார்களா என்பதுதான் பலரின் ஏக்கம்.

அண்மையில் வெளிவந்துள்ள இரண்டு ஆய்வு அறிக்கைகள் பொதுச்சிந்தனை உடையோரை பதைபதைக்க வைக்கும் செய்திகளைக் கொண்டுவந்து தந்துள்ளன. ஒன்று: ஐ.நா.வின் மானுட மேம்பாட்டு அறிக்கை. இரண்டு ஆக்ஸ்பார்டின் உலக ஏற்றத்தாழ்வு அறிக்கை. இரண்டு: அறிக்கைகளும் மானுட சமூகம் பற்றியதுதான்.

இந்தியாவின் நிலைமையையும் அந்த அறிக்கைகளை வைத்து நாம் புரிந்துகொள்ளலாம். பொருளாதார வளர்ச்சி, மக்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வு, சமூக மேம்பாடு என மக்களின் நலனுக்காகச் செயல்படுவதாக அரசாங்கங்கள் கூறி ஒரு 40 ஆண்டு காலத்தில் இயற்கைச் சூழலை உலகம் தோற்றிய காலத்திலிருந்து இப்படிச் சீர்கேடு அடையச் செய்தது கிடையாது. இந்த 40 ஆண்டு காலத்தில் புவி படைக்கப்பட்டது மானுடத்திற்காக என்ற சிந்தனையில் இயற்கைச் சூழலை சிதிலமடைய வைத்துவிட்டோம். அண்டம் அனைத்தும், அண்டத்தில் இருக்கும் அனைத்து உயிரினங்களுக்கானது என்பதை மறந்து பொருள் சேகரிக்கும் நோக்குடன் அண்டத்தையே நாம் நிலைகுலைய வைத்துவிட்டோம். அதன் விளைவு தொடர்ந்து மானுடம் பேரிடர்களைச் சந்தித்து வருகிறது. மானுடம் இன்று ஒரு புதிய புரிதலுடன் செயல்பட்டாக வேண்டிய சூழலுக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளது. மானுடத்திற்கும் அண்டத்திற்கும் உள்ள உறவுமுறை பற்றிய புரிதல், மானுடத்திற்கும்

இயற்கைக்கும் உள்ள உறவுமுறை பற்றிய புரிதல் ஏற்பட்டு விரைந்து செயல்படவில்லை என்றால் மிகப்பெரிய பேரழிவை உலகம் சந்திக்கப்போகிறது என்ற அபாயச் சங்கை இந்த அறிக்கை ஊதிவைத்துள்ளது.

இதற்கான பொது விவாதம் ஆளுகைத் தளங்களில் நடைபெறுகிறதா என்று கூர்ந்து கவனித்துப்பார்த்தால் எங்குமே அந்தப் புரிதலுடன் செயல்படுவதாகத் தெரியவில்லை. நம் தலைவர்கள் அனைவரின் உரைகளிலும் ட்ரில்யன் டாலர் பொருளாதார வளர்ச்சியை நோக்கி செயல் திட்டம் வகுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத்தான் முன் வைத்துக் கொண்டுள்ளனர். இந்த ஐ.நா. அறிக்கையை உள்வாங்கிப் படித்துவிட்டு இப்படிப்பட்ட உரைகளைக் கேட்கும்போது அடிவயிற்றில் நமக்கு பயம் ஏற்படுகிறது. இரட்டை இலக்க வளர்ச்சி என்று நம் தலைவர்கள் பேசுகின்றார்கள். இரட்டை இலக்க வளர்ச்சியில்தான் வறுமையைக் குறைக்கமுடியும் என்றும் வாதிடுகிறார்கள். எந்தக் கோட்பாடு வறுமையை ஒழிக்க இரட்டை இலக்க வளர்ச்சி தேவை என்று கூறுகிறது? 3% பொருளாதார வளர்ச்சியில் நாட்டிலுள்ள அனைத்துத் தரப்பு மக்களுக்கும் தேவையான அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து மானுட வாழ்வு எப்படி வாழ வேண்டுமோ அப்படி மரியாதையான வாழ்க்கையை வாழ வைக்கும் பல நாடுகள் நம் கண்ணுக்கு ஏன் தெரியவில்லை.

இந்த இடத்தில்தான் உலகஏற்றத்தாழ்வு பற்றிய அறிக்கையை நாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டி உள்ளது. அதாவது 8.5 சதவிகிதம் பொருளாதாரம் வளர்ந்தபோது அந்தப் பொருளாதாரம் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி விட்டதா? வறுமை சற்று குறைந்தது என்பது உண்மைதான், ஆனால், இந்தக் கொடிய தொற்று அதைத் தகர்த்து விட்டது. ஆகையால்தான் இந்தியாவில் 80 கோடி மக்கள் அரசுதரும் இலவச உணவுதானியங்களை நம்பி உணவுப்பாதுகாப்பை பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர். இந்தப் புள்ளிவிபரம் கூறும்செய்தி என்ன? அடைந்த பொருளாதார வளர்ச்சி அனைத்துத்தரப்பு

மக்களுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்படவில்லை என்ற உண்மையைத்தானே!

உலக ஏற்றத்தாழ்வு அறிக்கை, இதுவரை உலகம் கண்டிராத ஏற்றத் தாழ்வுகளை சந்திக்கிறது என்றும் அடைந்த வளர்ச்சியில் வளர்ந்தவர்கள் ஒரு சிலரே, வளங்கள் குறையாடப்பட்டது மட்டுமின்றி, சொத்துக்களை தனிமனிதர்கள் கைக்கும் பெருமளவு கொண்டு வந்து விட்டனர். இதன் விளைவு பெரும்பான்மை மக்கள் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு அரசாங்கம் தரும் இலவசங்களை நோக்கி காத்திருக்கும் சூழலுக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர் என்பதைத்தான் படம் பிடித்து காட்டுகின்றது இந்த அறிக்கை. அது மட்டுமல்ல அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுபட்டு சுதந்திரம் பெற்று மக்களாட்சி கைக்கொண்டு செயல்பட்டு வரும் நாடுகளும் என்ன செய்கிறது என்றால் குடிமக்களுக்கு தேவையான வாய்ப்புக்களையும் வசதிகளையும் உருவாக்கி அவர்களை செயல்பட வைத்து சுயமரியாதையுடன் கூடிய மானுட வாழ்க்கையை வாழ வழி செய்ய இயலாமல் மக்களை பயனாளிகளாகவே வைத்து இலவசங்களுக்கு ஏங்கும் நிலையில் அவர்களை வாழ வைத்து, அரசாங்கத்தை தன் எஜமானன் எனவும், தாங்கள் குடிபடைகள் எனவும் சிந்திக்கும் சூழலிலேயே வைத்து விட்டனர். இந்த இடத்தில் உலக ஊழல் அறிக்கையை சற்றுப் புரட்டினால் ஓர் உண்மை நமக்குப் புலப்படும். இந்த 40 ஆண்டு காலத்தில்தான் ஊழல் பற்றி பெருவிவாதம் முன்னெடுக்கப்பட்டு, சில நாடுகளில் நாட்டின் அதிபர்களும், அமைச்சர்களும், முதல்வர்களும் சிறைச்சாலை சென்று வருவதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது.

இந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சி வந்தபோது எது விவாதப் பொருளாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்றால் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதைப் பற்றித்தான். ஆனால் அந்த இடத்தில் எது இருந்தது என்றால் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான சீர்திருத்தம் மற்றும் ஊழல் என்ற இரண்டு மேலோங்கி இருந்தது பொதுத்தள விவாதங்களில். இந்த இடத்தில் நாம் எங்கு தோற்றோம், எங்கு நாம் தவறு இழைத்து

விட்டோம் என்று ஆராய வேண்டும். அதே நேரத்தில் இன்னொரு அதிர்ச்சி தரும் கருத்தை நாம் கவனிக்கத் தவறக்கூடாது. 2012 ஆம் ஆண்டு என். சி.ஏ.இ.ஆர் (NCAER) என்ற அகில இந்திய ஆராய்ச்சி நிறுவனம் மக்கள் கருத்தறியும் ஓர் சர்வே நடத்தியிருக்கிறது. 2005 ஆம் ஆண்டும் இந்த நிறுவனமே அப்படிப்பட்ட ஒரு சர்வே நடத்தி புள்ளி விபரங்களை வைத்துள்ளது. அதேபோல் மக்கள் கருத்தறியும் சர்வேயை 1971லும் 1996லும் சி.எஸ்.டி.எஸ் (CSDS) என்ற ஆய்வு நிறுவனம் நடத்தியுள்ளது. கடைசியாக 2012 ஆம் ஆண்டு நடத்தி 2015ம் ஆண்டு வெளியிட்ட சர்வே அறிக்கையில் மக்கள் கூறிய கருத்து மக்களாட்சி பற்றி நம்மை ஆழ்ந்து சிந்திக்க வைக்கிறது.

முன்பெல்லாம் அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது, நீதி மன்றத்தின் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது, அரசுத் துறைகள் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று ஓரளவுக்குக் கூறிய மக்கள் 2012ல் எங்களுக்கு இவை எதன் மீதும் நம்பிக்கை இல்லை. அரசியல்வாதிகள் குறிப்பாக நாங்கள் தேர்ந்தெடுத்த சட்டமன்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஏழைகளுக்காகச் செயல்படுவதில்லை. அவர்கள் வசதியானவர்களுக்கு, கம்பெனிகளுக்கு செயல்பட்டு ஊழல் செய்வதில் கவனமாக இருக்கின்றார்கள் அது மட்டுமல்ல, ஊரில் உள்ள குற்றப் பின்னணி கொண்டவர்களை அரசியலுக்குள் கொண்டுவந்து மக்களை அடக்க முயற்சிக்கின்றார்கள் என்ற கருத்தை தெரிவித்துள்ளனர். உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்றால் எங்களுக்கு ஒரு வலிமையான, மக்களை நேசிக்கும், துணிவுள்ள தலைவன் வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் படிக்கும்போது, நமக்கு என்ன தோன்றுகிறது என்றால், நாம் பெற்ற கல்வி, நம் தலைவர்கள் செய்த தியாகம், நாம் அடைந்த வளர்ச்சி யாருக்கானது நம் அரசியல் கட்சிகள் ஏன் இந்த அவப்பெயரை தாங்கி நிற்க வேண்டிய சூழலுக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளன. நம் இன்றைய தலைவர்கள், அரசியல்வாதிகள் அனைவரும் ஊழல்வாதிகளா, நம் அதிகாரிகளும் ஊழியர்களும் மோசமான ஊழல் புரிகின்றனரா, நம் மக்கள் ஊழலை சகிக்க பழகிவிட்டனரா என்று கேட்கத் தோன்றும். நம் கட்சிகளில் இன்றும் தியாகி நல்லக்கண்ணு போன்றவர்கள் இருக்கின்றார்கள். சமீபத்தில் இறந்த மதுரை சட்டமன்ற உறுப்பினர் நன்மாறன் எப்படிப்பட்ட தியாக வாழ்வு வாழ்ந்தார் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். ஆளும் கட்சியில் இருந்தும் தங்கள் சூழ்நிலைகளுக்கு திருமணம் முடிக்க முடியாமல் கட்சிக்காக உழைக்கும் அரசியல்வாதிகளையும் இன்று பார்க்க முடிகிறது. அதேபோல் செயலர் பதவிவரை வந்தவர்கள் சிலர் கடனுடன் வாழ்வதையும், சொந்த வீடு கட்டுவதை

கனவாக வைத்து வாழ்வதையும் டப்பிச் சோறு தங்கள் வீடுகளிலிருந்து எடுத்து வந்து சாப்பிடுவதையும் நாம் பார்த்து வருகிறோம். இருந்தும் ஏன் இந்தநிலை என்பதுதான் பலருக்கு புரியாத புதிர். நீண்ட நாட்களுக்கு முன் நேரு பிரதமராக இருந்தபோது உலகப் புகழ் பெற்ற பொது நிர்வாகவியல் வல்லுனர் பால் ஆப்பில்பி இந்தியா வந்திருந்தார். அவரிடம் நேரு ஒரு வேண்டுகோள் வைத்தார். எங்கள் நிர்வாகக் கட்டமைப்பை ஆய்வு செய்து எனக்கு ஒரு பரிந்துரை வழங்குங்கள் என்பதுதான். அவரும் அந்த வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டு ஒரு ஆய்வு அறிக்கையை தயார் செய்து சமர்ப்பித்தார். அது மிகப்பெரிய அறிக்கை அல்ல. அது ஒரு சிறிய அறிக்கை ஆனால் அந்த அறிக்கையில் பிரச்சினையின் மூலத்தைத் தொட்டுவிட்டார்.

அவர் கூறியதன் சாரம் “உங்கள் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு காலனியாதிக்க காலத்தில் கட்டப்பட்டவை. அது சுரண்டலுக்காகக் கட்டப்பட்டவை. அது வெகுதூரத்தில் இருந்து மக்களை மேய்த்து சுரண்டி, பதவியில் இருந்தவர்களுக்கும் பதவியைத் தந்தவர்களுக்கும் செயல்பட்ட ஒரு அமைப்பை சுதந்திரம் அடைந்த நாட்டில் தொடர்ச் செய்வது சுரண்டலை வேறு ஒரு வடிவத்தில் செயல்பட வைக்கும். எனவே உங்களுக்கான ஒரு நிர்வாகக் கட்டமைப்பை உருவாக்கிக் கொள்ளுங்கள்” என்பதுதான். அது மட்டுமல்ல கூடிய விரைவில் அதை உணர்வீர்கள் என்றும் எச்சரித்தார். ஆனால் அன்று நம் நாட்டை இந்தியா என்று ஒன்றாக உருவாக்குவதே மிகப்பெரிய சவாலாக இருந்தது. நாட்டு உருவாக்கத்திற்காக கொஞ்சநாளம்

பொருளாதார வளர்ச்சி வந்தபோது எது விவாதப் பொருளாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்றால் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதைப் பற்றித்தான். ஆனால் அந்த இடத்தில் எது இருந்தது என்றால் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான சீர்திருத்தம் மற்றும் ஊழல் என்ற இரண்டும் மேலோங்கி இருந்தது.

அந்த நிர்வாகத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற வகையில் தொடர்ந்த அந்த நிர்வாகம் இன்றுவரை தொடர்கிறது. இதில் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையால் வந்த வாய்ப்பு அனைவரையும் சிக்க வைத்து விட்டது. கார்ப்பரேட், தரகர்கள், ஒப்பந்தக்காரர்கள், அரசியல்வாதிகள், உயர்நிலை அதிகாரிகள் இவர்களில் ஒரு பிரிவினர் லாபம்பார்க்கும் வலைப்பின்னலில் இயங்குகின்றனர். இவர்களின் பலம் அசுர பலம், இவர்களை நல்லவர்கள் மட்டும் எதுவும் செய்துவிட முடியாது. இதற்கு மிகப்பெரிய மக்கள் திரட்டு காந்தி காலத்தில் நிகழ்ந்தது போல் நிகழ வேண்டி இருக்கிறது. இன்றைக்கு இயங்கும் அரசியல் கட்சித் தலைவர்களால் இந்தப் பணியைச் செய்ய முடியும் என்று நான் கருதவில்லை. நம் அரசுக் கட்டமைப்பும் அரசியல் கட்டமைப்பும் அந்த அளவுக்கு பின்னப்பட்டுள்ளது. அரசியலுக்கும் கார்ப்பரேட் வணிகத்திற்கும் அப்படியொரு பின்னல் பின்னப்பட்டுள்ளது.

ஒரு அரசியல் கட்சியில் உள்ள தனி நபர்கள் நடத்தும் பெரு வணிகத்தில் பல கட்சிகளைச்

சேர்ந்தவர்கள் பங்குதாரராக இருக்கின்றார்கள். நடக்கும் அரசியல் நகர்வுகள் நமக்குத் தரும் செய்தி கட்சியை தாங்கள் நடத்தும் வணிகத்திற்கு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காகத்தான் பலர் கட்சியில் முக்கியப் பதவிகளை பிடித்து செயல்படுகின்றனர் என்பதைத்தான். நீதிமன்றத்தில் கூட இவர்களை ஒன்றும் செய்ய இயலாத அளவிற்கு தங்கள் வழக்கை மறக்கச் செய்து விடுகின்றனர். அந்த அளவிற்கு நிலைமை பரிதாபகரச் சூழலை அடைந்துள்ளது. இந்தச் சூழலை மாற்ற முதல் பொது நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு தந்த அறிக்கையை முற்றிலுமாக நடைமுறைப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அது நடைபெறவில்லை. குறைந்த பட்சம் இரண்டாவது நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையத்தின் அறிக்கைகள் மீதாவது விரைந்து நடவடிக்கை எடுத்து செயல்பட்டிருந்தால். குறைந்த பட்ச மாற்றங்களை நம் ஆளுகையிலும் நிர்வாகத்திலும் கொண்டு வந்திருக்க முடியும். இந்த நிர்வாக சீர்திருத்த அறிக்கைகளை நம் அரசியல் மற்றும் அதிகார வர்க்கம் இணைந்து பாதாளத்தில் தள்ளிப் புதைத்து விட்டன என்பது தான் நாம் பார்க்கும் எதார்த்தமான உண்மை.

அது மட்டுமல்ல இன்றைய நம் நிர்வாகம் மக்களை நோக்கியதாக மாற்றப்பட வேண்டும். அதற்கு அதிகாரப் பரவல் என்பது மிக முக்கியமானது. இந்த அதிகாரப் பரவல் என்பது எதோ மாநில அரசிடமிருந்து உள்ளாட்சிக்குச் செல்லும் அதிகாரம் மட்டுமல்ல, மைய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுக்கும் அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும். அப்போது தான் மக்கள் அதிகாரப்படுத்தப்படுவார்கள். மக்கள் அரசாங்கத்துடன் இணைந்து ஆளுகையிலும் மேம்பாட்டுச் செயல்பாடுகளிலும் ஈடுபடுவார்கள். அதிகாரப்பரவல் என்று கூறி மாநில அரசுகளை உள்ளாட்சிகளுக்கு அதிகாரங்களை கொடுங்கள் என்று கூறி விட்டு மாநில அரசிடமிருந்து அதிகாரங்களை தொடர்ந்து எடுத்துக் கொண்டேயிருந்தால் மாநில அரசுகள் எப்படி உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்தும் அதிகாரங்கள் கொடுத்து. இன்று மாநில அரசுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் என்று வாதிடுவோர் பழைய அறிக்கைகளை வைத்து விவாதம் புரிகின்றனர். அந்த அறிக்கைகள் ஓரளவு உதவ முடியுமேயன்றி இன்றைய உலகமயமான பொருளாதாரச் சூழலில் புதிய பார்வை தேவைப்படுகிறது, நாள்வே நாட்டில் உலகமய பொருளாதாரம் உலகில் அறிவிக்கப்பட்ட நேரத்தில் ஒரு வெள்ளை அறிக்கையினை அந்தப் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்து, மேல்நிலை அரசு குறைந்த அதிகாரங்களை வைத்து புதிய பொருளாதார வாய்ப்புக்களை பயன்படுத்த முனைய வேண்டும். அதிக அதிகாரங்களை கீழ்நிலையில் இயங்கும்

உள்ளாட்சிக்குத் தந்து மக்கள் நலன் சார்ந்து முடிவுகள் எடுத்து செயல்பட அனுமதிக்க வேண்டும் என முன்மொழிந்து முடிவு எடுத்தனர்.

தற்போது நாம் மைய மாநில உறவுகள் மட்டுமல்ல மைய மாநில உள்ளாட்சி உறவுகளை மேம்படுத்த ஆய்வு செய்து அறிக்கை தயார் செய்ய அரசியலை தயார் செய்ய வேண்டும். அதேபோல் அரசியல் சாசனத்தையும் இந்த பொருளாதாரப் பின்புலத்தில் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. இன்று பொதுத் தளத்தில் இருக்கும் மக்கள் நலப் பயன்கள் என்ற விவாதத்தை மாற்றி கடமைகளும் உரிமைகளும் என்ற விவாதத்தை தொடங்க வேண்டும். எனவே அடிப்படை மாற்றத்திற்கு செயல்பட நம் அரசியலை திருப்ப வேண்டுமேதவிர பிரச்சினையற்றவைகளை பிரச்சினையாக்கி செயல்பட்டு நாட்களைக் கழிக்க முயலக்கூடாது. பொதுத்தளத்தில் இன்னொரு விவாதமும் தொடர்ந்து வைக்கப்படுகிறது. ஆட்சியில் இருந்த தேசிய மற்றும் மாநிலக் கட்சிகள் ஊழலில் சிக்கி அதன் சுயதன்மையை இழந்து ஒரு கார்ப்ரேட் போல் லாபப் பங்கீடு செய்து அரசியல் நடத்துகின்றன. இதன் விளைவு இந்தக் கட்சிகளால் வாக்குகள் வாங்க முடிகிறதே தவிர மக்களின் நம்பிக்கையை பெற முடியவில்லை. ஆகையால்தான் பல மாநிலக் கட்சிகளுக்கு மக்கள் பிரச்சினைகளில் பார்வை இருந்தும் அவர்களால் மக்களின் நம்பிக்கையை பெற இயலவில்லை. அரசியலில் மக்களை இணைப்பதற்குப் பதிலாக, அரசியலை மக்களிடமிருந்து விலக்கி சந்தையுடன் நெருங்கிச் செயல்பட ஆரம்பித்துவிட்டன அரசியல் கட்சிகள்.

இன்று அரசியல் என்பது வித்தை காட்டும் செயலாக மாறி தேர்தலுடன் நின்று விடுகிறது. இந்த நிலைதான் மக்களாட்சிக்கு ஆபத்தைக் கொண்டு வருகிறது. எனவே ஒரு புதிய மக்களாட்சி படைக்க கட்சி அரசியலைத் தாண்டி, ஒரு மக்கள் அரசியலைக் கட்டி அடிப்படை மாற்றத்திற்கு வித்திட முடியுமா என்பதுதான் இன்றைய தேடுதலாக இருக்கிறது. அதற்கான தலைவர்கள் ஆத்ம சக்தியுடன் யாராவது கிடைப்பார்களா என்பதுதான் பலரின் ஏக்கம். ஒரு சூழலில் நடைபெறும் என்ற நல்லெண்ணத்துடன் நாம் மாற்றத்தை நோக்கி செயல்பட இன்று உள்ள வாய்ப்பினை நாம் பயன்படுத்த முனைய வேண்டும். அந்த வாய்ப்பு உள்ளாட்சியில் உள்ளது, அதற்கான புரிதலை ஏற்படுத்திக் கொண்டு செயல்பட்டால் ஒரு மாற்று முறையை நம்மால் உருவாக்கிட முடியும். அதற்கான தலைவர்களைத் தான் நாம் பஞ்சாயத்துக்களில் தேடுகிறோம்.

கட்டுரையாளர்: அரசியல் அறிவியல் பேராசிரியர் (பணிநிறைவு)

மோடி

விதைத்ததை அறுவடை செய்துகொண்டிருக்கிறார்

இந்திராகாந்தி எடுத்தப் பொற்கோவில் படையெடுப்பிற்கு உதவியதாக, அந்நாளைய மாநில முதல்வர் மான்சிங்கை பொற்கோவில் வாசலில் செருப்புத் துடைக்கவைத்த கோதுமை வயல்களிடையே கம்பீரமாக உலவும் அதே பஞ்சாப் சிங்கங்கள்தாம் தற்போது இந்தியப் பிரதமரை சிறைப்பிடித்திருந்தன.

தைப்பொங்கலை ஜனவரி 12 ஆம் திகதியே பொங்கி தமிழ் மக்களுக்கு சக்கரைப் பொங்கல் வழங்க வருகை தர இருந்த மோடி பொங்கலுக்குப் பதில் அல்வா கொடுத்திருக்கிறார். அல்வாவுக்கு மறு பெயர் ஏமாற்றுதல். மோடி ஒமைக்ரான் தொற்றை காரணம் காட்டி தனது தமிழக வருகையை நிறுத்திக் கொண்டுள்ளார்.

தமிழக மக்கள் மோடி கையால் பொங்கல் பெறும் அரிய வாய்ப்பை இழந்து கொண்டுள்ளனர்.

தமிழகத்தில் இதுவரை இல்லாத அளவில் 11 மருத்துவக் கல்லூரிகளைத் திறந்து வைப்பதுடன் உலக செம்மொழி ஆய்வு நிறுவனத்தின் வளாகமொன்றை திறந்து வைக்கவும் மோடி வருகை தருவதாக இருந்தது. அந்த வாய்ப்பைத்தான் தற்போது ஒமைக்ரான் தடுத்து நிறுத்திக் கொண்டுள்ளது.

மோடி மிகப்பெரிய இந்திய சனநாயக நாட்டின் தலைமைப் பிரதிநிதி என்பதைக் கூட ஒமைக்ரான் பெருந்தொற்று அலட்சியம் செய்து கொண்டுள்ளது. பஞ்சாப் உழவர்களைப் போன்று பெருந்தொற்றையும், உழவர்களையும் அலட்சியம் செய்தால் இப்படித்தான் போய் முடியும் போலும்.

ஒமைக்ரான் மூக்கு மற்றும் தொண்டையில்தான் தொற்றி பாதிப்பை உண்டாக்குகிறதாம். ஒமைக்ரானிலிருந்து தப்பிப்பதற்கு முகக் கவசம் மிக

அவசியம் என்கிறார்கள் மருத்துவ அறிவியலாளர்கள். உழவர்களிடமிருந்து தப்பிக்க வேண்டுமானால் வாய்க்கவசமும் அவசியம் என்பது புரிப்பட்டிருக்கும்.

பொதுவாகவே அலட்சியம் ஆபத்தானதுதான். பெருந்தொற்றோ, உழவர்கள் போராட்டமோ, இரண்டையும் கையாள்வதில் கவனமும், கரிசனமும் அவசியம். கைதட்டி, விளக்கேற்றி வானிலிருந்து பூக்களைத் தூவினால் பெருந்தொற்று விலகி ஓடிவிடுவதில்லை என்பதை கடந்தக் கால நாட்டுமக்களில் பெரும் பலி கொடுப்பும், அதன் பலி எண்ணிக்கையும் சொல்லிக் காட்டியபடி உள்ளது.

இரண்டாண்டுகாலம் பனியிலும், கரும் குளிரிலும் தில்லி முக்கூட்டுச் சாலைச் சந்திப்புகளில் உழவர்கள் தமது வாழ்வாதாரத்திற்காக போராடி பலியானார்கள். ஒரு பக்கம் அரசு படைகள், மறுபக்கம் கொரோனாப் பெருந்தொற்று என முகம் கொடுத்தபடி தமது அற வாளைச் சுழற்றினார்கள் பஞ்சாப், ஹரியானா, உத்திரப்பிரதேச உழவர்கள்.

உத்திரப்பிரதேசத்தில் போராடிக் கொண்டிருந்த உழவர்கள் மீது நன்கு திட்டமிட்டுக் காரை ஏற்றிக் கொன்றனர். அந்தப் படுகொலையில் நடுவணரசின் உள்துறை இணை அமைச்சரின் பெரும் பங்கு இருந்ததை புலனாய்வு அமைப்புகளும், நீதிமன்றமும் சுட்டிக்காட்டின. ஆனால் வழக்கம் போல மோடி உழவர்களை அர்ப்பமாக எண்ணினார். ஏற்கெனவே

**மிகப்பெரிய ஜனநாயகப்
போராட்டத்தைத் துளிகூட
வன்முறையின்றி 2ஆண்டுகாலம்
நடத்தி வந்த உழவர்களை
வன்முறையாளர்களாக,
கொலைகாரர்களாகச்
சித்தரிக்கும் மோடியின் இந்த
பேச்சு ஆபாசம் மட்டுமல்ல
வன்முறையானதும்கூட.**

தமது அரசு கொண்டு வந்த உழவர்களுக்கான சட்டங்கள் புரியாமல் போராடுவதாக குற்றம் சாட்டினார். இப்போது ஆளுநர் ஒருவருக்கு அளித்த சூடான பதிலில் “உழவர்கள் எனக்காகவா உயிர் விட்டார்கள்?” என்று எரிந்து விழுந்தார்.

தேர்தல் பரப்புரை மற்றும் நலத் திட்டங்களைத் தொடங்கி வைக்க வழக்கமாக வான் வழியையே தேர்ந்தெடுப்பார். அந்த வகையில் வான் வழியாகப் பஞ்சாப் செல்லவிருந்த பிரதமரை முதலில் மேகக்கூட்டங்கள் மறைத்து நின்றன. ஏற்கனவே பனி மூட்டம் காரணமாக நீலகிரியில் உலங்குவானூர்தி விபத்தில் முப்படைத் தளபதியின் உயிரிழப்பு கலக்கத்தைக் கொடுக்கவே ஊழல் நிறைந்த நமது விமானப் பேரங்கள் நினைவுக்குவர மோடி அவர்கள் தரை வழியாக பஞ்சாப் செல்வதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டது.

மோடி பஞ்சாப் வருவது பற்றி விளம்பரம் செய்யப்பட்டதுடன், பொதுக்கூட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தும் பொதுமக்கள் அக்கூட்டத்தைப் புறக்கணித்திருந்தனர். இந்தத் தகவல் பிரதமருக்குச் சொல்லப்பட்டதோ இல்லையோ, பஞ்சாபின் அனைத்து முன்னணி மற்றும் உள்ளூர் தொலைக்காட்சிகள் மாநாட்டுப் பந்தலில் நிறைந்திருந்த வெற்று நாற்காலிகளை பதிவு செய்து வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தன.

இதற்கிடையே சாலைவழியாக பஞ்சாபிற்குள் நுழைந்த பிரதமருக்கு இரண்டாவது அதிர்ச்சிக் காத்திருந்தது. இந்தியாவின் எந்த ஒரு பிரதமருக்கும் நேர்ந்திராத அதிர்ச்சி. நெருக்கடி நிலையை நாடுமுழுவதும் கொண்டுவந்த இந்திராகாந்திக்கு கூட அப்படியான அதிர்ச்சியை பொதுமக்கள் கொடுத்திருந்ததில்லை. அதற்கானக் காரணத்தை அவர் வெளிப்படையாக ஒத்துக் கொண்டிருந்தது கூட ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால் தோல்வியை ஒப்புக் கொள்ளாதது மட்டுமல்லாது, உழவர்களின் இறப்புக் குறித்து விரும்பத்தகாத வகையில் பேசி அது உலர்வதற்கு முன்பாக பஞ்சாப் பாஜக மற்றும் அதன் நிழல் அமைப்புகளை நம்பிச் சென்ற பிரதமர் பஞ்சாப் சிங்கங்களிடம் வசமாக மாட்டிக்கொண்டார்.

மாநிலத்திற்குள் நுழையும் பிரதமருக்கு கண்டனம் தெரிவிக்கும் வகையில் பஞ்சாப் நுழைவாயில் மேம்பாலம் ஒன்றில் திரண்டிருந்த மாநில உழவர்கள் அவரை வழிமறித்தனர். கிட்டத்தட்ட அரை மணி நேரம் இந்திய நாட்டின் பிரதமர் மேம்பாலம் ஒன்றில் வைத்து சிறைபிடிக்கப்பட்டது இதுதான் முதன் முறையாகக்கூட இருந்திருக்கக்கூடும்.

இந்திராகாந்தி எடுத்தப் பொற்கோவில் படையெடுப்பிற்கு உதவியதாக, அனுமதித்தாக அந்நாளைய மாநில முதல்வர் மான்சிங்க

பொற்கோவில் வாசலில் செருப்பு துடைக்கவைத்த கோதுமை வயல்களிடையே கம்பீரமாக உலவும் அதே பஞ்சாப் சிங்கங்கள்தாம் தற்போது இந்தியப் பிரதமரை சிறைபிடித்திருந்தன.

பிரதமரின் பொறுப்பற்றப் பேச்சுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து கொட்டும் மூடுபனியில்

திரண்டிருந்த பஞ்சாப் உழவர்கள் பிரதமர் சென்ற வாகனம் மற்றும் அவரதுப் பாதுகாப்பு வாகனங்கள் உள்ளிட்டவற்றை அவர்கள் மேம்பாலம் இருபுறமும் மறித்து சிறை வைத்தனர்.

உழவர் போராட்டம் முதற்கூட்ட வெற்றியை மட்டுமே அடைந்து கொண்டுள்ளது என்று - தமது போராட்டத்தின் மீதான ஒரே நம்பிக்கையுடன் - நமது சனநாயக அமைப்புகளின் மீது சிறிதும் நம்பிக்கையற்று திரும்பிச் சென்ற உழவர்கள் மீது வெறுப்பைக் கக்கியப் பிரதமர் மோடியின் பேச்சை வெற்று உளறலாகமாநில உழவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை என்பதையே அந்த சிறைபிடிப்புக் காட்டிற்று.

பிரதமரின் இந்தப் பொறுப்பற்றப் பேச்சை சுட்டிக்காட்டவே அவரை கடும் பனியில் காத்திருக்க செய்தனர் உழவர்கள். கடந்த 2 ஆண்டுகளில் அவர்கள் சாலை ஓரங்களில் நடத்திய போராட்டத்தின் சிறிய அனுபவத்தை பிரதமருக்கு அவர்கள் கொடுத்தனர்.

ஆனால் பிரதமர் அதை அப்படி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. தனது பேச்சுக்கு எதுவித வருத்தமும் தெரிவிக்க விரும்பாத மோடி, பஞ்சாப் முதல்வர் மீது தனது எரிச்சலைக் கொட்டினார். தாம் பஞ்சாபிலிருந்து உயிரோடு திரும்பியதற்கு நன்றி தெரிவிப்பதாக மோடி கிண்டலும், கசப்புமாக பேசினார். உழவர்கள் மீது அவர் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கை அந்த அளவிலானது மட்டுமே என்பது ஓர் ஜனநாயகத் துயரமாகும்.

உத்திரப்பிரதேசத்தில் உழவர்கள் மீது காரை ஏற்றிக் கொன்றது பாஜகவினர் என்பதை சிறப்பு விசாரணைக் குழுவே தெரிவித்திருந்தது. உச்சநீதி மன்றமும் உழவர்கள் மீதான கொலை வெறித் தாக்குதலை கண்டித்திருந்தது இந்த நிலையில், உழவர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தி அவர்களை கலைந்து செல்லவும், தில்லியில் நடந்தது போல துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தவும் உத்தரவிடாத மோடி குறித்து பஞ்சாப் உழவர்கள்தாம் முதலில் பேச வேண்டியிருந்திருக்கும்.

உழவர்கள் கொலைகாரர்கள் என்பது போன்ற மோடியின் பேச்சு உழவர்கள் போராட்டத்தின் தொடர் வெறுப்பு நிலைப்பாட்டிலிருந்து வருவதாகும். உயிரைக் காப்பற்றிக் கொள்ள வேண்டியிருப்பது பிரதமர் அல்லர். உழவர்களே.

உழவர்களை குற்றம்சாட்டி மீண்டும் பழியை

**பஞ்சாபியர்களிடம் தமது பிளவு
அரசியல் எடுபடாத நிலையில்
அவர்களை ஒட்டுமொத்தமாக
பயங்கரவாதிகளாகச் சித்தரிக்கும்
போக்கு காங்கிரசிடமிருந்து
தொடங்கியதைத்தான் இன்றைக்கு
பாஜகவும் தனது தேர்தல் நேரச்
சிக்கலாக முன்வைக்கிறது.**

தேடிக்கொள்ள விரும்பாத மோடி, பஞ்சாப் காங்கிரஸ் அரசின் மீது ஒரேயடியாக பாய்ந்தார். தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்திற்கு காங்கிரஸ் அரசுதான் காரணம் என்றார். உழவர்களுக்கு தாம் தரை மார்க்கமாகவருவதை காங்கிரசு அரசே முன்கூட்டித் தகவல் அளித்ததாக மோடி குற்றம்சாட்டினார்.

“பத்தின்டா விமான நிலையம் வரை நான் உயிரோடு திரும்பியதற்கு பஞ்சாப் முதல்வருக்கு நன்றி என்று மோடி கிண்டல் தொனிக்க பஞ்சாப் முதல்வரை எள்ளி நகையாடியதற்கு பதிலளித்துப் பேசிய பஞ்சாப் முதல்வர் சரஞ்சித் சிங் சன்னி, பிரதமர் சாலை வழியாக செல்வதென்பது கடைசி நேரத்தில்தான் முடிவு செய்யப்பட்டது. அவர் ஹெலிகாப்டரில் செல்வதாகத்தான் முன்னர் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. நான் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை நள்ளிரவு வரை கண்காணித்துக் கொண்டிருந்தேன்!” எனக் குறிப்பிட்ட முதல்வர் மேலும் பேசும்போது,

“7000 நாற்காலிகள் போடப்பட்ட பிரதமரின் பரப்புரைக் கூட்டத்திற்கு 700 நபர்கள்தாம் வந்திருந்தனர். பாதுகாப்பில் எந்தக் குறையும் இல்லை!” என்று தெளிவுபடக் கூறினார்.

பஞ்சாப் என்பது முதலில் பஞ்சாப். பிறகுதான் அது காங்கிரஸ், பாஜக, உள்ளூர் அரசியல் கட்சிகள். எல்லா கட்சிகளும் அங்கு ஒன்றுதான். சீக்கியர், இந்து, இசுலாமியர் எல்லாம் பிறகுதான். அதனால்தான் உழவர்கள் போராட்டத்தில் அவர்களது பிளவு அரசியல் செல்லுபடியாகவில்லை.

உழவர் போராட்டம் குறித்து எந்த தவறான தகவல்களைத்தான் இவர்கள் பரப்பவில்லை.? காலில்தான் போராட்டம் என்றார்கள். தீவிரவாதிகள், பஞ்சாப் பயங்கரவாதிகள், நக்சல்கள் புகுந்திருப்பதாக பாஜக மற்றும் அதன் நிழல் அமைப்புகள் தொடர்ந்து கிளப்பிய அவதூறுகளின் தொடர்ச்சிதான் பிரதமர் உழவர்களிடமிருந்து தாம் உயிரோடு தப்பித்தாக வெற்று பெருமூச்சுவிடுவதுமாகும்.

மிகப்பெரிய ஜனநாயகப் போராட்டத்தைத் துளிகூட வன்முறையின்றி 2ஆண்டுகாலம் நடத்தி வந்த உழவர்களை வன்முறையாளர்களாக, கொலைகாரர்களாகச் சித்தரிக்கும் மோடியின் இந்த பேச்சு ஆபாசம் மட்டுமல்ல வன்முறையானதும் கூட.

பஞ்சாபியர்களிடம் தமது பிளவு அரசியல் எடுபடாத நிலையில் அவர்களை ஒட்டுமொத்தமாக பயங்கரவாதிகளாகச் சித்தரிக்கும் போக்கு காங்கிரசிடமிருந்து தொடங்கியதைத்தான் இன்றைக்கு பாஜகவும் தனது தேர்தல் நேர சிக்கலாக முன்வைக்கிறது.

உத்தரப்பிரதேசத்தில் உழவர்கள் மீது பாஜகவைச்

சேர்ந்த நடுவணரசில் உள்துறை இணை அமைச்சராக இருக்கும் அஜய் மிஸ்ராவின்கள் ஆசில் மிஸ்ரா நடத்தியப் படுகொலைக்கு மறுநாள் புனே வந்தப் பிரதமர் அந்த படுகொலைக் குறித்து கவலையோ, வருத்தமோ,

கண்டனமோ தெரிவிக்காத மோடி உழவர்களை கொலை காரர்களாகச் சித்தரிப்பது மிக மோசமான மக்களாட்சி முன்னுதாரணமாகும்.

உழவர்கள் மற்றும் அவர்களது போராட்டம் குறித்து அவரது அமைச்சரவை மற்றும் கட்சித் தலைவர்கள் பரப்பிய அவதூறுகள் நாடறியும். நாட்டின் பிரதமர் மீது நம்பிக்கை இழந்த உழவர்கள் தமது போராட்டத்தின் மீது மட்டுமே நம்பிக்கை வைத்து கலைந்து சென்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நாட்டின் பிரதமர் அறிதல் வேண்டும். ஆனால் ஜனநாயகத்தின் மீதும், ஜனநாயகப் போராட்ட வடிவங்களின் மீதும் நம்பிக்கையற்றவர்களின் நடவடிக்கையாகவே பிரதமரின் பேச்சுக்கள் செயல்கள் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

பஞ்சாபியர்களைப் போன்றே தமிழர்களும், தமிழ்மண்ணும் பிளவு சக்திகளின் கூடாரமாகவே வட இந்திய பிளவு சக்திகளால் கடந்த காலங்களிலிருந்து நோக்கப்பட்டுவருகிறது. மாநில தன்னாட்சி முழுக்கக் காலத்தில் பிறகு நெருக்கடி நிலை காலம் தொடங்கி தமிழகத்தின் மீதான தேசவிரோதப் பார்வை ஜல்லிக் கட்டுப் போராட்டத்தின் போது மேலும் அதிகரித்தது.

வ.உ.சி., வேலுநாச்சியார், மருது சகோதரர்கள் இப்போது ஒன்றிய அரசுக்கு தேசவிரோதிகளாகி விட்டார்கள். பாஜக அரசின், மோடி அரசின் பின்னிருக்கும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு அவர்கள் தேச விரோதிகள். பிரித்தானிய அரசுக்கு அவர்கள் குற்றவாளிகள். எனவே மோடி அரசுக்கும் குற்றவாளியே.

தில்லியில் நடக்கும் குடியரசு நாள் விழாவில் அலங்கார ஊர்திகளில் அணி செய்ய தமிழக ஊர்திக்கு ஒன்றிய அரசு மறுத்துக் கொண்டுள்ளதை இப்படித்தான் புரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

தமிழகம், கேரளம், ஆந்திர மாநில அலங்கார ஊர்திகள் அணிவகுப்பில் மறுக்கப்பட்டுள்ளன. தேசத்திற்காகப் போராடியவர்களை விட மன்னிப்புக் கேட்டவர்களே இப்போதைய தேசபக்தர்கள்.

பஞ்சாபியர் போன்று தமிழர்களை வென்றெடுக்க மோடி பிளவு அரசியலைக் கையிலெடுத்தாலும் பஞ்சாபிலிருந்து புறமுதுகிட்ட அனுபவம் ஒமைக்ராணைக் காட்டி தமிழகம் வருவதை தள்ளிப்போட வைத்துக் கொண்டுள்ளது. மொத்தத்தில் இந்த பொங்கல் நாளில் எதை விதைத்தாரோ அதையே அறுவடை செய்து கொண்டுள்ளார் மோடி.

மராட்டிய மன்னர்களின் ஆட்சியில் புதையுண்ட மக்களின் இருண்ட பக்கங்கள்!

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியில் சாதாரண குடிமக்கள் கறுப்பு அடிமைகளாகவே நடத்தப்பட்டனர்.

நீதிமன்றங்கள் இருந்தன. ஆனால் நீதி அங்கே இல்லை. ஆங்கிலேய நீதிபதிகள் நீதி என்ற பெயரில் வழங்கிய தீர்ப்புகளில் தேசபக்தர்கள் பெற்ற தீவாந்திர சிட்சைகளும், நூலோரை வெஞ்சிறையில் வாட்டியதும் நாம் அறிவோம். நாடெங்கும் போடப்பட்ட சாலைகளும், ரயில் தண்டவாளங்களும் நமது செல்வத்தை சுரண்டிச் செல்லவே பயன்பட்டன. தன்னாதிக்கம் செலுத்திய மன்னர்கள் தமிழ்நாட்டிலும் இந்தியாவின் பிறப்பகுதிகளிலும் இருக்கவே செய்தனர். இந்தக் குறுநில மன்னர்கள் ஆங்கிலேயரை அண்டிப் பிழைத்து அவர்கள் தந்த பராமரிப்புத் தொகையைப் பெற்றுக் கொண்டு தங்களின் அரசவாழ்வுக்கும் சுகபோகங்களுக்கும் குந்தகம் நேராதபடி பார்த்துக் கொண்டனர். தேசத்தை அந்நியரிடம் கூசாமல் அடகு வைத்தனர்.

கடவுளோடு உடன்படிக்கை

நீர்வளமும், நிலவளமும் மிகுந்த தஞ்சாவூர் சீமை சோழர்களின் ஆட்சிக்குப் பிறகு தஞ்சை மண்ணுக்குச் சொந்தமில்லாத நாயக்கர் மற்றும் மராட்டியர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டு தன் மாண்பை இழந்தது. முற்றுமுழுதான சநாதன வாழ்க்கை முறைக்கு ஆட்சியை ஒப்படைத்த மராட்டிய மன்னர்கள் தங்கள் ஆட்சி நிலைபெற கோயில்கள் கட்டியும், யாகங்கள் நடத்தியும் கடவுளோடு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டனர். இம்மன்னர்களின் ஆஸ்தான ஆலோசகர்களாகவும், ராஜரிஷிகளாகவும் பணிபுரிந்த அந்தணர் கூட்டம் கடவுள் பெயரால் சாத்திரப் புளுகு மூட்டைகளை அவிழ்த்துவிட்டு மன்னர்களையே தங்கள் கைப்பிடிக்குள் கொண்டு வந்தனர். தங்களை ஒப்படைத்து விட்ட மன்னர்களிடம் வீரம் இல்லை. விவேகம் இல்லை. மக்கள் மீதான அக்கறையும் இல்லை. படங்களில் பட்டா கத்தியுடனும் கம்பீர மீசையுடனும் காட்சிதரும் இவர்களின் உடைவாளின் உறக்கம் கலைந்ததே இல்லை.

ஆங்கிலேயரின் வஞ்சக வலையில் சிக்குண்டு ஆட்சிநடத்த தங்களின் வாரிசுரிமைகளுக்காகப் போராடிப் பெற்ற துண்டு துக்காணி நிலங்களுக்கு

தம்மை மன்னராக முடிசூட்டிக் கொண்டு வாழ்ந்த பிற்கால தமிழக மன்னர்களின் வரலாற்றில் மக்களின் பக்கங்கள் இருண்டு கிடக்கின்றன. மராட்டிய மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் சாதாரண குடிமக்களின் வாழ்வியல் செய்திகளை மோடி ஆவணங்களிலிருந்து மட்டுமே அறியமுடிகிறது. ஆனால் மராட்டிய மன்னர்களின் 180 ஆண்டுகால ஆட்சியில் ஏகோஜி, சகஜி, துளசாஜி, சிவாஜி ஆகியோரைப் பற்றிய சாதனைகள் ஓலைச் சுவடிகளிலும், மோடி ஆவணங்களிலும், அம்மன்னர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் தஞ்சைக்கு வருகை புரிந்த அயல்நாட்டு தேசாந்திரிகளின் பயணக்குறிப்புகளிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இம்மன்னர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் சாதாரண குடிமக்களின் சமூக வாழ்க்கை குறித்த தகவல்கள் சொற்பமாகவே கிடைக்கின்றன. இவ்வாறு கிடைக்கும் தகவல்கள் திடுக்கிட வைப்பதாக இருக்கின்றன. மோடி என்பது மராட்டியர்களின் ஆட்சி மொழி. இம் மொழியில் எழுதப்பட்டிருக்கும் ஆவணங்களில் கசியும் சின்னச் சின்ன தகவல்கள் தஞ்சை மக்கள் மன்னராட்சியில் எத்தகைய அவல வாழ்க்கை நடத்தினார்கள் என்பதையும், வரிவசூல் என்ற பெயரில் நடந்த அட்டூழியங்களையும், பெண்கள் எத்தகைய பாலியல் சுரண்டலுக்கு ஆட்பட்டார்கள் என்பதையும் தெரிவிப்பதாக இருக்கின்றன.

ஓரீர நாள், ஓரீர பந்தல் - பதினேழு மணப்பெண்கள்

தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்களிடமிருந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார் பின்னர் அதை ஆங்கில அரசுக்கு கைமாற்றினர். லண்டனிலிருந்த பிரிவிக்கவுன்சில் தஞ்சை ஆட்சி என்பது முற்றிலுமாக ஆங்கிலேயரின் அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்டது எனவும் இதில் தலையிட சென்னை உச்சநீதிமன்றத்துக்கு அதிகாரமில்லை என்றும் தீர்ப்பளித்தது. மராட்டிய அரசுகலத்துக்கு வாரிசுகள் எவரும் இல்லாததால் ஆட்சிப் பொறுப்பை தாங்களே ஏற்றுக் கொள்வதாக பிரிட்டிஷ் அரசு தெரிவித்தது. அப்போது தஞ்சையை ஆண்ட சிவாஜி மன்னர் தமக்கு ஒரு ஆண் வாரிசு வேண்டும் என்பதற்காக மேற்கொண்ட முயற்சி நகைப்புக்கிடமாக முடிந்தது. கோல்காப்பூர், சதாரா

கொங்கணம் முதலிய இடங்களுக்கு ஆட்களை அனுப்பி பெரும் தொகை செலவழித்து பதினேழு மணப் பெண்களை அழைத்துவரச் செய்தார். ஒரே நாளில் ஒரே பந்தலில் அந்த பதினேழு பெண்களையும் மணந்து கொண்டார் சிவாஜி. அந்தோபரிதாபம் - அவர்களில் யாருக்குமே ஆண் குழந்தை பிறக்கவில்லை.

அதுமட்டுமன்றி மன்னரின் இச்செயல் அவரது உறவினர்களுக்கும் குடிமக்களுக்கும் முன்னால் பெரும் தலை குனிவை ஏற்படுத்தியது. பலதார மணம் மன்னரின் செயலால் மக்களிடையே பரவக் காரணமாயிற்று.

எதிர்வினை ஆற்றாத மக்கள்

தஞ்சையின் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற மராட்டிய மன்னர் வாரிசுகளுக்கிடையே நடைபெற்ற போராட்டத்தின்போதும், அதற்கான சதிச் செயல்கள் பகிரங்கமாக அரங்கேறியபோதும், பலவீனமான மராட்டிய மன்னர்களிடமிருந்து பலவந்தமாக ஆட்சியைக் கைப்பற்ற ஆங்கிலத்துரைத்தனத்தார் முயன்றபோதும் அப்போது பிரஞ்சுக்காரர்களுக்கும், ஆங்கிலேயருக்கும் இடையே நடந்த போட்டா போட்டிகளின்போதும், தஞ்சையில் நிலவிய அசாதாரண நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியும், கர்நாடக நவாபும் தஞ்சையின் மீது படையெடுத்து வந்தபோதும் தஞ்சை மக்கள் எவ்வித எதிர்வினையும் ஆற்றவில்லை. அரசியலாளரின் சூதாட்டங்களில் தாங்கள் பணயம் வைக்கப்பட்டதை எதிர்த்து ஒரு குரலும் எழவில்லை.

கே.ஆர். சுப்பிரமணியம் என்ற வரலாற்று ஆய்வாளர் இது தமக்கு பெரும் வியப்பை ஏற்படுத்தியதாக எழுதுகிறார். (தஞ்சை மராட்டிய ராஜாக்கள்) 1928 பதிப்பு-பக் 75.

“தஞ்சை ஆட்சி பறிபோவதைப் பற்றி பொது மக்கள் கவலைப்படவே இல்லையா? அல்லது அதை எதிர்க்கும் துணிவு அவர்களுக்கு ஏற்படவில்லையா? மன்னர்களிடம் இந்திய மக்கள் கொண்டிருந்த ‘ராஜவிசுவாசம்’ எப்படிப்பட்டது என்பதை உளவியலாளர்கள் அறிவார்கள். அதே சமயம் அவர்கள் அமைதி விரும்பிகள். ஆனால் அமைதியை விரும்புவோர் அதை நிலவிடச் செய்யும் ஆற்றலும் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அரை நூற்றாண்டுகாலம் தம்மை ஆண்ட ஆங்கிலேயர் மேற்கத்திய புதுமோஸ்தர் வாழ்க்கை முறையை தமக்கு அளித்த அதிமனிதர்களாக (Superman) கருதினர்”

வரிவசூல் கொடுமை

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்திலேயே

தஞ்சை வளநாட்டை அயல்நாட்டவர் விழுங்கத் தொடங்கிவிட்டனர். 1759-ல் காரைக்காலை பிரெஞ்சுக்காரர்கள் எடுத்துக் கொண்டனர். 1749-ல் ஆங்கிலேயர் தஞ்சை மன்னர்கள் ஆண்ட தேவக்கோட்டையைத் தங்கள் வசமாக்கிக் கொண்டனர். நவாபு மன்னர்கள் தமக்கு கப்பம் கட்ட வேண்டுமென்று கொக்கரித்தனர். இதைச் சமாளிக்க படைபலம் அற்ற தஞ்சை மன்னர்களான துளஜாவும் அமர்சிங்கும் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாருடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு பலலட்சம் வராகன் கொடுத்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டனர். இதைக் கொடுக்க மராட்டிய மன்னர்கள் குடிமக்களிடத்தில் எவ்வளவு வசூல் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு வசூல் செய்தார்கள். குடிமக்களை கசக்கிப் பிழிந்து வரிவசூல் செய்து நவாபுகளுக்கும், கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாருக்கும் கப்பம் கட்டினர். பிரதாப்சிங்கர் காலத்தில் நடைபெற்ற வசூல் வேட்டையின் அளவு 57½ லட்சம் எனவும் இதுவே நவாபுகள் காலத்தில் 81 லட்சம் என்பதாக உயர்ந்தது என்பதிலிருந்து வசூலின் கொடுமை தெரியவரும்.

ஹைதர் அலி ஆட்சியும் மக்கள் பட்ட துயரமும்

துளஜாவின் ஆட்சியின்போது ஹைதர் அலி படையெடுப்பு நடந்தது. 1781-ல் ஏறத்தாழ 6 மாதகாலம் தஞ்சை ஹைதர் அலி ஆட்சியில் இருந்தது. அப்போது சூறையாடப்பட்ட தஞ்சையின் செல்வங்கள் கணக்கிலடங்காது. குடிமக்கள் அடைந்த துயரமோ கொஞ்சமில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் பசி, பட்டினி

வேளாண் தொழில் குன்றி விளைச்சலும் குறைந்தது. ஹைதரின் படையெடுப்பால் நிலங்கள் பயிரிடப்படவில்லை. நீர்ப்பாசன வசதிகள் அழிக்கப்பட்டன. மக்கள் பலரும் தஞ்சையைவிட்டு வெளியேறத் தலைப்பட்டனர். பாவா பண்டிட் என்பவர் செய்த நிலச்சீர்திருத்தம் தஞ்சை உழவர்களின் குரல்வளையை நசுக்கியது. கடுமையான வரிவசூல்-1782-ல் திப்புலின் படையெடுப்பு. திப்பு ஆங்கிலேயப் படைகளைத் தோற்கடித்து சீர்காழிப் பகுதிகளை கொள்ளையடித்தார். இதையெல்லாம் எதிர்த்து மராட்டிய மன்னர்களால் ஏதும் செய்ய இயலவில்லை. ஆங்கிலேயருடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு ஆங்கிலேயப் படைகளை தஞ்சையில் நிறுத்தி தங்களைக் காப்பாற்ற முனைந்தனர். மராட்டிய மன்னர்கள் சேனைகள் இல்லாத பொம்மை அரசர்களாகிவிட்டனர்.

சரபோஜியின் சுலீகாரமும் அதற்குக் கொடுத்த விலையும்

இரண்டாம் துளஜா தனக்குப்பின் அரசராக சரபோஜியை சுலீகாரம் எடுத்துக் கொண்டார். துளஜாவின் தம்பி அமர்சிங்கு சிறுவனான

சரபோஜியின் பாதுகாவலர் ஆனார். பின்னர் அரசரிமையும் கோரினார். சரபோஜிக்கு கல்வி புகட்டி காத்த ஸ்வார்ட்ஸ் பாதிரியார் உதவியால் சரபோஜி அரசர் ஆனார். இதற்காகும்பினியாருடன் ஒரு மோசமான ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்டது. இதன்படி தஞ்சை மாநகரம் மட்டும் சரபோஜியின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டதாயிற்று. எஞ்சிய பகுதிகள் ஆங்கிலேயர் வசமாயின. இதற்கு ஆங்கிலேயர் ஒரு லட்சம் வராகளும் வரிவசூலில் 5ல் ஒரு பங்கும் கொடுத்ததாகத் தெரிகிறது. அந்நிய மண்ணில் தங்களின் ஆட்சியை நிலை நிறுத்த அந்த மண்ணின் மைந்தர்களுையே அடகுவைக்கும் அவலம் அரங்கேறியது.

இரண்டாம் சரபோஜியின் ஆட்சிமுறை

மராட்டிய மன்னர்களுக்கு வடமொழியும் சமஸ்கிருதமும் மட்டுமே தெரிந்திருந்தது. அவர்கள் ஆண்ட தஞ்சையின் தமிழ்மொழியின் பெருமையும், தமிழ்நாட்டின் பண்பாட்டுச் செழுமை பற்றியும் ஏதும் அறிந்திருக்கவில்லை. உயிரைப் பாதுகாத்து தஞ்சை அரசு கட்டிலுக்கு ஒரு வாரிசை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் ஸ்வார்ட்ஸ் என்ற ஆங்கிலப் பாதிரியாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட சரபோஜி தாம் அரசாளப்போகிற தஞ்சை மண்ணின் பண்பாட்டுச் செழுமையைப் பற்றி பயிற்றுவிக்கப்படவில்லை என்பதுடன் அரசோச்சும் கலையில் ஆர்வமின்றி நுண்கலைகளிலும், புத்தக வாசிப்பிலும் பிரிட்டிஷ் பிரபுத்துவ வாழ்க்கை முறையிலும் பயிற்றுவிக்கப் பட்டவராகவே இருந்தார். சரபோஜி அரியணை ஏறிய நாள் முதல் கல்வி கேள்விகளில் நாட்டமுள்ளவராயும், ஆன்மிக நாட்டம் உடையவராயும் மட்டுமே இருந்தார். உயிரியல், மருத்துவ அறிவியல், உடலியல், விலங்கியல் பற்றிய அவரது ஈடுபாடுகளை அவரோடு பழக நேர்ந்த அயல்நாட்டு அறிஞர்கள் சிலாசித்தனரேயன்றி ஒரு மன்னராக அவர் ஆற்றிய மக்கள் பணிகளை குறிப்பிடவில்லை. மரபுவழி வந்த மன்னரின் பதோபதோப ஆட்சிமுறை சடங்கு சம்பிரதாயங்கள், வீதிஉலா, தர்பார் எல்லாம் எவ்விதக் குறையுமின்றி நடந்தேறிவந்ததைமோடி ஆவணக்குறிப்புகளிலிருந்து அறிய முடிகிறது. விவசாயக் கூலிகளின் தாய்மொழியான தமிழ்மொழி பற்றி அரசர் அக்கறை கொள்ளவில்லை. அவரது வடநாட்டு யாத்திரையில் நீங்கள் திருக்குறள் பிறந்த நாட்டிலிருந்தா வருகிறீர்கள்? என்று ஒரு ஆங்கிலேயர் கேட்டபிறகுதான் சரபோஜி திடுக்குற்று தமிழ் இலக்கியச் சுவடிகளை சேர்க்க முனைந்தார்.

மராட்டிய மன்னர்களின் சொகுசு வாழ்க்கை

மன்னர்களுக்கே உரிய சொகுசு வாழ்க்கையை தமது கைவசமிருந்த அதிகாரத்தை அரசு கட்டளையாகப் பிறப்பித்தும் மன்னருக்கு எதிராக செயல்பட்ட மக்களை ராஜதுவேஷிகளாக்கி தண்டனை வழங்கியும், ஏழை எளிய குடிபடைகளின் வாழ்வாதாரத்தைப்பற்றிய கவலையின்றி வரி விதித்தும் அதற்கு அநுசரணையாக சாத்திர அரண்களை அமைத்துக் கொண்டும் மராட்டிய

மன்னர்கள் வாழ்ந்ததற்கு ஆதாரங்கள் பல உள்ளன. முறைப்படி திருமணம் செய்து கொண்ட மனைவியர் தவிர சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவர் என்ற பெயரில் பெண்கள் பலரும் அரசர்களின் அந்தப்புறமாக மாளிகைகளில் அடைக்கப்பட்டனர்.

இரண்டாம் சரபோஜிக்கு முறைப்படியான மனைவியர் தவிர காமக் கிழத்தியர் பலர் இருந்தனர். இவர்கள் தெற்கு வீதியில் உள்ள கல்யாணமஹால் என்ற பெரும் மாளிகையில் வைத்துப் பராமரிக்கப் பட்டனர். இவர்கள் கல்யாணமஹால் மகளிர் என அழைக்கப் பெற்றனர். மங்கள விலாஸம் என்னுமிடத்திலும் இத்தகைய மகளிரை வைத்து அவர்களை மங்கள விலாஸப் பெண்டிர் என்று அழைத்தனர். இவர்களுக்கெல்லாம் பணிவிடை செய்யப் பெருகிய மகளிர் கூட்டத்திற்கு அக்காமார் என்று பெயர். பத்து வயதுப் பெண்களைக்கூட பணம் கொடுத்து வாங்கியும், பலவந்தமாகப் பறித்துக் கொண்டு வந்தமைக்கும் மோடி ஆவணக் குறிப்புகள் உள்ளன.

குசப்பொண்ணு கதை

தஞ்சைப் ப்ரகாஷ் எவ்வாறு மராட்டிய மன்னர்கள் வீதி உலாவின் போது அழகிய பெண்களை அடக்குமுறையால் அபகரித்தார்கள் என்பதை தமது கதை சொல்லி அரங்கில் விவரித்திருக்கிறார். அவரது குசப்பொண்ணு கதை கேட்போரைப் பதைபதைக்க வைத்துவிடும். ஏழைக் குயவன் ஒருவனின் பேத்தியை அரசர் எவ்விதம் தமது ஆட்களைக் கொண்டு கவர்ந்து சென்று கல்யாண மஹாலில் அடைத்து வைத்தார் என்பதையும், பேத்தியை விடுவிக்க கிழவன் கொடுத்த பிராதுகளுக்கு பதிலே இல்லாத நிலையில் ஒரு முறை மன்னர் வீதிஉலா வரும்போது அவர் வந்த அரச ஊர்வலத்தின் முன்பு பாய்ந்ததையும் அரசர் மனமிரங்கி பேத்தியை அவனிடம் திரும்பக் கொடுத்துவிடுமாறு உத்தரவு பிறப்பித்ததாகவும் கதை செல்லும். கிழவனை கல்யாண மஹால் கொண்டு சென்ற சிப்பாய்கள் அங்கே அந்தப் பெண்களை நிறுத்திவைத்து எடுத்துக்கொள் உன் பேத்தியை என்பார்கள்.

அரசரின் போகத்துக்காக நன்கு போஷிக்கப்பட்டு வளப்பமாக காட்சியளித்த பெண்களின் வரிசையில் தன் பேத்தியை அடையாளம் காண முடியாது திகைத்துப் போவான் கிழவன். ஆனாலும் ஒருவாறு அவன் பேத்தியைக் கண்டதும் அவன் மனம் மாறிவிடும். நன்கு சாப்பிட்டு அடையாளமே தெரியாமல் வளப்பமாக இருக்கும் பேத்தி தன்னுடன் வந்தால் பசியும் பட்டினியுமாக இருக்க வேண்டுமே பாவம் அவன் இங்கேயே இருக்கட்டும் என்று முடிவு செய்வான். பேத்தியின் முகபாவத்திலும் ஒரு சலனமற்ற தன்மை தாத்தாவோடு போவதா வேண்டாமா என்ற தடுமாற்றம். இங்கே என் பேத்தி இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு திரும்பும் கிழவரைப் பார்த்து சிப்பாய்கள் சிரிப்பார்கள். மராட்டிய மன்னராட்சியின் பசிக்கொடுமையும் சுகபோக வாழ்க்கையை மிகவும் நுணுக்கமாகவும் மங்கள விலாஸத்து அந்தரங்கச் செய்திகளை அவர்

சொல்லிக் காட்டிய பயங்கரமும் ஒருமுறை கேட்டவர்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் மறக்கமாட்டார்கள்.

அரசர்களின் சமய ஈடுபாடும் அதனை வளர்த்த அந்தணர் கூட்டமும்

மராட்டியர்கள் மகாராஷ்டிரத்திலிருந்து வரும்போதே பிராமணர்களை அழைத்துவந்து தஞ்சையில் குடியேற்றினர். அரசர்களுக்கும் அரச மாதேவிகளுக்கும் சமயச்சார்பான விரதங்களையும் பண்டிகைகளையும் கற்பித்து அதனால் அளப்பரிய அனுகூலம் பெற்றது இந்த பிராமணர் கூட்டம். அரண்மனையில் புரோகிதர் பிராமணர் கூட்டம் பெருகியதற்கும் ஏராளமான மோடி ஆவணக் குறிப்புகள் உள்ளன. இவர்களுக்கு தட்சணைகளும், உலுப்பைகளும், அன்னச் சத்திரங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டு அரச ஆதரவு பெற்றனர். மராட்டிய அரசில் அரச குடும்பத்தாரும், அதிகாரிகளும், வைதீகச் சடங்குகளை செய்யும் புரோகிதர்களும் செல்வாக்கும் செல்வ வளமும் பெற்றிருக்க அவர்களிடம் தங்களின் சொத்துச் சுகம் சுதந்திரம் யாவற்றையும் அடகுவைத்து சீரழிந்தது தஞ்சையின் உழவுக்குடியினர் கூட்டம். அழகான பெண்கள் அரசர்களின் அநுபோகத்திற்குப்பின் தேவதாசிகளாக மாறினர். இசை, நடனம் நாட்டியம் இவற்றால் செல்வந்தர்களை ஈர்த்தனர். பரத்தையராகவும் மாறினர். தஞ்சைச் சமுதாயம் தன் பெருமைகுன்றி கேடுறலாயிற்று.

கற்பு என்பது புகழ்ச்சிக்குரிய பண்பாக இருந்ததே ஒழிய உண்மையில் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை என்று மேனாட்டவர் ஒருவர் எழுதிய குறிப்பு உள்ளது.

கொத்தடிமைகளாய் தமிழ்க் குடிமக்கள்

சிற்றூர்களில் வயல்வெளியில் வேலை செய்தவர்கள் கொத்தடிமைகளாகவே இருந்தனர். பணிப் பெண்களாக வேலை செய்யப் பெண் குழந்தைகள் விற்கப்பட்டமைக்கு சான்றுகள் உள்ளன. அடிமைகள் விற்பனையை கும்பினியார் அமோகமாக நடத்தினர்.

அந்தண தந்திரம்

உடன்கட்டை ஏறும் பழக்கம் பரவலாக இருந்தது. அரச குடும்பத்தவர் மட்டுமன்றி பெருந்தனக்காரர்களிடும் இப்பழக்கம் இருந்தது. உடன்கட்டை ஏறும் பெண் 'மாசத்தி' அணிந்த நகைகள் அங்கு புரோகிதம் செய்யும் அந்தணரையே சேரும் என்று தந்திரமாக சாத்திரங்கள் புணையப்பட்டன. இதை எதிர்ப்பார் இல்லை.

தஞ்சை மக்களின் பரிதாப நிலை

ஒருபுறம் செல்வச் செழிப்பில் புரண்ட நிலச் சுவான்தாரர்கள், மன்னர் பரம்பரையினர், அரசர்களை அண்டிப் பிழைத்து பெரும் பொருளும் சொத்துகளும் சேர்த்துக் கொண்ட பிராமணர் மறுபுறம் ஏழைமக்கள். 'ஒரு பணத்திற்கு 3 படி அரிசி

விறறாலும் அன்னம் அபருபமாக இருக்கிறது' என்று ஓர் ஆவணம் கூறுகிறது. மராட்டிய மன்னர்களுக்கே கடன் கொடுக்கும் மாபெரும் செல்வந்தர்கள் வாழ்ந்தனர். இத்தகைய சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வுகளை எடுத்துரைக்கும் ஏராளமான ஆவணங்கள் தஞ்சை சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்தில் உள்ளன. தஞ்சாவூர் ஐனங்கள் ஏழைகள் எங்கேயாவது சென்று பிராது செய்யக்கூட அவர்கள் செலவுக்கு இல்லை என்று தஞ்சை மக்களின் ஏழ்மையை ஒரு ஆங்கிலேயர் எழுதிய குறிப்பு எடுத்துரைக்கிறது.

இத்தகைய மோடி ஆவணங்களிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்ட குறிப்புகளிலிருந்து மராட்டிய மன்னர் காலத்தில் பெண்களை விலைக்கு வாங்கி தாசிகளாக ஆக்கியுள்ளனர் என்று தெரியவருகிறது. இங்ஙனம் விலைக்கு வாங்கியவரிடத்தில் ஆயுள் முழுவதும் வேலை செய்து மடிந்தனர். வெள்ளையரும் இவ் அடிமை வாணிபத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பது சென்னையிலிருந்து லாட் பிகட் 16 பெண்களை தஞ்சாவூருக்கு அனுப்பினார் என்ற ஆவணக் குறிப்பினால் அறியலாம்.

பெண்களை அடமானமாக வாங்கி பின் அவர்களை விறறதாகவும் அறிகிறோம். குறைந்த வயதுடைய பெண்களை விறறல் வாங்கல் நடைபெற்றுள்ளன.

“சிதம்பரம்பிள்ளை அலிகானா சந்திலிருக்கும் வெள்ளாளர் அப்பு பிள்ளை பெண்சாதியின் பெண் காவேரி - வயது 12 கிரையம் 10 சக்கரம்”

“அப்புராவ் காடிகே வைப்பாட்டி லெக்ஷ்மியின் பெண் சீதாபாய் வயது 10 சர்க்காரில் விலைக்கு வாங்கினது”

“நாடக சாலையில் கிருஷ்ணாவின் பெண் செல்லம்- வயது 10 சர்க்காரில் கிரையம் சக் 10 எழுதிய வாத்தியாருக்கு 2 பணம்”

வீட்டில் பெற்றோர் இல்லாத நேரத்தில் பெண்களைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய் அரண்மனைக்கு விறறதாகவும் ஓர் ஆவணத் தகவல் உண்டு.

மோடி ஆவணங்களில் புதைந்திருக்கும் உண்மைகள்

மராட்டிய தர்பாரிலும், தஞ்சை வட்டாரத்திலும் அன்றாடம் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளை எழுதப்பெற்ற ஆவணங்கள் பல மோடி எழுத்தில் கட்டுக் கட்டாக சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்தில் உள்ளன. தஞ்சை நவாபு ஆட்சியில் இருந்த போது பல ஆவணங்கள் அழிக்கப்பட்டன. இதனால் 18-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி ஆவணங்கள் முற்றிலுமாக அழிந்துபோய்விட்டன. எஞ்சிய ஆவணங்களில் அழித்தற்குரிய ஆவணமாக வகைப்படுத்தப்பட்டவை தற்போது சரஸ்வதி மஹாலில் உள்ளன. இவற்றிலிருந்து வெளிச்சத்துக்கு வந்த செய்திகள் ஒருசிலவே ஆயினும் இவற்றை ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவதன் மூலம் தஞ்சை அரச வரலாற்றின் இருண்ட பக்கங்களில் மறைந்து கிடக்கும் சாமான்ய மக்களின் வாழ்க்கை குறித்த செய்திகள் வெளிச்சத்துக்கு வரும்.

என்றோர் மாமனிதன்

மார்க்சியம் என்பது பேரறிவு மிகுந்த பொக்கிஷம். அது தேங்கி நிற்கும் குட்டை அன்று. மார்க்சியம் பிறந்த காலத்திலேயே அழிக்க நினைத்த வர்க்கங்களும், அறிவாளிகளும் உண்டு. பிறந்த காலத்திலிருந்து பல்வேறு காலங்களிலும் பல்வேறு நாடுகளிலும் இருந்த கருத்துமுதல்வாத, ஆன்மீகவாதக் கருத்துக்களை எல்லாம் வென்று மேலெழுந்து செம்மாந்து நிற்பதுதான் மார்க்சியம்.

ஜீம்பத்தாறு வயதே வாழ்ந்த சொரிமுத்து என்கிற மூக்காண்டி எனும் இயற்பெயர் தாங்கிய ஜீவானந்தம் தற்போதைய கன்னியாகுமரி மாவட்டம் பூதப்பாண்டியில் 1907ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 21ஆம் தேதி பிறந்தார். இளம் வயதில், தனது கிராமத்தில் 'மகாத்மா காந்தி வாசகசாலை நிறுவுதல்' 'காந்தியையும் கைராட்டினத்தையும் புகழ்ந்து கவிதை எழுதுதல்', கதரை நேசித்தல் போன்றவை இவரது பணிகளாக இருந்துவந்தன. காந்திஜியின் தீண்டாமை ஒழிப்பை நெஞ்சில் தாங்கிய ஜீவா, ஒரு சமயத்தில், தீண்டாமை ஒழிப்புப் போரில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, தனக்குத் தடையாக இருந்த தந்தை உட்பட்ட உறவினர்களின் தொடர்பை அறுத்துக்கொண்டு, ஊரிலிருந்தே வெளியேறினார்.

1927-ல் காரைக்குடிக்கு அருகேயுள்ள செட்டிநாட்டின் 'சிராவயல்' கிராமத்தில், 'காந்திஜி' பெயரில் ஆசிரமம் ஒன்றைத்தொடங்கினார். தேசவிடுதலைக்குப் பாடுபடுவது, சமூகச்சீர்திருத்தத்திற்குப் போராடுவது என்ற இரண்டு கூறுகள் ஜீவாவின் சிந்தனையில் முளைவிட்டன. இந்தக்காலகட்டத்தில்தான் தன்னுடைய பெயரை ஜீவானந்தம் எனவும் மாற்றிக்கொண்டார். காந்திஜியின் "அரிஜன்" பத்திரிகையும், பெரியாரின் "குடியரசு" பத்திரிகையும் ஜீவாவின் அரசியல் பணிகளுக்கு தூண்டுகோலாயிருந்தன. இதனோடு கூட, பாரதியின் படைப்புகளையும், தமிழிலக்கியங்களையும் கருத்தூன்றிப் படித்தார்.

1927 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் காந்திஜியும் ஜீவாவும் கலந்துரையாடினார்கள். காந்திஜி, தனது ஆசிரமத்திற்கு வரவேண்டும் என ஜீவா கோரிக்கை வைத்தார். அதனையேற்று காந்திஜியும் வருகை தந்து, 'ஜீவாவை இந்த நாட்டின் சொத்து' என்று புகழாரம் சூட்டினார். அதன்பின்னர் பாகனேரி எனும் கிராமத்தில் காந்திஜியைச்சந்தித்த ஜீவா வர்ணாசிரம தர்மம் பற்றி விவாதித்தார். காந்திஜியின் வர்ணாசிரமக் கொள்கையும், அவரது பெண்கள் பற்றிய மதிப்பீடும் முற்போக்குத்தன்மை கொண்டதல்ல என்பதைப் புரிந்து கொண்ட ஜீவா, தனது சமூகச் சீர்திருத்தங்களுக்கு பெரியாரை வழிகாட்டியாகக் கொண்டார்.

சைமன் தலைமையிலான குழு, இந்தியா வந்தபோது அதனை எதிர்த்த போராட்டத்தில் ஏஜியூசி தலைவர் லாலாலஜபதிராய் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். அப்போது, கடுமையாகத்தாக்கப்பட்ட லஜபதிராய், 1928 நவம்பர் 17இல் மரணமடைந்த செய்தியறிந்து கதறி அழுதார். மாவீரன் பகத்சிங் மீது ஜீவா அதிகமான பற்று கொண்டவர். பகத்சிங்கின் 'நான் ஏன் நாத்திகனானேன்?' என்ற நூலை தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்.

1917 முதல் 1934 வரை ஜீவாவும் பெரியாரும் இணைந்து செயல்பட்டனர். ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பை முன்னிலைப்படுத்தும் தேவையை உணர்ந்த ஜீவா, பெரியாரிடமிருந்து பிரிந்து சென்றார். எந்தவொரு கட்டத்திலும்

ஜாதி மத எதிர்ப்பைக் கைவிடாதவரும், சுயமரியாதை, சமத்துவச்சமூக இயக்கங்கள் ஆகியவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டவருமான ஜீவா, சோஷலிஸ்ட் என்ற முறையில் காங்கிரஸ் கட்சியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். தந்தை பெரியார் ஒருமுறை ஜீவாவைப் பற்றி கூறும்போது, “என்னிடமிருந்து கொள்கை மாறுபாட்டால் பிரிந்த போதிலும் மனது சுத்தமானவர்” என்று பாராட்டினார்.

இதற்கிடையே, 1929-இல் ஜீவாவின் “காந்தி ஆசிரமம்” அதே பகுதியிலுள்ள நாச்சியார் புரத்திற்கும் பின்னர் கோட்டையூருக்கும் மாற்றப்பட்டது. 1930இல் கோட்டையூர் காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அதன்பிறகு, கள்ளக்கடைக்கு எதிரான போராட்டத்தை ஜீவா தலைமையேற்று நடத்தினார். 7-1-1932 இல் காரைக்குடியிலுள்ள காந்தி சதுக்கத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கில் கூடியிருந்த மக்கள் மத்தியில் ஆவேசமாகப் பேசியதற்காக, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம்

வெளியேற்றியது. பின்னர், மும்பை சென்று அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் மத்தியில், யுத்த எதிர்ப்புப்பிரச்சாரத்தை நடத்தியதால் கைது செய்யப்பட்டு, அங்குள்ள ‘பைகுல்லா’ சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். அதன்பிறகு, ஜீவாவை வேலூர் சிறைக்கு மாற்றினார்கள். சிறையிலிருக்கும்போது, பாதுகாப்பு கைதிகளுக்குள் வகுப்புப்பிரிவினை செய்யப்பட்டதைக் கண்டித்து 19 நாட்கள் உண்ணாவிரதமும் இருந்தார். பின்னர் விடுதலை செய்யப்பட்ட ஜீவா, திருவிதாங்கூர் ஆளுகைப்பகுதிக்கு நாடுகடத்தப்பட்டு, பூதப்பாண்டியை விட்டு வெளியேறக் கூடாது என தடை விதிக்கப்பட்டார். அங்கிருந்தபோது, நாஞ்சில் நாட்டுப்பகுதிகளில் தொழிற்சங்கங்களையும், இளைஞர் சங்கங்களையும் உருவாக்கியது மட்டுமின்றி பாரதி விழாக்களையும் நடத்திட்டார்.

ஒரு கட்டத்தில் தலைமறைவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்த ஜீவா, கைதுசெய்யப்பட்டு சில

“எனது தோழர்களில்
நூற்றுக்கு 95
பேர்களிடம்
சோஷலிஸ்ட் ஆர்வம்
கரைபுரண்டு ஓடுகிறது.
ஆனால் ஆர்வமுள்ள
தோழர்களில்
முக்கால்வாசிப்
பேருக்கு கொள்கையில்
அறிவுத்தெளிவு
உருவாகவில்லை
என்று கூற வருத்தமாக
இருக்கிறது.

ஜீவாவிற்கு தடைவிதித்தது. மறுநாள் அத்தடையையும் மீறி கோட்டையூரில் பேசும்போது, கைது செய்யப்பட்டார்.

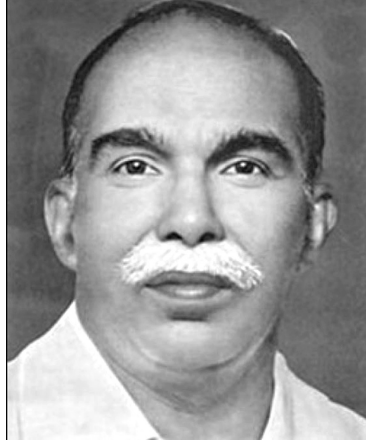
கோட்டையூரில் கைதுசெய்யப்பட்ட ஜீவா, கடலூர் சிறையில் அடைத்து வைக்கப்பட்டார். பின்னர் திருச்சி சிறைக்கு மாற்றப்பட்டார். இங்குதான் ஜீவா ஒரு முழு கம்யூனிஸ்டாக பரிணமித்தார். மீரட் சதி வழக்கின் ஆவணங்களைப் படித்த ஜீவாவிற்கு அரசியல் பார்வையில் புதியமாற்றங்கள் உருவாகியது. காங்கிரஸில் இருந்தும், காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட் கட்சியில் இருந்தும் வெளியேறிய ஜீவா, ஒரு கம்யூனிஸ்டாக மாறி, இந்த தேச விடுதலைக்கு பாடுபடத் தொடங்கினார்.

1940 ஜனவரி 11 இல், சென்னை மாகாணத்தை விட்டு வெளியேறும்படி ஜீவாவை சென்னை அரசு நிர்ப்பந்தித்தது. அங்கிருந்து காரைக்கால் சென்றார். அங்கும் தங்கக்கூடாது என்று பிரெஞ்சு அரசு

ஆண்டுகாலம் சிறையிலடைக்கப்பட்டார். மார்க்சிய லெனினிச நூல்களை கசடறக் கற்று கற்றபின் அதற்கேற்றபடி நின்ற பெருமை ஜீவாவையே சாரும். இரண்டாம் உலகயுத்தகாலத்தில் சிறையிலிருந்தபோது, டையலட்டிகல் மெட்ரீரியலிசம் (தர்க்கஇயல் பொருள்முதல்வாதம்) பற்றி வகுப்புகள் எடுத்தார். ஜெர்மானிய, ஐரோப்பிய தத்துவ ஞானிகளின் தத்துவங்களை மிகமிக எளியதமிழில் விளக்கிக்கூறி, எல்லோர் மனதிலும் பதிய வைத்தார் என்பது மட்டுமின்றி தமிழ்நாட்டின் தத்துவஞானிகளின் தத்துவங்களையும் மிக எளிய முறையில் விளக்கிக்கூறினார்.. விடுதலைக்குப் பின்பு கம்யூனிஸ்ட்கட்சி தடை செய்யப்பட்ட காலத்தில் 1948 லிருந்து 52 வரை தலைமறைவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார். 1952-இல் சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் தேர்வு செய்யப்பட்டார். தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தைத் தோற்றுவித்தார்.

“மதமும் மார்க்சியமும் பொருந்தி வருவது எவ்வாறு?” என்ற வினாவிற்கு துணிவோடு சொன்னார் “எனக்கு சைவ-வைணவ மடங்களுடன் தொடர்பு உண்டு. மதங்களை மதிப்பவன். ஆனால், அவை கற்பிக்கும் குருட்டு நம்பிக்கைகளை, மடமைகளை, பகுத்தறிவு கண் கொண்டு மார்க்சிய நெறி நின்று மறுப்பவன். மத இலக்கியங்களை படித்தால் அல்லாது மறுப்பு உறுதியானதாக இராது” என்றார்.

மார்க்சியம் என்பது பேரறிவு மிகுந்த பொக்கிஷம். அது தேங்கி நிற்கும் குட்டை அன்று. மார்க்சியம் பிறந்த காலத்திலேயே அழிக்க நினைத்த வர்க்கங்களும், அறிவாளிகளும் உண்டு. பிறந்த காலத்திலிருந்து பல்வேறு காலங்களிலும் பல்வேறு நாடுகளில் இருந்த கருத்துமுதல்வாத, ஆன்மீகவாத கருத்துக்களை எல்லாம் வென்று மேலெழுந்து செம்மாந்து நிற்பது மார்க்சியம். மனிதசமுதாயம் தோன்றிய காலம்தொட்டு இன்றுவரை வரலாற்றைப் படைத்து வந்த சாதாரண ஏழைஎளிய மக்களைப்பற்றிய உண்மை வரலாறு கூறுவது மார்க்சியம் தான். உலக சிந்தனையாளர்களால் தொடர்ந்து பாராட்டப்பெற்று, முன்னெடுக்கப்பட்டு சமூக விஞ்ஞானம் என்னும் உயர் நிலையை அடைந்துள்ளது. விஞ்ஞானிகள் உருவாக்கிய மனிதனைப்பற்றிய விஞ்ஞானம் இதுவே. மனிதகுல விடிவுக்கான இந்த விஞ்ஞானத்தைத்தான் தமிழகத்தில் சிந்தனைச்சிற்பி சிங்காரவேலர் தொடங்கிய வழியில் ஜீவா புதிய மரபைத் தோற்றுவித்தார்.

ஜீவாவின்னுடைய எழுத்துக்கள், பேச்சுக்கள் எல்லாம் மார்க்சியத்தை அடித்தளமாக கொண்டே அமைந்தன. பெண்ணியம் பற்றிய மார்க்சிய கருத்துக்களை வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாத நோக்கில் எழுதும்போது தமிழ் இலக்கியம், சங்க இலக்கியம், திருக்குறள், கம்பராமாயணம் ஆகியவற்றிலிருந்து ஜீவா தரும் மேற்கோள்கள் களி நடனம் புரிகின்றன. தம் கருத்துக்களை எடுத்துச் செல்வதற்காக ஜீவா நூற்றுக்கணக்கான பழமொழிகளை மூதுரைகளைக் கையாண்டுள்ளார். பாரதிக்கு நிகராக பெண்ணுரிமைக்காக குரல் கொடுத்தவர் ஜீவா. தங்கள் உரிமையை காத்துக்கொள்ள பெண்கள் அணிதிரள் வேண்டும் என ஆணித்தரமாக எடுத்துரைத்தார். இதற்காக, தன் இயக்கத்தையும் சுயவிமர்சனப்படுத்த தயங்கவில்லை.

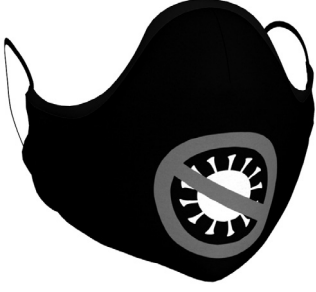
“எனது தோழர்களில் நூற்றுக்கு 95 பேர்களிடம் சோஷலிஸ்ட் ஆர்வம் கரைபுரண்டு ஓடுகிறது. ஆனால் ஆர்வமுள்ள தோழர்களில் முக்கால்வாசிப் பேருக்கு கொள்கையில் அறிவுத்தெளிவு உருவாகவில்லை என்று கூற வருத்தமாக இருக்கிறது.

இன்னும் விஷய ஞானமுள்ள தோழர்கள் இடையே சோஷலிசப் பொறுப்பு போதாது என்று எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விமர்சித்திருக்கிறார். அறிவுத்தெளிவு பெறுவதற்குக் கட்டிப்பத்திரிகையாகிய ஜனசக்தி வாங்கிப்படிக்க வேண்டும்” என வற்புறுத்தினார். “நான் ஒரு பொதுவுடைமைவாதி. நான் ஒரு மார்க்சியவாதி. நாட்டின் ஒரு புதியவாழ்வுக்காக பொதுவுடைமைக் கட்சி அங்கத்தினராக இருந்து பணிபுரிந்து வருகிறேன்” என எழுதுகிறார்.

சென்னையில் ‘ஜனசக்தி’ பத்திரிகைக்கு ஜீவா பொறுப்பேற்றிருந்த சமயத்தில், அவருடைய மகன் குமுதா எழுதிய ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டியுள்ளது. அதாவது, “குமுதா அப்பொழுது ஆசிரியப்பயிற்சியை நிறைவு செய்து விட்டு, ஊருக்குத்திரும்புகிற சமயம்.. ஜீவாதான் தனது தந்தை என்று தெரிந்து கொண்டதும், அவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் ஏற்பட்டு, தனது தோழியுடன் முதல்முறையாக சந்திப்பதற்காக, ஜனசக்தி அலுவலகத்திற்குச் சென்று காத்திருக்கிறார். ஜீவா வந்தவுடன் இவர்களிருவரையும் பார்த்து கலகலப்பாக பேசிக் கொண்டிருந்தபோது “யாரம்மா நீ” என்று தன் மகளையே பார்த்துக்கேட்டார். கண்ணீர் மல்க, தான் யாரென்று சொல்ல முடியாமல், ஒரு சிறு துண்டு காசுதத்தில் “எனது தாத்தாவின் பெயர்- குலசேகர தால்; எனது அன்னையின் பெயர் - கண்ணம்மா” என்று எழுதி நீட்டினார். அதனைப்படித்ததும் துள்ளி எழுந்த ஜீவா, அதே துண்டுத்தாளில் ‘எனது மகன்’ எனக்கீழே எழுதினார்.

பின்னர் குமுதாவிடம் தனது இயலாநிலையினை விவரிக்கும்போது, “குலசேகரதால் குடும்பத்துடன் ஏற்பட்ட பழக்கம், கண்ணம்மாவுடன் ஏற்பட்ட உறவு, அதன்பின்னர் ஆட்சியாளர்களால், பம்பாய்க்கு நாடு கடத்தப்பட்டது... பம்பாயில் இருந்து பின்னர் மீண்டும் நாடு கடத்தப்பட்டு திருவனந்தபுரம் சென்றது, பிறந்த ஊராகிய பூதப்பாண்டியிலிருந்து வெளியேறக்கூடாது என்று தடையுத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது, திருவனந்தபுரம் சிறைவாசம் என பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாக பார்க்க முடியாமல் போனது” பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் தெளிவுபடுத்தினார்.. குமுதாவின் கண்களில் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக்கெடுத்தது.

பொது வாழ்க்கையும், பொதுவுடைமை வாழ்க்கையும் குடும்பத்தைக் கூட அந்நியப்படுத்தி விட்டது. எதையும் மறைக்கத் தெரியாத வெளிப்படையான வாழ்க்கையை ஜீவா வாழ்ந்தார். அதற்குப்பிறகு, தனது இறுதிக்காலம் வரை மகளை நேசித்தார். தனக்குப் பணிவிடை செய்யவும் அனுமதியளித்தார். ●

கொரோனாவும் “அறக்கட்டளை” முதலாளித்துவமும்

கேள்வி எழுப்புங்கள்! சந்தேகப்படுங்கள்!

ஆய்ந்து தெளியுங்கள்! சிந்தியுங்கள்!

அறக்கட்டளை மூலம் தொழில் மற்றும் வியாபாரம் செய்வது, மக்களின் நல்லெண்ணத்தையும், அரசாங்கத்தின் வரிச் சலுகையையும் கேவலப்படுத்துகின்றது. அறக்கட்டளை என்பது இலாபத்தை நோக்காகக் கொண்ட நிறுவனமாக இயங்கலாமா? அறக்கட்டளை என்பது தனிமனிதரின் தொழில் போல் இயங்கலாமா? அறக்கட்டளை என்பது முதலாளித்துவத்தின் புதிய முகமுடியாகிவிட்டது. இல்லையென்றால், ஸ்டெர்லைட் புகழ் அனில்அகர்வால், தன்னுடைய செல்வத்தை அறக்கட்டளையில் முதலிட முனைவாரா என்ன? விழிப்பது நல்லது.

மனிதன், அடிப்படையில், ஒரு பெரும் கோழை என்பதை, கொரோனா காலம், மீண்டும் உறுதிப்படுத்தி உள்ளது. இயற்கையின் சீற்றங்களையும், வனவிலங்குகளையும் கண்டு அஞ்சியதில் நியாயம் உண்டு. அடுத்து, கடவுள் எனும் புலனாகாத கருத்திற்கு மக்களைப் பயப்பட வைத்த அநியாயம் ஒரு பக்கம் இன்றும் தொடர்கிறது. அதன் மூலம் ஆள்பவர்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்தை தக்க வைத்துக் கொள்கின்றனர். ஆளப்படுபவர்களோ, பல மாயைகளில் மூழ்கி, சுய திருப்தியும், அமைதியும் அடைகின்றனர். கடவுளைக் காட்டிலும் மிகவும் வலிமையான கருத்தாக, சாதாரண கண்ணுக்கு புலனாகாத கொரோனா உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதைக் கண்டு உலகமே அஞ்சியாக வேண்டும். இல்லையென்றால், அவர், மனிதகுலத்தின் எதிரியாக கருதப்படுவார்.

இன்றைய பன்னாட்டு வியாபாரப் பொருளாதாரம், புனைவு மூலதனத்தால் இயங்குகின்றது. அதாவது, பங்குச் சந்தை எனும் அமைப்பால், ஒரு வியாபார நிறுவனத்தின் மூலதனமும், நிதியும், செல்வமும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. உழைக்காமலே பணம் ஈட்டும் எண்ணமும், பேராசையும் பங்குகளில் முதலிட மக்களைத் தூண்டுகின்றது. பங்குகளின் சந்தை மதிப்பைக் கொண்டு, நிதி நிறுவனங்களில் இருந்து மூலதனத்தைப் பெற இயலும். எனவே, சட்டப்படியாகவே, ஒருவர், மக்களின் பணத்தையும், வங்கிகளில் மக்கள் சேமிக்கும் பணத்தையும், தன்னுடைய வியாபார நிறுவனம் மூலம் தன்னுடைய மூலதனம் போல் பயன்படுத்த முடிகின்றது.

மென்பொருள் என்பது கணினியை இயக்கவும், பயன்பாடுகளை இயக்கவும் பயன்படும் எண்ணியல்

மற்றும் மின்னணுவியல் கட்டளைத் தொகுப்பாகும். இதை ஒரு முறை உருவாக்கிவிட்டால், பின் அதை எத்தனை பிரதிகள் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொண்டு பலப்பல கணினிகளில் பயன்படுத்தலாம்.

ஐ பி எம் எனும் நிறுவனம், பெரும் தொழில் நிறுவனங்கள் மற்றும் வியாபாரங்களுக்கு, கணினிகளையும் மென்பொருளையும் விற்றுவந்தது. வில்லியம் கேட்ஸ் எனும் பில்கேட்ஸ், கணினியையும், மென்பொருளையும், சிறு நிறுவனங்களுக்கும், தனிமனிதர்களுக்கும் விற்றால் என்ன என்று மாற்றி சிந்தித்தார். மைக்ரோசாப்ட் நிறுவனத்தை துவக்கினார். தன்னுடைய மென்பொருட்களுக்கு காப்புரிமையும் பெற்றார். இவையெல்லாம் நிலவிய சட்டப்படியே நிகழ்ந்தன. பணம் குவியத் தொடங்கியது. தொடர் மென்பொருள் முயற்சிகளால், உலகின் பெரும் பணக்காரராகி, முதல் பணக்காரருமானார். இளைஞர்களின் வெற்றி நாயகனாக மாறினார்.

கணினியியல் உலகம் முழுவதும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டது. கணினிகளும் எண்ணிக்கையில் பெருகின, மென்பொருளால் பெறும் இலாபமும் உயர்ந்தது. பில்கேட்ஸ் தொடர்ந்து முதல் பணக்காரராகவே இருந்தார். இணையம் எனும், பருண்மையாக இல்லாமல், தொலைபேசி மூலம் கணினிகளை இணைக்கும் முயற்சி, தேடலி எனும் மென்பொருளை வளர்ச்சி அடையச் செய்தது. பில்கேட்ஸின் மைக்ரோசாப்ட் நிறுவனமும், மைக்ரோசாப்ட் எக்ஸ்புளோரர் எனும் ஒரு தேடலியை உருவாக்கியது. கணினியல் ஏற்கனவே பரவாலாகிய காரணத்தால், பல புதிய நிறுவனங்களும்

தேடலிகளை உருவாக்கி விற்க முனைந்தன. அச்சமயம், மைக்ரோசாப்ட் நிறுவனம், தன்னுடைய கணினியை இயக்கு மென்பொருளான விண்டோசுடன், தேடலியையும் இலவசமாய் தருவதாய் கூறியது. ஆனால், மென்பொருள் விண்டோசின் விலையை உயர்த்தியது.

பல மென்பொருள் நிறுவனங்கள் நட்டம் அடைந்தன. மைக்ரோசாப்ட் நிறுவனம், தன்னுடைய தேடலியை, கணினி இயக்கு மென்பொருளோடு சேர்த்து விற்பதும் அல்லாமல், வேறெந்த தேடலியும் கணினியில் இயங்க முடியாதவாறு தடுத்தது. மேலும், கணினிகளை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்களான, காம்பேக், இன்டெல், ஐபிஎம் போன்ற நிறுவனங்களின், மைக்ரோசாப்ட் தேடலியை, கணினிகளில் உள்ளிறக்க நிர்ப்பந்தித்தது. இந்தப், போட்டியால் பயனாளர்களுக்கு கிடைக்கும் குறைந்த விலை மற்றும் உயர்தரமான பொருள் கிடைக்காமல் போனது. இது, அமெரிக்க ஷெர்மன் நம்பிக்கை - எதிர்மை சட்டத்தின்படி, மீறப்பட்ட செயல் என நீதிமன்றத்தில் முடிவாகியது. விளைவாக, மைக்ரோசாப்ட்டின் கணினி இயக்கு மென்பொருளும், தேடலி உட்பட பிற மென்பொருட்களும் தனித்தனி நிறுவனங்களின் கீழ் இயங்கத்தொடங்கின. இது, உலகின் முதல் பணக்காரருக்கு பெரும் தோல்வியாகத் தெரிந்தது. எனவே, மைக்ரோசாப்ட் நிறுவனத்தின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்து, பில்கேட்ஸ் தன்னை விடுவித்துக்கொண்டார்.

உலகில் வேறு எந்த நாட்டைக் காட்டிலும், அமெரிக்காவில் மருத்துவத்திற்கான செலவு மிகுதியானது. காப்பீடு இல்லாமல், மருத்துவம் செய்து கொள்ள முடியாது. மருந்துகளின் விலையை, அமெரிக்க அரசாங்கம் கண்காணிப்பதோ கட்டுப்படுத்துவதோ இல்லை. எனவே, மருந்து நிறுவனங்கள் வேறெந்த உற்பத்திப் பொருட்களைக் காட்டிலும் மிக அதிகமான இலாபம் ஈட்டுகின்றன. மருந்தைப்போன்றே, தட்டுப்பூசியும் மிகப் பெரிய இலாபம் ஈட்டும் உற்பத்திப்பொருளாகும். எத்தனையோ நிறுவனங்களில் முதலீடு செய்யும் பில்கேட்ஸ், இதையும் அறிந்திருப்பார்.

பில்கேட்ஸ் குடும்பத்திற்கு, ஆப்பிரிக்காவில் பல சூழ்நடைகள் தடுப்பூசி இல்லாமல் இறக்கிறார்கள் எனும் செய்தி கிடைத்ததாம். எனவே, பில் மற்றும் மெலின்டாகேட்ஸ் அறக்கட்டளையை, 2000-ல் நிறுவினார்களாம். அதன் மூலம், உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்களுக்கும், மூன்றாம் நாட்டு அரசாங்கங்களுக்கும் இடையில் சேவையாற்ற முடிவு செய்தார்களாம். தாங்கள் ஈட்டிய பெரும் பணத்தை, இந்த அறக்கட்டளையில் முதலீடு செய்தார்களாம். ஒரு தொழில் அல்லது வியாபார நிறுவனம் என்றால், நீங்கள் பணத்தை முதலீடு செய்ய யோசிப்பீர்கள். ஆதாயம் கிடைக்குமா என பார்ப்பீர்கள். அறக்கட்டளை என்றால், மனிதாபிமானம் உள்ளவர் என்றால், மனமுவந்து நன்கொடை வழங்குவீர்கள். பிரதிபலனும் எதிர்பார்க்க மாட்டீர்கள். அமெரிக்கா, கனடா போன்ற நாடுகளில், பல அறக்கட்டளைகளும்,

மக்களின் நல்லெண்ணத்தை முதலீடாக்கி, வரிவிலக்கையும் பெற்று, வெற்றிகரமாக நடைபெறுகின்றன. இதையும் அறிந்திருப்பார்கள், பில் மற்றும் மெலின்டாகேட்ஸ் ஆகிய இருவரும்.

அறக்கட்டளை என்பது தொழில் மற்றும் வியாபாரங்களில் முதலீடு செய்வது சரியா என்பதை சிந்திக்க வேண்டும். அறக்கட்டளையில் தூங்கும் பணத்தை முதலீடு செய்தால் என்ன, நல்லதுதானே என கேட்கலாம். நல்லது, வழக்கம் போல், நீங்கள் தொழில் மற்றும் வியாபாரத்தில் முதலீடு செய்து சம்பாதிக்கிறீர்கள். சிக்கல் இல்லை. அல்லது அறக்கட்டளை ஆரம்பித்து, உலக மக்களுக்கு மனிதாபிமான சேவை செய்யுங்கள். சிக்கல் இல்லை. ஆனால், அறக்கட்டளை மூலம் தொழில் மற்றும் வியாபாரம் செய்வது, மக்களின் நல்லெண்ணத்தையும், அரசாங்கத்தின் வரிச் சலுகையையும் கேவலப்படுத்துகின்றது. அறக்கட்டளை என்பது இலாபத்தை நோக்காக கொண்ட நிறுவனமாக இயங்கலாமா? அறக்கட்டளை என்பது தனிமனிதரின் தொழில் போல் இயங்கலாமா? அறக்கட்டளை என்பது முதலாளித்துவத்தின் புதிய முகமுடியாகி விட்டது. இல்லையென்றால், ஸ்டெர்லைட் புகழ் அனில் அகர்வால், தன்னுடைய செல்வத்தை அறக்கட்டளையில் முதலீடு முனைவாரா என்ன? விழிப்பது நல்லது.

பில் மற்றும் மெலின்டாகேட்ஸ் அறக்கட்டளை நிறுவப்பட்ட அதே 2000-ம் வருடத்தில், GAVI (Global Alliance for Vaccines and Immunization) என்பதும் உருவாக்கப்பட்டது. உலக சுகாதார மையம், உலக நாடுகளின் சர்வதேச சூழ்நடைகளுக்கான அவசர நிதியும், உலக வங்கி, பில் மற்றும் மெலின்டாகேட்ஸ் அறக்கட்டளை, ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள், தடுப்பூசி உற்பத்தி நிறுவனங்கள் ஆகியவை இதன்பங்காளர்கள். பல நாடுகளின் அரசாங்கங்கள், தனியார் நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றுடன் இணைந்து இது பணியும் என அறிவிக்கப்பட்டது.

பில் & மெலின்டாகேட்ஸ் அறக்கட்டளை மற்றும் GAVI இணைந்து, 844 மில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களை, உலக சுகாதாரமையத்திற்கு 2018, 2019 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளுக்காக வழங்கியுள்ளன. அமெரிக்க அரசாங்கமோ 853 மில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களை வழங்கியுள்ளது. (<https://www.who.int/about/funding/contributors>) மிகப்பெரிய பங்காளரான அமெரிக்க அரசாங்கத்திற்கு ஏறக்குறைய இணையாக, பில் & மெலின்டாகேட்ஸ் அறக்கட்டளை மற்றும் GAVI, உலக சுகாதார நிறுவனத்திற்கு நிதி வழங்கியுள்ளன. இதன் விளைவாக, பில் & மெலின்டாகேட்ஸ் அறக்கட்டளை மற்றும் GAVI சொல்வதை கேட்டாக வேண்டிய சூழலில், உலக சுகாதார மையம் இருப்பதில் வியப்பு எதுவும் இல்லை.

2000-ம் ஆண்டு முதல் 2015-ம் ஆண்டு வரை, பில் & மெலின்டாகேட்ஸ் அறக்கட்டளை மற்றும் GAVI பெற்ற ஆப்பிரிக்க அனுபவங்கள், குறிப்பாக எபோலா தொற்று நோய், அது பரவிய விதங்கள், அரசாங்கங்களின் செயல்பட முடியாத தன்மைகள்

ஆகியவை, அத்தகைய தொற்றுநோய் மற்ற நாடுகளில் பரவினால் எவ்வளவு பெரிய மனித இழப்பு நேரிடும் என கவலைப்பட வைத்ததாம். எனவே, மார்ச் 2015-ம் ஆண்டு, பில்கேட்ஸ், TED பேச்சை வழங்குகிறார். “உறுதியாக வரப்போகும் தீயநுண்மித்தொற்றை எப்படி உலகம் எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப்பற்றித்தான் நாம் சிந்திக்க வேண்டும், முன்னேற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்”, என்று கூறினார். உறுதியாக வரப்போகும் என்பது இவருக்கு எப்படி தெரியும்? அணு ஆயுதங்களைக் காட்டிலும் தொற்று நோய் மிகவும் அதிக அளவில் மனித உயிர் இழப்பையும், ஊனங்ககளையும் பொருளாதார சிதைவையும் ஏற்படுத்தும் என்றார். நாம்,காணொளி விளையாட்டை விட்டுவிட்டு, தீய நுண்மித் தொற்று விளையாட்டை ஆடவேண்டும் என்கிறார். எபோலா தொற்று நோய் மற்றும் தடுப்பூசிப்பற்றிப் பேசுகிறார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தொற்று மாதிரி பயிற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்கிறார். முன்பு, தன்னுடைய மைக்ரோசாப்ட்மென் பொருளை எப்படி சந்தைப்படுத்தினாரோ, அதே பாணியில், சிரித்த முகத்தோடு, கரோனா தீய நுண்மியின்படத்தையும் அதன் தீமைகளையும் அறிமுகப்படுத்தினார். அவர் கூறியதை, ஒரு சிலர் வாங்கினாலும், பலர் வாங்கவில்லை. சந்தை நுணுக்கம் அறிந்தவாரயிற்றே! தன் முயற்சிகளைதளராமல்தொடர்ந்தார்.

இதற்குள், உலக வங்கி, உலக நாடுகளின் அரசாங்கங்கள், குறிப்பாக, சீனா, இந்தியா போன்ற நாடுகளின் தலைவர்கள், மருந்து மற்றும் தடுப்பூசி தயாரிப்பு நிறுவனங்கள், உலக சுகாதாரமையத்தின் அமைப்பு, தொடர்புகள், செயல்பாடுகள் என அனைத்தையும் தெரிந்து கொண்டார், பில்கேட்ஸ். அதே சமயம், உலகின் பெரும் பணக்காரர், மனிதாபிமான அறக்கட்டளை நடத்துபவர் எனும் மயக்கங்கள் எவரையும் விட்டு வைக்கவில்லை. ஒரு பக்கம் பொது வெளியில், தீய நுண்மியின் தொற்றைப் பற்றிப் பேசினாலும், தனி வெளிகளில், இத்தொற்றால் ஏற்படும் பொருளாதார நன்மைகளை, நினைத்துப் பார்க்க முடியாத, கற்பனை செய்ய முடியாத இலாபத்தை, தடுப்பூசி நிறுவனங்களிடமும், தன்னை ஏற்றுக் கொண்ட அரசுகளிடமும் கூறியதன் விளைவாக, CEPI (Coalition for Epidemic Preparedness Innovations) எனும் அமைப்பு, டாவோஸ் (Davos) எனும் ஸ்விட்சர்லாந்து நகரத்தில், 2017 -ம் ஆண்டு துவக்கப்படுகின்றது. நார்வே அரசாங்கம், இந்திய அரசாங்கம், பில்கேட்ஸ் அறக்கட்டளை, Welcome குழுமம், உலக பொருளாதார மன்றம் (<https://cepi.net/about/whoweare/>) ஆகியவை, இதன் நிறுவனர்கள். நார்வே அரசாங்கத்தின் முன்னாள் பிரதமர் மற்றும் உலக சுகாதார மையத்தின் பொதுச் செயலாளர், டாக்டர் குரோ ஆர்லம்பிரண்ட்லாண்ட், இந்த அமைப்பு உருவாக காரணமாய் இருந்துள்ளார். திருவாளர் மோடியும் இக்குழுவில் இந்தியாவை இணைத்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த அமைப்பு உலக அளவிலானது இல்லையே!

எனவே, 24 மே 2018-ல் பிறந்தது, GPMB (Global Preparedness Monitoring Board). <https://www.gpmb.org/>

board. இது, உலக சுகாதார மையம் மற்றும் உலக வங்கியால்துவக்கப்பட்டது. இதன் காலம், 5 ஆண்டுகள். எபோலா போன்ற தொற்று நோய் ஏற்பட்டால், உலக நாடுகள் எந்த அளவு தயார் நிலையில் உள்ளன என்று கண்காணிப்பதே இதன் வேலை. இந்த குழுவில், கிரிஸ் எலியாஸ், துணைத்தலைவர், பில்கேட்ஸ் & மெலின்டாகேட்ஸ் அறக்கட்டளை, சர். ஜெரிமிபரார், வெல்கம் குழுமம் (மருந்து நிறுவனத்தின் அறக்கட்டளை), டாக்டர் ஜார்ஜ் பாவோ சீன நாட்டின் தொற்று நோய் கட்டுப்பாடு நிறுவனம், மற்றும் பேராசிரியர் கே. விஜய்ராகவன், இந்திய அரசாங்கத்தின் முதன்மை அறிவியல் ஆலோசகர் ஆகியோர் உறுப்பினர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எல்லாம் ஆயத்தமாகிவிட்டது. தீய நுண்மி வரவேண்டியதுதான் பாக்கி. வந்தேவிட்டது, சீனாவில். 2019 டிசம்பர் மாதம், சீனத்தின் ஊகானில், கோவிட்-19 பரவி இருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. உலகளாவிய அமைப்புகள் இருந்தும், இது எப்படி தோன்றியது என உறுதியாக கூறமுடியாதாம். ஆனால், உலகம் முழுதும் பரவியது. இதை எப்படி எதிர்கொள்வது? முகக் கவசம் போட வேண்டும் என நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. முகக் கவசத்தால் தீய நுண்மியைத் தடுக்காமல் போனாலும் அதிக தொற்று

ஏற்படாமல் காக்கும் என நியாயம் கூறப்பட்டது. பொது அறிவு மழுங்கடிக்கப்பட்டது. சமூக இடைவெளி கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என அறிவுறுத்தப்பட்டது. ஆனால், விமானத்திலும், வாகனங்களிலும் நெருக்கத்தை தவிர்க்க முடியவில்லை. அடிக்கடி கைகளை கிருமி நாசினி திரவம் கொண்டு கழுவ வேண்டும் என்றனர். முகக்கவசங்கள், கிருமி நாசினிகள் ஏற்கனவே சீனத்தில் தயார்நிலையில் இருந்தன. நோய் இருக்கிறதா என கண்டறிய தேவையான பரிசோதனைக் கருவிகளை உலகத் தேவைகளுக்காக சீனா உற்பத்தி செய்தது. பில்கேட்ஸ் அறக்கட்டளையும், ஜார்ஜ் சோரோஸ் எனும் பெரும் செல்வந்தரும், இங்கிலாந்தில் உள்ள மோலாஜிக் எனும் பரிசோதனைக் கருவியை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனத்தில் முதலீடு செய்திருப்பது என்பது வெறும் ஒரு செய்திதான்.

அடுத்து, நோயில் இருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ள பல ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. ஒமியோபதி மருத்துவம் ஆர்சனிகம் ஆல்பம் எனும் மருந்தை தடுப்பு மருந்தாக கொடுக்கலாம் என்றது. இந்திய சித்த மருத்துவம் கபசரக் குடிநீரைத் தரலாம் என்றது. சீனா, நாட்டு மருந்துகள் நல்ல பயனளிக்கும் என்றது. அமேசான் காட்டுவாசிகள் எங்கள் காட்டு மூலிகைகளை போதும் என்றனர். பலரும், நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை உடலில் பலப்படுத்திக்கொண்டாலே போதும், உடலே நோயை எதிர்கொள்ளும் என்றனர். ஏற்கனவே ஒரு முடிவில் இருந்த உலக சுகாதார மையம், தடுப்பூசியே ஒரே மருந்து என்றது. உடனே, உலக சுகாதாரமையத்துடன் தொடர்புடைய மருத்துவர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும், தாங்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு தடுப்பூசியை உருவாக்கித் தருவதாகவும், அதை உற்பத்தி செய்து, உலக நாடுகளுக்கு இலவசமாக வழங்கலாம் என்றும் ஆலோசனை கூறினர். ஆனால், பல மருந்து நிறுவனங்கள் ஏற்கனவே தடுப்பூசி கண்டுபிடிப்பில் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளதால், அவர்களிடமே அப்பணியை விட்டுவிடலாம் என்று யோசனை கூறப்பட்டு ஏற்கப்பட்டது. எவர் அந்த யோசனையை கூறியிருப்பார் என்பதை நான் சொல்லவும் வேண்டுமா?

பில் & மெலின்டாகேட்ஸ் அறக்கட்டளை மற்றும் GAVI, பைசர், மாடர்னா, ஆஸ்ட்ராசெனகா, கியூர்வேக், இந்தியாவின் சீரம் நிறுவனம் மற்றும் ரெம்டெசிவீர் தயாரிக்கும் கிலீட் என பலப்பல நிறுவனங்களில் முதலீடு செய்துள்ளதும் தற்செயலானதாக இருக்கலாமா? மொத்தத்தில் ஏறக்குறைய உலகின் 75 சதவீத கோவிட் செயல்பாடுகளை, பில் & மெலின்டாகேட்ஸ் அறக்கட்டளை மற்றும் GAVI தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளன.

இன்று, உலகின் பல மருந்து கம்பனிகள், தடுப்பூசிகளை தயார் செய்துவிட்டன. உலக சுகாதார நிறுவனமும் (WHO), உலக தயார்நிலை கண்காணிப்பு அமைப்பும் (GPMB), உலக நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் தடுப்பூசியைப் போட

வேண்டும் என்று கூறுகின்றது. பல வளர்ந்த நாடுகள், பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய நாட்டு மக்களுக்கு, தடுப்பூசிகளை இலவசமாக வழங்குவதாக கூறியுள்ளன. ஆனால், தடுப்பூசியின் விலை (அடக்கவிலை \$1 என்றால், விற்கும் விலை \$24) மிக உயர்வாக இருப்பதால், தாங்கள் கொடுத்த வாக்கை, வளர்ந்த நாடுகள் மீறுகின்றன. அவை, தங்கள் நாட்டு மக்களுக்கு இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது தடுப்பூசிகளை போட முயல்கின்றனர். ஆப்பிரிக்க நாடுகளுக்கு தடுப்பூசி வழங்க, தென்ஆப்பிரிக்காவிலேயே தடுப்பூசி தயாரிக்கும் உரிமத்தைத் தர, பைசர் நிறுவனம் மறுத்துவிட்டது. இப்பொழுது, ஏழை நாட்டு மக்களுக்கு வழங்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை, தொற்று அதிகம் பாதிக்காத வளர்ந்த நாட்டில் உள்ள குழந்தைகளுக்கும் தடுப்பூசி போட முயற்சி செய்து வருகின்றனர். மக்களின் நலனைப் பாராமல், பணத்தை முடிந்தவரை ஈட்டலாம் என்றே எல்லா மருந்து கம்பனிகளும் முயல்கின்றன. இச்சூழலில், பில் & மெலின்டாகேட்ஸ் அறக்கட்டளையின் 2000-ன் \$20 பில்லியன் முதலீடு, 2020-ல் \$200 பில்லியனாக வளர்ந்துள்ளது. இதுவும், உலகின் சூழலுக்கு தொடர்பில்லாத, ஒரு தனி நிகழ்வாக இருக்கலாமோ?

உலக தயார்நிலை கண்காணிப்பு அமைப்பு (GPMB) 2023 வரை இருக்குமாம். எனவே, மற்றோர் தொற்று நோய் வருமா தெரியாது. பில் & மெலின்டாகேட்ஸ் அறக்கட்டளை, மற்றும் தடுப்பூசிகளையே தொழிலாக கொண்ட அமைப்பான GAVI எனும் அமைப்பிடம் இருந்து உலக சுகாதார நிறுவனம் நிதி பெறுவது, அதனுடைய மனிதாபிமான மற்றும் சுதந்திரமான செயல்பாடுகளுக்கு நல்லதா என கேள்வி கேட்பது தவறா?

அவசரகதியில் உருவாக்கப்பட்ட தடுப்பூசிகளால் ஏற்படும் பின்விளைவுகளுக்கு, உலக சுகாதார நிறுவனமோ, உலக தயார்நிலை கண்காணிப்பு அமைப்போ, அரசாங்கங்களோ, தடுப்பூசி தயாரித்து விற்கும் கம்பனிகளோ பொறுப்பு ஏற்காதாம். மக்கள் பாவம்! இதற்கிடையில் பணம் பார்க்கும் தனிமனிதர்களும், நிறுவனங்களும் அமைப்பின் பின் அமைப்பு என மறைந்து கொண்டு, முரண்பட்ட அறிக்கைகளை முன்வைத்து தப்பித்துக்கொள்வர். இதற்கான எல்லா முன்னேற்பாடுகளையும் தயாரித்து வைத்துள்ளனர்.

பணம் மற்றும் செல்வம் பற்றிய மாயையும், அறக்கட்டளை எனும் கவசமும், மக்களின் கண்களையும் அறிவையும் மறைக்கின்றன. 'அறக்கட்டளை' என்பது முதலாளித்துவத்தின் மற்றொரு நவீன முகம். சிந்திக்க வேண்டிய மனிதன், அறிவியல் வளர்ந்த இந்த 21ஆம் நூற்றாண்டிலும், பொது அறிவைக்கூட இழந்து, எவ்வளவு பலவீனமாக உள்ளான் என்பதை நோக்கும்போது "நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே!".

சாக்ரடீஸ் சொன்னது போல், கேள்வி எழுப்புங்கள்! காரல்மார்க்ஸ் கூறியது போல், சந்தேகக்கண் கொண்டு பார்த்து, ஆய்ந்து, தெளியுங்கள்! பெரியார்கூவியது போல், சிந்தியுங்கள்!

கட்டுரையாளர்: சொல்லாய்வாளர், கனடா

உழுக்குடிப் பண்பாட்டரசியலின் புதிய ஆவணம்

வேளாண் மரபின் தமிழ் அடையாளம் நூலை முன்வைத்து...

வேளாண்மை என்பதற்கு ஈகை என்று பொருள் தருகிறார் வள்ளுவர். உழவின் அடிப்படைப் பண்பே மற்றவர்களுக்கு உணவை ஈதல் என்ற நிலையில் உழவுக்கு அப்பெயரே வழங்கி வருவது மிகப் பொருத்தம். இன்னொரு வகையில் அதன் வேர்ச்சொல்லை ஆராய்கையில் வேள், ஆண்மை என்று இரண்டாகப் பிரித்தால் வேள் என்பதற்கு நிலமென்றும் ஆண்மை என்பது ஆளுதல் என்றும் பொருள்படுகின்றன. வேள், ஆள் வேளாண்மையை ஆளும் ஆள் வேளாளர் என்றாகிறது. ர் விசுதி தமிழில் மாண்பின் பின்னொட்டாக விளிப்பது மரபு. ஆகவே வேளாண்மையை தொழிலாகக் கொண்டவர் வேளாளர் ஆகிறார்.

மரபு எனிடப் பண்பாட்டியல் கூறுகள் எண்ணிறந்தவை. அவற்றை மேலும் செழுமைப்படுத்தவும் நிகழ்கால வாழ்வியலில் புதிய முகங்களுடன் பரிமாணம் பெற்றுள்ள அதன்பல் வேறு உட்கூறுகளைக் கண்டறிந்து அடையாளப்படுத்தவும் சமூகவியலாளர்கள் பண்பாட்டியல் ஆய்வில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகின்றனர். குறிப்பாக, வேளாண் வாழ்வியல். என்ற பண்பாட்டியலாய்வு அண்மைக் காலமாக அசுர வேகமெடுத்துள்ளது. இதுவரை பார்த்த பார்வையினின்று விலகி அது காத்திரமாகப் புதிய எழுச்சியைப் பெற்றுள்ளது. மரபுசார் வேளாண்மை குறித்தும் அதில் காலங்காலமாக நேரிடையாக ஈடுபட்டு வரும் மக்கள் குறித்தான செய்திகளும் தற்சமயம் பெரும் பேசுபொருளாகி வருகின்றன. தமிழர் வாழ்வின் ஆணியேவராக விளங்குவது திணை வாழ்வியல். திணை வகைமைகள் நிலத்தை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அதனால்தான் முதற்பொருளெனக் காலத்துடன் இணைத்து அது தொல்தமிழில் குறிக்கப் பெறுகின்றது. கருப்பொருள்கள் யாவும் முதற்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டே வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன. சங்ககாலத் தமிழ் மண்ணில் சாதி, சமய அடையாளத்திற்கான எந்த நேரடிச் சான்றும் உறுதியாக இதுவரை கிட்டவில்லை. கிடைத்திருக்கும் அனைத்தும்

பண்பாட்டை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பது தமிழர் மேன்மையை உலகிற்கு உரத்துச் சொல்கிறது. பண்பாடு என்றளவில் ஐவகை திணைகளிலும் வாழ்ந்த குடிகளும் அவர்தம் தொழிலும் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன. நாகரிகச் சமூகத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கு வயல்சார் வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட மருத்திணையின் பங்கு பெரும்தம் கொள்ளத்தக்கது. இதில் இருவேறு கருத்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

நிகழ்கால வாழ்விற்கேற்ப தம் பரிமாணத்தைப் புதுப்பித்துக் கொண்டே வரும் வேளாண்மையும், எத்தனையோ ஏற்ற இரக்கங்களுக்கு நடுவிலும் தமக்குப் பேராண்மையை வழங்கும் ஒன்றாகக் கருதிப் பூர்வீகத் தொழிலான வேளாண்மையை விட்டு விடாத வேளாண் குடிகளும் என்றும் நன்றியோடு வணங்கத் தக்கவர்கள். சமூன்றும் ஏர் பின்னது உலகமென்கிறார் வள்ளுவர். இதிலிருந்தே உழவின் முக்கியத்துவம் அறியலாம். உலகம் முழுமையும் நிறைந்து கிடக்கும் தொழிலாளர் குழுமத்திற்குள் உழுக்குடிகளின் விழுக்காடு மிக அதிகம். அவர்களின் உடல் வன்மையும் மரபார்ந்த தொழில் நுட்ப அறிவும்மற்றவரும்போட்டியிட முடியாத அளவிற்கு மேம்பாடுடையவை. அதனால் தான் ஏர்த் தொழிலிலும் போர்த் தொழிலிலும் அவர்கள் ஒரே நேரத்தில் ஈடுபட்டு பல்வேறு

வேளாண் மரபின் தமிழ் அடையாளம்
மகாராசன்

வெற்றிகளை பழந்தமிழகத்தில் ஈட்ட முடிந்தது.

தமிழ்நாட்டின் உழுசூடிகளுக்கு நீண்ட வரலாறும் நெடிய பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியும் உண்டு. எனினும் அவர்கள் மற்றவர்களின் பார்வையில் எந்தத் தகுதிலையில் வைத்துப் பார்க்கப்படுகிறார்கள்? இந்தப் பார்வைப்பிழை எப்படி ஏற்பட்டது? எப்போது ஏற்பட்டது? அதிலிலுள்ள நுண்ணரசியல் எப்படி வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது? இவை ஆழ்ந்து யோசிக்கத் தக்க அம்சங்கள். ஒரு தொழிலைக் கற்றுக் கொண்டு செய்ய முனைவதற்கும் பன்னெடுங்காலம் பூர்வீகக் குடிகளாய் அம்மண்ணிலேயே தலைமுறைகள் மடக நிலை கொள்வதற்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் உள்ளன. உலக உயிர்களுக்கு உணவு வழங்கும் புனிதத் தொழிலைச் செய்யுமவர்கள் ஒட்டுமொத்தக் குடிகளின் தலைமக்களாய் பார்க்கப்பட வேண்டியவர்கள். ஆனால் தலைகீழாய் பார்க்கப்படும் விபத்து எங்ஙனம் நிகழ்ந்தது? உண்மையில் அவர்கள் யார்? அவர்கள் ஆளுமையின் திரட்சியென்ன? ஒவ்வோர் உழுசூடி மாந்தனும் ஒரு நடமாடும் வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம்மெனச் சொல்லுமளவிற்கு நீரியல் மேலாண்மையை அவர்கள் எங்கிருந்து கற்றார்கள் போன்ற பல வினாக்களின் தரவுக் களஞ்சியமாக விங்குகிறது “வேளாண் மரபின் தமிழ் அடையாளம் - உழவுப் பண்பாடும் வேளாளர் சமூக வரையிலும்” என்னும் இந்நூல். தமிழகமறிந்த மக்கள் செயற்பாட்டாளரும் ஆய்வாளருமான முனைவர் மகாராசன் மிகுந்த சிரத்தையுடன் தமிழ்ச் சமூகத்திற்குப் படைத்தளித்திருப்பது மிகப் பொருத்தமாகப்படுகிறது. ஏனெனில் உழுசூடிகளின் அடையாளமான ஏரையே தான் நடத்திய இதழிற்குப் பெயராக வைத்து ஏர் மகாராசன் எனச் சிறப்பிக்கப்படுபவர் அவர்.

வேளாளர் என்பவர் யார்? அது சாதிப் பெயரா? பண்பாட்டியல் பெயரா? சாதிப் பெயரெனில் அதில் பல்வேறு உட்பிரிவுகள் எங்ஙனம் வந்தன? உட்பிரிவுகள் அனைத்தும் இணையாகக் கருதப்படுகின்றனவா? போன்ற மனத் தெறிப்புகளை உண்டாக்கும் முதற்பகுதி நூலிற்குள் நுழையவும் தெரியவும் அகன்ற வாயிலைத் திறந்து விடுகின்றது. இது குறித்த ஆய்வுகள் தமிழ் சூழலில் பரந்த அளவில் முன்னெடுக்கப்படாத கவலையை ஆய்வாளர் அறிமுகப் பகுதியிலேயே பதிவு செய்து விடுகிறார். அவர் மொழியில் கூறுவதெனில், “எல்லாக் காலத்திலும் எல்லா வகையிலும் எல்லாத் தரப்பினராலும் வஞ்சிக்கப்படுகின்ற, சுரண்டப்படுகின்ற, ஒடுக்கப்படுகின்ற இழப்புகளையும் பாதிப்புகளையும் எதிர்கொள்கிற வேளாண்மை குறித்தும் வேளாண் மக்களைக் குறித்தும் மய்யப்படுத்திப் பேசப்படுவதும்

எழுதுவதுமான ஆய்வுச் செயல்பாடுகள், கலை இலக்கிய படைப்பு உருவாக்கங்கள், அரசியல் உரையாடல்கள் மிக அதிக அக்கறைடனும் அதிகமாகவும் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்” இந்த வார்த்தைகள் மிக முக்கியமானவை. கண்புரை நோயால் பாதிக்கப்பட்டவரின் பார்வைக் குறைபாட்டைப் போலக் கண்களை இடுக்கி, கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலமெனப் பார்க்கும் பொதுச் சமூகம் இனி எத்திசை நோக்கிப் பயணப்பட வேண்டுமென்பதை தொடக்கத்திலேயே ஆணியறைந்து அறிவிக்கிறார் ஆசிரியர். நூலெழும் தேவையை ஆசிரியர் வாயாலேயே சொல்லக் கேட்பது நமக்குள் வாசிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டுகிறது.

வேளாண்மை என்பதற்கு ஈகை என்று பொருள் தருகிறார் வள்ளுவர். உழவின் அடிப்படைப் பண்பே மற்றவர்களுக்கு உணவை ஈதல் என்ற நிலையில் உழவுக்கு அப்பெயரே வழங்கி வருவது மிகப் பொருத்தம். இன்னொரு வகையில் அதன் வேர்ச் சொல்லை ஆராய்கையில் வேள், ஆண்மை என்று இரண்டாகப் பிரித்தால் வேள் என்பதற்கு நிலமென்றும் ஆண்மை என்பது ஆளுதல் என்றும் பொருள்படுகின்றன. வேள், ஆள் வேளாண்மையை ஆளும் ஆள் வேளாளர் என்றாகிறது. ர் விசுதி தமிழில் மாண்பின் பின்னொட்டாக விளிப்பது மரபு. ஆகவே வேளாண்மையை தொழிலாகக் கொண்டவர் வேளாளர் ஆகிறார். இது தெரிவிப்பது பண்பாட்டினடிப்படையில் எழுந்த பெயர். தொழிலை மையப்படுத்திய சாதி உருவாக்கத்தின் போது இது

மகாராசன்

சாதியாக உருமாற்றம் பெறுகிறதென்ற வகையில் ஆய்வாளர் சான்றினடிப்படையில் ஒவ்வொன்றையும் நிறுவுகிறார். இதற்குச் சங்க இலக்கியம் தொடங்கி, நிகண்டுகள் கடந்து மறைமலையடிகள், தேவநேயப்பாவாணர் உள்ளிட்ட ஆழங்கால்பட்ட தமிழாளுமைகளின் கருத்துகள் வரை எடுத்துக் கையாள்கிறார். இதன் மூலம் தமிழ் மண்ணில் வேளாண்மைப் பூர்வீகக் குடிகள் யாரென்ற வினாவை அழுத்தமாகக் எழுப்புகிறார். இன்று வரை அத்தொழிலை உயிர் மூச்சாகக் கருதி சேற்றுக்கால் உழவராக விளங்குபவர் யாரோ அவரே வேளாளர் என்ற விளக்கம் இயல்பாய் நம்மனத்தைப் பற்றிக் கொள்கிறது. நம்மை அறத்தின் பக்கம் இருத்திச் செல்கிறார் மகாராசன். இவ்விடத்தில் கருங்களமர், வெண்களமர் என்ற இருவகை வேளாண்குடிகளை முன்வைப்பது விரிவான புரிதலுக்கு நம்மை இட்டுச் செல்கிறது.

வேளாண்குடிகளின் தொன்மங்கள், அவர்களின் மழைச்சடங்குகள், இந்திர வழிபாடு, அவர்களுக்கும் ஆசிவக வழிபாட்டு மரபுக்குமான தொடர்பு, உழவுப் பண்பாட்டின் அகமும் புறமும் போன்ற பலவும் நம்மை வியப்பிலாழ்த்துகின்றன. இந்திரன்

பெயர்க்காரணம், தமிழர், ஆரியர் இந்திர வழிபாடுகளின் வேறுபாடு, சிந்து நதியின் மூலம் மற்றும் சிந்துதல் (மழை) என்னும் வினைச் சொல்லிலிருந்து கிளைத்திருக்கும் இந்திரம், பின் சங்க காலம், காப்பியக் காலமென விரிவதைத் தரவுகளுடன் கொடுக்கிறார். சிலப்பதிகாரத்தில் கொண்டாடப் பெறும் இந்திர விழா உள்ளிட்ட எண்ணற்ற தகவல்களை அள்ளியள்ளி தருகிறார். இந்திரன் என்பதற்கு ஆய்வறிஞர் கா.சு.பிள்ளை குறிப்பிடும் கருத்தைப் பொருத்தமாக எடுத்துக் கையாள்கிறார். வயலுக்கு நீர் இன்றியமையாமை என்பதால் இன் திறன் என்பது இந்திரனாக மருவிற்று என்று அறிவுப் பாய்ச்சல் நிகழ்த்துகிறார் கா.சு. பிள்ளை. மேலும் ஆரிய இந்திர வழிபாடு இறைச்சி வேண்டுவதையும் தமிழர் இந்திர வழிபாடு அதை மறுப்பதையும் சட்ட வேண்டிய மிக முக்கியச் செய்தி.

வேளாண் மரபினரின் நீரறுவடைப் பண்பாடு என்னும் நிறைவு இயல் இந்நூலின் சிகரம் எனச் சொல்லத் தோன்றுகிறது. நாகரிகங்கள் ஆற்றங்கரைகளில் தான் ஊற்றெடுத்தன என்கிறது வரலாறு. ஆற்றங்கரைகளில் வாழ்ந்தவர்கள் உழுகுடி மக்கள் என்று விளக்கத் தேவையில்லை. இன்றும் அவர்களின் பெரும்பாலான குடியிருப்புப் பகுதிகள் அவ்வாறே அமைந்துள்ளன. அவர்கள் பெற்றிருந்த நீரியல் அறிவாண்மையை இயல் முழுவதும் மிக விரிவாகப் பேசுகிறார் மகாராசன். தமிழகத்தின் ஆற்றுப் பாசனங்களை முழுவதுமாகப் பதிவு செய்வதுடன் நீர் சேமிப்பு முறைகளை, சேமிக்கும் இடங்களை, மரபு சார்ந்த அவற்றின் காரணப் பெயர்களை, நீராதாரப் பகுதிகளைக் காத்திரத்துடன் பதிவு செய்கிறது நூல். நீர் மேலாண்மையைக் கைக்கொண்டிருக்கும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பல்வேறு அடையாளப் பெயர்கள் நீர்ப்பாய்ச்சி, நீராணிக்கம், நீர்க்கட்டி, மடைக்குடும்பன் என்பவை. அவ்வாறு வழங்கப் பெறுவதை ஒரு சேரத் திரட்டித் தருவது மிகச் சிறப்பு. இதன் நீட்சியை அவர் நீரறுவடைப் பண்பாடாக விரித்துச் செல்கிறார். அதில் குறிப்பிடப் பெறும் உள்ளூர் தன்னாட்சியெனும் தனித்த பண்பு நீராடும் மரபினரின் அறிவு மேன்மையை புலப்படுத்துகிறது. நீரியல் மேலாண்மை சீரழிந்து கொண்டிருக்கும் இன்றைய உலகில் திரும்பவும் பழைய நிலையை நாம் மீட்க விரும்பினால் என்னென்ன பணிகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதைக் கற்பித்துச் செல்லும் பொருண்மை மிக்க பகுதி. இது.

நெல்லின் வகைகள், நீர் தேக்குமிடங்களின் பெயர்கள், நீரில் துள்ளும் மீன்களின் வகைகள், பருவ காலங்களின் கணக்கீட்டு முறைகள், உழுகருவிகள் மற்றும் அதைக் கொண்டு நிகழ்த்தப் பெறும் சடங்குகளின் வகைகள், உழவு மாடுகளின் வகைகள், அவர்களுக்கும் மாடுகளுக்கும்மான தொழிற்புனித உறவு, பழந்தமிழ் ஆலயங்களில் அவர்களுக்கிருந்த முக்கியத்துவம், உழுகுடியினரை மையப்படுத்திய பொங்கல் விழா என அத்தனைக்கும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்தும் கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், வாய்மொழி மரபு போன்றவற்றிலிருந்தும் சான்றுகளைப் போதும்

போதுமென்கிற அளவிற்கு எடுத்து இணைக்கிறார் ஆசிரியர். உழுகுடி மரபினரின் இத்தனை சான்றுகளை ஒருசேரப் பார்க்கையில் நமக்குப் பெருமூச்செழுகிறது. போர்க்களத்திலும் ஏர்க்களத்திலும் ஒருசேர நின்று களமாடியவர்கள் என்பதற்கான அரசவகைச் சான்றுகளையும் காலத்துடன் இணைத்துக் கொடுத்திருப்பது மிகச் சிறப்பு.

யாப்பு வெளியீடாக அழகிய வேலைப்பாட்டுடன் வந்திருக்கிறது இந்நூல். நாற்று முடியில் குங்குமப் பொட்டுடன் காட்சிதரும் அட்டைப்படம், கட்டமைப்பு கவர்களின்றன. மகாராசன் தொடர்ச்சியான மானுட இயக்கம் கொண்டவர். களத்தில் நிற்பவர். புறக்கணிக்கப்பட்ட, புறந்தள்ளப்பட்ட, விளிம்புநிலை மாந்தர்கள் மீது கரிசனமும் செயலுக்கமும் கொண்டவர். திருநங்கைகள் பெரும் பேசுபொருளாக ஆகாத காலக் கட்டத்திலேயே அவர்கள் குறித்த பல்வேறு அறிஞர்களின் கட்டுரைகளை சமூக ஆவணமாக அக்கறையோடு தொகுத்தளித்தவர். அஃது ஏற்படுத்திய அதிர்வலைகள் பற்பல. அந்நூல் திருநங்கையியம் குறித்துப் பிறகு பல நூல்கள் எழவும், பொதுச் சமூகத்தின் முன் அவர்கள் குறித்துக் கூச்சமின்றி உரையாடவும் அகன்ற வாயிலைத் திறந்து விட்டதெனில் மிகையன்று.

“வேளாண் மரபின் தமிழ் அடையாளம்” எனும் இந்நூல் உழவுப் பண்பாட்டரசியலின் புதிய ஆவணமாகத் திகழ்கிறது. இதற்காகப் பன்னெடுங்காலம் அவர் கரும் உழைப்பைச் செலுத்தியிருப்பதைக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் சான்றாதாரங்கள் நிறுவுகின்றன. சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்றுள்ள எழுத்தாளர் சோ.தருமனின் அணிந்துரை நூலிற்கு மகுடமாகத் திகழ்கிறது. “வேளாண்மையைப் பூர்வீகத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் குற்றச் செயல்களில் ஈடுபட மாட்டார்கள்” என்ற அவரின் வார்த்தைகள் ஒட்டுமொத்த வேளாண் சமூக மக்களின் ஒப்புதல் வாக்குமூலம். குற்றச் செயல்கள் நாளும் பெருகுவதைக் கண்டு செய்வதறியாது திகைத்திருக்கும் இச்சூழலில், யாவரும் இவ்வார்த்தைகள் சொல்லும் நுட்பமான சுற்பிதத்தை உணர்ந்தால் போதும். பிரச்சினைகள் தீர்ந்து விடும். மரபுசார் உணவும், உழவும், உழுகுடியினர் மீதான கவனமும் ஒருசேரக் குவிந்துவரும் இவ்வேளையில் இந்நூல் அவற்றின் மீதான புதிய வெளிச்சத்தைபாய்ச்சியுயர்ந்தெழுகிறது. வேளாண்மை சார்ந்த கல்வி நிலையங்கள் அத்தனையிலும் புதிய தலைமுறையினர்க்குப் பாடமாக வைக்கத்தக்க உயர் பொருண்மையைக் கொண்டு இலங்குகிறது “வேளாண் மரபின் தமிழ் அடையாளம்” என்னும் இந்நூல்.

யாப்பு வெளியீடு, 5 ஏரிக்கரைச் சாலை, 2 ஆவது தெரு, சீனிவாசபுரம், கொரட்டூர்,

சென்னை 76. தொடர்புக்கு 9080514506

மீனாசுந்தர், தொடர்புக்கு 7010408481

திறனாய்வாளர்: தமிழ்ப் பேராசிரியர்

என்.எம்.லோகாண்டே

இந்தியத் தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் தந்தை

125 ஆவது நினைவு நாள்

இந்தியத் தொழிற்சங்கத்தின் தந்தை, சாதிய அடுக்குமுறை எதிர்ப்புப் போராளி, வகுப்புவாத எதிர்ப்புப் போராளி, பத்திரிகையாளர், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை சமூகநீதி அடிப்படையில் அணி திரட்டிய தலைவர் எனப் பன்முகத் தன்மை கொண்டவராக விளங்கியவர் நாராயண் மேகாஜி லோகாண்டே.

“உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்” என்று உரத்து முழங்கிய பாட்டாளி வர்க்கத்தின் “கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை” வெளியிடப்பட்ட 1848 ஆம் ஆண்டு மகாராஷ்டிராவில் புனே மாவட்டத்தில் உள்ள கன்ஹேர்சரில் ஃபுல்மாலி சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். உயர்நிலைப் பள்ளி வரை படித்தார். மனைவி பெயர் கோபிகாபாய், மகன் பெயர் கோபிநாத். அவருடைய குடும்பம் பூ வியாபாரம் செய்து பிழைத்ததால் அதையே அவரும் பின்பற்றினார். பின்னர் ரயில்வே மற்றும் தபால் துறைகளிலும் பணிபுரிந்தார். 1870 ஆம் ஆண்டு பம்பாயில் உள்ள மாண்டவி பஞ்சாலையில் ஸ்டோர் கீப்பராக வேலைக்குச் சேர்ந்தார்.

மாண்டவி டெக்ஸ்டைல்ஸ் மில்லில் பணிபுரிந்த போது புல்மாலிஸ் இயக்கத்தின் நிறுவனரும், சமூகச் செயற்பாட்டாளருமான ஜோதிபா பூலேவை தொடர்பு கொண்டார். அதன் விளைவாக 1874 ஆம் ஆண்டு தனது சொந்த கிராமத்தில் ஜோதிபா பூலே உரை நிகழ்த்த ஏற்பாடு செய்தார். தொடர்ந்து தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பூலேயின் தொடர் சொற்பொழிவுகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தார். சாவித்திரிபாய்; பூலே நடத்திய மாலை நேரப் பள்ளியில் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களும், குழந்தைத் தொழிலாளர்களும் கல்வி கற்க ஏற்பாடு செய்தார்.

ஜோதிபா பூலே 1873 ஆம் ஆண்டு ‘சத்திய சோதக் சமாஜ்’ (சத்தியம் தேடுபவர்களின் சங்கம்) என்கிற இயக்கத்தை உருவாக்கினார். புரோகித மறுப்புத் திருமணங்களை ஊக்குவிப்பதும், குழந்தைகளைப் படிக்கவைப்போம் என்று உறுதிமொழிஏற்கும் மணமக்களுக்கு மணம்புரிந்து வைப்பதுமான பணிகளை சத்திய சோதக் இயக்கம் மேற்கொண்டது. “சமத்துவத்தை நேசிப்பவர் எவராயினும் சத்திய சோதக் சமாஜ் உறுப்பினராகலாம்”. இந்த அமைப்பில் 1874 ஆம் ஆண்டு உறுப்பினராக இணைந்து கொண்ட லோகாண்டே, ஜோதிபா பூலே அவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் வளர்ந்து வந்தார். வெளிப்படையாக ஜோதிபா பூலே அவர்களின் வாரிசு என்றே அவர் கருதப்பட்டார்.

1877 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் பூனேயிலிருந்து சத்திய சோதக் இயக்கத்தின் சார்பில் ‘தீனபந்து’ (ஏழைகளின் நண்பன்) என்ற பெயரில் வாராந்திர மராத்திய

இதழ் தொடங்கப்பட்டு கிருஷ்ணராவ் பாண்டும் பாலேகர் அவர்களால் 1880 ஏப்ரல் வரை நடத்தி வரப்பட்டது. தீனபந்து இதழ் நிதிச் சிக்கல் காரணமாக மும்பைக்கு மாறியது. 1880 ஆம் ஆண்டு லோகாண்டே இந்த பத்திரிகையை ஏற்று நடத்த தொடங்கினார். அதனைத் தொடர்ந்து இந்தியாவின் முதல் தொழிலாளர் வார இதழாக 'தீனபந்து' மாறியது. லோகாண்டே பொறுப்பேற்ற பின்னர் நகர்ப்புற, கிராமப்புற தொழிலாளி வர்க்கத்தின் கோரிக்கைகளையும், சமூக நீதியை ஆதரித்தும், விவசாயிகளின் பிரச்சனைகளை முன் வைத்தும், தொழிலாளர்- விவசாயிகள் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தியும், வகுப்புவாதத்திற்கு எதிராகவும், மதநல்லிணக்கம் பேணியும் தீனபந்து வெளிவந்தது. 1884 ஆம் ஆண்டில் இதனுடைய விற்பனை 1,650 பிரதிகளாக அதிகரித்தது. அன்றைய சூழலில் மிக அதிகமான பிரதிகளைக் கொண்டு பம்பாயிலிருந்து வெளிவந்த கேசரி இதழுக்கு அடுத்த இடத்தை தீனபந்து பிடித்தது. 1897ல் லோகாண்டே மரணம் அடையும் வரை இந்த இதழைத் தொடர்ந்து நடத்தினார்.

லோகாண்டே அவர்களின் வரலாற்று நூலை வெளியிட்ட ரோசலிண்ட் ஓ' ஹான்லோன், லோகாண்டே அவர்களின் சமூகச் செயல்பாடு மூன்று அம்சங்களைக் கொண்டது என்கிறார். ஒன்று: உயரடுக்கில் உள்ள பிராமணர்களுக்கு

எதிராக 'மராத்தா' என்ற அடையாளத்துடன் மகாராஷ்டிராவின் பிராமணரல்லாத உழைக்கும் மற்றும் வேளாண்மையில் ஈடுபடும் மக்களைத் திரட்டுவது, இந்த நோக்கத்திற்காக 1887 இல் 'மராத்தா ஐக்கிய சபா' (மராட்டிய ஒற்றுமைக்கான சங்கம்) அமைத்தார். இரண்டு: பிராமணரல்லாத சாதியினருக்கு கல்வி நிறுவனங்களில் இடம் பெறவும், அவர்கள் கல்வி பெறவும் உறுதியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த பிரிட்டிஷ் காலனி அரசாங்கத்திற்கு உரிய அழுத்தமும் தந்தார். மூன்றாவதாக பம்பாயில் உள்ள தொழிலாளி வர்க்கத்தின்; குறிப்பாக பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களின் வாழ் நிலையை மேம்படுத்த பாடுபட்டார்" என்று குறிப்பிடுகிறார்..

பஞ்சாலைப் பணி அனுபவம், அந்த ஆலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் அவல நிலையைப் பற்றிய நேரடி அனுபவத்தை கொடுத்தது. 1874 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்திலுள்ள தொழிலாளர்களுக்காக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தொழிற்சாலை சட்டம் இயற்றியது. இதனைத் தொடர்ந்து இந்தியாவிலும் அத்தகைய சட்டம் வேண்டும் என அன்றைய ஊடகங்கள் பல எழுதி வந்தன. பஞ்சாலைகளில் பணிபுரியும் பெண்கள், குழந்தைகள் நலனில் அக்கறை கொண்டு பணிபுரிந்து வந்த பார்சி இனத்தின் தலைவர்களில் ஒருவரான எஸ்.என். பெங்காலி அவர்கள் தலைமையிலான சட்ட வரைவுக்குழு 1881 இல் தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தை உருவாக்கித் தந்தது. அதன்மூலம், இந்தியாவின் முதல் தொழிற்சாலைகள் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது.

1881இல் தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் பல்வேறு குறைகள் நீக்கப்பட வேண்டுமென தொழிலாளர்கள் விரும்பினர். இத்தகைய சூழ்நிலை தொழிலாளர்களை சங்கமாக அணிதிரட்ட வாய்ப்பாக அமைந்தது. 1884 செப்டம்பர் 23 அன்று பரேலில் நடைபெற்ற தொழிலாளர்களின் கூட்டத்தில் "பம்பாய் மில் ஹேண்ட்ஸ் அசோசியேசன்" என்ற பெயரில் இந்தியாவின் முதல் தொழிற்சங்கத்தை லோகாண்டே நிறுவினார். அதற்கு முன்னதாகவே தனது பஞ்சாலை ஸ்டோர் கீப்பர் வேலையை ராஜினாமா செய்திருந்தார்.

சங்கம் துவங்கிய கூட்டத்திலேயே கீழ்க்காணும் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றினர்.

1) ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் முழுநாள் விடுமுறை அளிக்க வேண்டும் (1881 சட்டம் வயது வந்த தொழிலாளர்களுக்கு விடுமுறை அளிக்கவில்லை).

2) ஒவ்வொரு வேலை நாளிலும் நண்பகலில் அரை மணிநேரம் ஓய்வு வேண்டும்.

3) காலை 6.30 மணி முதல் சூரிய அஸ்தமனம் வரையிலான நேரம் வேலை நேரம் ஆக வேண்டும்.

4) ஒவ்வொரு மாதமும் 15ஆம் தேதிக்குள் ஊதியம் வழங்க வேண்டும்.

5) பணியிடத்தில் விபத்து ஏற்பட்டால் குணமாகும்வரை முழு ஊதியம் வழங்க வேண்டும்.

மேலும் ஊனமுற்றால் வாழ்வாதாரத்திற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகள் வேண்டும்.

இக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய மனுவில் 5500 தொழிலாளர்கள் கையொப்பமிட்டு தொழிற்சாலைகள் ஆணையத்திடம் சமர்ப்பித்தனர். இதனை அறிந்த மில் முதலாளிகள் தங்கள் வஞ்சக எண்ணத்தை நிறைவேற்றத் துவங்கினர். தொழிலாளர்களின் வேலைப்பளுவை இரண்டு மடங்காக உயர்த்தினர். இந்தச் சூழலில் 1885 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் ஆணையம் தனது அறிக்கையை அரசுக்கு அளித்தது. அது தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்காமல் மவுனம் சாதித்தது.

1890 ஆம் ஆண்டில் சந்தையில் துணிக்கான தேவை குறைந்து வருகிறது என்று காரணம் காட்டி ஒவ்வொரு வாரமும் இரண்டு நாட்கள் ஆலையை மூடுவது என பஞ்சாலை முதலாளிகள் முடிவு செய்தனர். இந்த தன்னிச்சையான முடிவுக்கு எதிராக 1890 ஏப்ரல் 24 ஆம் தேதி அன்று மும்பை மகாலட்சுமி ரேஸ் கோர்ஸ் மைதானத்தில் பத்தாயிரத்துக்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் திரண்ட மாபெரும் கூட்டம் நடைபெற்றது. இந்த கூட்டத்தில் பம்பாய் மட்டுமல்லாமல் அருகில் உள்ள சூரத், அகமதாபாத், சோலாப்பூர், நாட்பூர் உள்ளிட்ட பல பகுதி தொழிலாளர்களும் பங்கேற்றனர். இந்த கூட்டம் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குப் போக மறுப்பது அதாவது வேலை நிறுத்தம் செய்வது என்று தீர்மானம் இயற்றியது. பம்பாய் மட்டுமல்லாமல் மற்ற பகுதிகளிலும் இரண்டு நாள் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது.

அரசாங்கம் பணிந்தது. தொழிற்சாலை ஆணையம் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை காது கொடுத்து கேட்க தயாரானது. ஆணையத்தில் லோகாண்டே தொழிலாளர் பிரதிநிதியாக தனது வாதங்களை எடுத்து வைத்தார். இதைத்தொடர்ந்து உணவு இடைவேளை, வேலை நேரம் போன்ற கோரிக்கைகள் ஏற்கப்பட்டன. வார விடுமுறை ஏற்கப்படவில்லை. 1890 ஜூன் 10 ஆம் தேதி அன்று பம்பாய் மாநகரம் மீண்டும் ஒரு மாபெரும் போராட்டத்தை சந்தித்தது. பல்லாயிரம் பெண் தொழிலாளர்களும் இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்கேற்றனர். இந்த பின்னணியில் பம்பாய் மில் முதலாளிகள் வார விடுமுறையை ஏற்றுக்கொண்டனர். ஞாயிற்றுக்கிழமை விடுமுறை அல்லது வார விடுமுறை நமக்கு இப்படித்தான் கிடைத்தது. லோகாண்டே அவர்களின் தலைமையில் பம்பாய் மில் ஹேண்ட்ஸ் அசோசியேசன் தொழிலாளர்களின் வீரம் செறிந்த போராட்டத்தின் விளைவாக, 1890 ஜூன் 10 ஆம் தேதி முதன் முதலாக (ஞாயிற்று கிழமை) வார விடுமுறை கிடைத்தது.

1891 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் விதிகளை உருவாக்குவதிலும் லோகாண்டே பங்கு குறிப்பிடத்தகுந்தது. 1892 ஜனவரி முதல் இந்த சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது. 10க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பணிபுரியும் தொழிற்சாலைகள் அனைத்துக்கும் இது பொருந்தும். பணியிடத்தில்

காற்றோட்டமான, சுகாதாரமான சூழ்நிலையை இந்த சட்டம் உறுதி செய்தது. 9 வயதுக்கு கீழ் உள்ள குழந்தைகள் வேலை செய்வதை தடைசெய்தது. 9 முதல் 14 வயதுள்ள குழந்தைகளுக்கு 9 மணி நேரமும் பெண் தொழிலாளர்களுக்கு 11 மணி நேரமும் வேலை மற்றும் மாதத்திற்கு 4 நாட்கள் விடுமுறை வழங்கியது.

லோகாண்டேவைப் பொருத்தவரை தொழிற்சங்கத்தை சமூக பிரச்சனைகள் மற்றும் அநீதிகளுக்கு எதிராகப் போராடும் ஒரு அமைப்பாகவே பார்த்தார். பொருளாதார முன்னேற்றமும், சமூகநீதியும் தொழிலாளர் ஒற்றுமையின் இரட்டை அம்சங்களாக அவர் கருதினார். முடிதிருத்தும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் துப்புரவுத் தொழிலாளிகள் போன்ற ஓரங்கட்டப்பட்ட தொழிலாளர்களையும் அணி திரட்டினார். துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்காக “மும்பை காம்கர் யூனியன்” என்ற துப்புரவு தொழிலாளர் சங்கத்தை நிறுவினார். இதே பெயரில் இன்றைக்கும் இந்த சங்கம் உயிர்ப்புடன் செயல்பட்டு வருகிறது. பெண்களுக்கு எதிரான கொடுமைகளுக்கு எதிராகப் போராடினார். 1890 மார்ச்சில் சுமார் 500 முடிதிருத்தும் தொழிலாளர்களைத் திரட்டி கூட்டம் நடத்தினார். இனிமேல் விதவைகளின் தலையை மொட்டை அடிக்கும் ‘காட்டுமிராண்டித்தனமான’ செயலை செய்ய மாட்டோம் என அக்கூட்டம் தீர்மானம் இயற்றியது. இந்தியாவில் முதல் பெண் தொழிலாளர்களின் கூட்டத்தையும் அவரே நடத்தினார். 1895 மார்ச் 25 அன்று பம்பாயில் உள்ள ஜேக்கப் மில் வளாகத்தில் இக்கூட்டம் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தின் முடிவில் சம வேலைக்கு சம ஊதியம், வாரம்தோறும் ஊதியத்துடன் கூடிய விடுமுறை, 8 மணி நேர வேலை நாள் உள்ளிட்ட கோரிக்கைகளை முழங்கி பெண் தொழிலாளர்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். பெண் தொழிலாளர்களை இவ்வாறு அணிதிரட்டியதால் அவர்கள் தேச விடுதலைப் போராட்டத்திலும் ஈடுபட உந்து சக்தியாக இருந்தது.

1893 ஆம் ஆண்டில் பம்பாய் மாகாணத்தில்

பசுபாதுகாப்பு இயக்கம் என்ற பெயரில் பாலகங்காதர திலகர் மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்களால் வகுப்புவாத அடிப்படையில் மக்களை பிளவு படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. நான்கு நாட்கள் மராட்டிய மாநிலமெங்கும் வன்முறை தீ பற்றி எரிந்தது. 80 பேர் உயிரிழந்தனர். 700-க்கும் மேற்பட்டோர் காயமடைந்தனர். உழைக்கும் மக்களின் உடைமைகள் சூறையாடப்பட்டன. எப்போதும் போலவே பம்பாயின் சேரிகளில் வசித்து வந்த இந்து, முஸ்லிம் சமூகங்களைச் சேர்ந்த உழைக்கும் மக்களும், புலம்பெயர் தொழிலாளர்களும் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டனர். சத்யசோதக் இயக்கம் மற்றும் பம்பாய் மில் ஹேண்ட்ஸ் அசோசியேசனின் முழு பலத்தையும் கொண்டு, இந்து, முஸ்லிம் ஒற்றுமையின் அவசியத்தை உணர்ந்தி மதநல்லிணக்க பிரச்சாரத்தை லோகாண்டே முன்னெடுத்தார். அறுபதாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட இந்து- முஸ்லிம் மக்கள் பங்கேற்ற மாபெரும் மதநல்லிணக்க 'ஒற்றுமை விழா' பேரணியை பம்பாயில் நடத்த லோகாண்டே மிக முக்கியப் பங்கு வகித்தார்.

பசுபாதுகாப்பு இயக்கத்தின் வகுப்புவாத அடிப்படையிலான முன்னெடுப்பு முறியடிக்கப்பட்ட நிலையில் தான் 1894 ஆம் ஆண்டு இன்றைக்கும் ஒரு வகுப்புவாத பதட்டத்தை உருவாக்கி வரக்கூடிய விநாயகர் சதுர்த்தி விழாவை திலகர் கையிலெடுத்தார். பிரிட்டிஷ் காலனி அரசாங்கம் பாலுறவுக்கான பெண்களின் வயதை 10 லிருந்து 12 ஆக உயர்த்தி சட்டம் இயற்றியது. திலகர் தலைமையிலான பழமைவாதிகள் இந்த மசோதாவுக்கு எதிராகப் போராடினர். ஆனால் லோகாண்டே தலைமையிலான சத்திய சோதக் சமாஜ் மசோதாவுக்கு ஆதரவாக மக்களை அணி திரட்டியது.

பம்பாய் நகரம் 1896ஆம் ஆண்டில் பிளேக் மற்றும் பஞ்சம் எனும் இரட்டைப் பேரழிவால் பாதிக்கப்பட்டது. எப்போதும் போலவே தொழிலாளி வர்க்கம் பஞ்சம் மற்றும் பிளேக் ஆகிய கொடுமைகளில் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டது. லோகாண்டே சத்திய சோதக் இயக்கம் சார்பில்

பிளேக் நோயால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு மருத்துவ உதவி அளிக்க மருத்துவமனையைத் தொடங்கி செயல்படுத்தினார். நோய்த்தொற்று காலத்தில் உழைக்கும் மக்களுக்கு உதவ இடையறாது பாடுபட்டார். அதன் விளைவாக அவரையும் பிளேக் நோய் ஆட்கொண்டது. இக்கொள்ளை நோய் தாக்குதலில் 1897 பிப்ரவரி 9 அன்று மரணம் அடைந்தார்.

லோகாண்டே பிராமணரல்லாத உழைக்கும் சாதிகள் அனைத்தையும் 'மராத்தா, என்ற அடையாளத்தின் மூலம் இணைக்க முயன்றார். உற்பத்தியில் நேரடியாக ஈடுபடும் தொழிலாளர்களுக்கும், உற்பத்தி சாதனங்களை கட்டுப்படுத்தும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக பம்பாய் மில் ஹேண்ட்ஸ் அசோசியேசன் மூலம் களம் கண்டார். பம்பாய் கலவரத்திற்கு பின்பு இந்து-முஸ்லிம் தொழிலாளர்களை வெற்றிகரமாக ஒருங்கிணைத்து வகுப்பு வாதத்திற்கு எதிரான வர்க்க ரீதியான அணிதிரட்டலில் வெற்றிகண்டார். ஜோதிபா பூலே மற்றும் கிருஷ்ணராவ் பாலேகருடன் இணைந்து விவசாயிகளையும் தொழிலாளர்களையும் ஒருங்கிணைக்கும் நடவடிக்கைகளிலும் முழுமையாக ஈடுபட்டார். வகுப்புவாத பிரச்சனைக்கு இது ஒன்றே உறுதியான பதில் என்பதை உலகுக்கு அறிய வைத்தார்.

லோகாண்டே மறைவுக்குப் பிறகு 125 ஆண்டுகள் கழித்தும் நாம் மீண்டும் ஒரு தொற்றுநோயை (கொரோனா) எதிர்கொள்கிறோம். நவதாராள கார்ப்பரேட் பொருளாதார வளர்ச்சியானது தொழிலாளர்களின் சமூகப் பாதுகாப்பு உள்ளிட்ட சகல பாதுகாப்பு களையும் மட்டுமல்லாமல்; பொது சுகாதாரத்தைக் கூட கேள்விக்கு உள்ளாக்கியுள்ளது. வகுப்பு வாதத்தின் கொடூரங்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகின்றது. இத்தகைய நிலையில் லோகாண்டே அவர்களின் வர்க்கப் பணி மற்றும் போராட்டங்களில் இருந்து உத்வேகம் பெற்று பாடம் கற்றுக்கொண்டு முன்னேறுவதற்கு லோகாண்டே வழி காட்டுகிறார்.

டார்வினின் பரிணாம-முரண் (Darwinian Paradox)

ஒருபாலினப் புணர்ச்சியும், மரபணுத்தொடர்ச்சியும்

ஒருபாலினப் புணர்ச்சிக்கான காரணங்கள் இவைதான் என்று அறுதியிட்டுக் கூறமுடியவில்லை. அதற்கான ஆய்வுகள் தொடர்ந்து நிகழ்ந்துவருகின்றன. சூழல் மட்டுமே காரணம் என்னும் நிலையிலிருந்து, ஒருபாலினப்புணர்ச்சிக்கு மரபணுக்கள் காரணமாக இருக்கக்கூடும் என்னும் கொள்கைக்கு வலுசேர்க்கும் விதத்தில் பல ஆய்வுமுடிவுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

இனப்பெருக்கமும், அதற்கான ஆண்-பெண் இணைசேர்தலும் பூமியில் வாழும் அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் பொதுவானது. பாலியல் புணர்ச்சியில் ஆண் - பெண் ஈடுபடும் எதிர்பாலினப்புணர்ச்சி (heterosex) இயல்பானது. அதற்கு முரணாக, ஒரு பாலினப்புணர்ச்சியான ஆண்-ஆண் புணர்ச்சியும் (homosex), பெண்-பெண் புணர்ச்சியும் (lesbian) இயற்கைக்கு எதிரானதாகக் கருதப்படுகிறது. ஒருபாலினப் புணர்ச்சியாளர்கள் பொதுச் சமூகத்தால் வெறுக்கப்படுவதோடு, மதவாதிகளாலும், கலாச்சாரக் காவலர்களாலும் கடுமையாக துன்புறுத்தப்படுவதும் நிகழ்கிறது.

பதிவுசெய்யப்பட்ட மனிதகுல வரலாற்றில், பழங்காலங்களில் ஒருபாலினப் புணர்ச்சியானது மனித சமூகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகவே இருந்துவந்துள்ளது. கிரேக்க நாகரிகத்தில், ஒருபாலினப்புணர்ச்சி வழமையான ஒன்றாகவும், இருபாலினப்புணர்ச்சிபோல் சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகவும் இருந்திருக்கிறது. ஆசிரியர், மாணவர் உறவில் ஒருபாலினப்புணர்ச்சி அனுமதிக்கப்பட்டதோடு, ஆசிரியரின் அறிவு அதன்மூலம் மாணவருக்குக் கடத்தப்படுகிறது என்பதான (மூடநம்பிக்கையும்கூட இருந்திருக்கிறது.

என்றாலும், தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஒருபாலினப்புணர்ச்சி இருந்ததற்கான சான்றுகள், சங்க இலக்கியப்பாடல்களில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மூன்றாம் பாலினம் பற்றியெல்லாம் பேசும் தொல்காப்பியத்திலும்கூட அதற்கான சான்றுகள் இல்லை என்றே நம்புகிறேன்.

அகப்பாடல்கள் அனைத்துமே, இயற்கையோடு இயைந்த தலைவன் - தலைவி என்னும் எதிர்பாலினப்புணர்ச்சி பற்றியதாகவே அமைந்துள்ளன.

வரலாற்றில் அதிகம் பார்க்கப்பட்ட, அதிகம் பேசப்பட்ட, அதிகம் நகலெடுக்கப்பட்ட மோனலிசா (Mona-Lisa) ஓவியத்தைப்படைத்த, ஆகச்சிறந்த ஓவியர் லெனார்டோ டாவின்சி (Leonardo da Vinci), 'ஒருபாலினப் புணர்ச்சியாளர்' என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஃப்ரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த சிந்தனையாளர் பால் மிஷெல் ஃபூக்கோ (Paul-Michel Foucault) அறியப்பட்ட ஒருபாலினப்புணர்ச்சியாளர்தான். அவரது காலத்தில், ஃப்ரான்சில் ஒருபாலினப்புணர்ச்சி சட்டப்படித் தண்டனைக்குரிய குற்றமாக இருந்திருக்கிறது. அதே காலகட்டத்தில், ஸ்வீடன் நாட்டில் ஒருபாலினப்புணர்ச்சி அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒருபாலினப்புணர்ச்சி என்பது மனிதர்களில் மட்டுமல்ல, பெங்குயின்ஸ் (Penguins), போனபோஸ் (Bonobos), பழுப்புநிறக்கரடி (grizzly bear) போன்ற 500க்கும் மேற்பட்ட விலங்குகளிலும் கண்டறியப்பட்டு பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

சூழல் ஒரு காரணமாக இருக்கக்கூடும் என்றாலும், ஒருபாலினப்புணர்ச்சிக்குப் பெரிதும் மரபணுத்திரிபே அடிப்படை என்பதாகக் கடந்த சில பத்தாண்டுகளாக உயிரியல் வல்லுநர்கள் கருதிவருகின்றனர்.

டார்வினின் பரிணாம-முரண்: (Darwinian Paradox)

உயிரினங்களின் முதன்மையான நோக்கமே இனப்பெருக்கமும், அதன் காரணமான பரிணாம வளர்ச்சியும்தான். ஒருவரின் மரபணுக்களை, அடுத்தடுத்தத் தலைமுறைக்குக் கடத்துதல் என்றும் சொல்லலாம். ஒருபாலினப்புணர்ச்சியாளர்கள், இனப்பெருக்கத்திற்கு உதவுவதில்லை. எனில், அப்படிப்பட்ட நடத்தைகள் ஏன் மரபணுசார்ந்து இருக்கவேண்டும் என்னும் கேள்வி எழுகிறது அல்லவா? அது, டார்வினின் பல பரிணாம-முரண்களில் (Darwinian Paradox) ஒன்று.

எதிர்பாலினப்புணர்ச்சியில் இனப்பெருக்கம் நிகழ்வதுபோல, இனப்பெருக்கத்திற்குப் பயன்படாத ஒருபாலினப்புணர்ச்சிக்கான மரபணுக்கள் காலப்போக்கில் மறைந்துவிடவேண்டும். அதாவது, அப்படிப்பட்ட மரபணுக்கள், அடுத்தடுத்தத் தலைமுறையினருக்குக் கடத்தப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை' என்பதாகும். ஆனால், நடைமுறையில், இதற்கு மாறாக, ஒருபாலினப்புணர்ச்சிக்குக் காரணமான மரபணுக்கள் அடுத்தடுத்தத் தலைமுறைக்குக் கடத்தப்படுகின்றது என்பதுதான் உண்மை. அதன் காரணமாகவே, வரலாற்றில் ஓரினப்புணர்ச்சியாளர்கள் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றனர். இதுதான், 'டார்வினின்

அக்கருத்தை வெளிப்படுத்தினார். பரிணாமவளர்ச்சி (evolution), பிறர்க்குதவுதல் (altruism), இணைந்துறவு (cooperation), சமூகப்பங்களிப்பு (sociality) போன்றவற்றில், 'பிள்ளைத்தேர்வு' பங்குவகிப்பதாகக் கருதினார். என்றாலும், 'பிள்ளைத்தேர்வு' (Kin selection) என்னும் சொல்லாடல், 1964-இல், பிரிட்டனைச்சேர்ந்த பரிணாம உயிரியலாளர் மேனார்ட் ஸ்மித் (Maynard Smith) என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது.

ஓர் உயிரி, அதன் உறவுகளின் இனப்பெருக்கம் சிறப்பாக வெற்றியடையும் விதத்தில் செயல்படும்போது, 'பிள்ளைத்தேர்வு' நிகழ்கிறது. அந்த செயலில், அக்குறிப்பிட்ட உயிரியின் இனப்பெருக்கம், உறவுகளின் இனப்பெருக்கத்திற்காக தியாகம் செய்யப்படலாம்.

இந்த அடிப்படையில், மகப்பேறுக்கு வழியில்லாத, ஒருபாலினப்புணர்ச்சியாளர்கள் தங்களது உறவுகளின் (blood-relation) இனப்பெருக்கத்திற்கும், அவர்களுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளை சிறப்பாக வளர்ப்பதற்கும் துணைசெய்வதாக உள்ளது. இந்த உறவுகள், ஒரு பாலினப்புணர்ச்சியாளரின் அதே மரபணுக்களைக் கொண்டிருக்கக்கூடும். அதன் விளைவாக, அவர்களுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் ஒரு பாலினப்புணர்ச்சிக்குத் தேவையான மரபணுக்கள் கடத்தப்படலாம்.

நவீன கொள்கை

நவீன பரிணாமக் கொள்கையில், ஒருபாலினப்புணர்ச்சியாளர்கள் உருவாவதற்கான காரணங்களாக, மேலாதிக்க விளைவு (Overdominance), தாய்விளைவு (Maternal effect), பாலின-முரண் தேர்வு (sexually antagonistic selection) ஆகியவை முன்வைக்கப்படுகின்றன.

மேலாதிக்கவிளைவு (Overdominance)

பிறக்கும் பிள்ளை, அப்பாவிடம் இருந்தும், அம்மாவிடம் இருந்தும் பெறும் ஒரு குறிப்பிட்ட பாலின மரபணுவானது ஒன்றுபோல இருக்கலாம் (homozygous); அல்லது வேறுபட்டும் இருக்கலாம் (heterozygous). வேறுபட்டும் மரபணுக்களைக்

கொண்டிருப்பவரின் விந்தணு நகர்வும், செறிவும் கூடுகிறது. அது சிறப்பான மகப்பேறுக்கு இட்டுச்செல்கிறது. மாறாக, ஒன்றுபோல மரபணுக்களைப் (homozygous) பெறும் நபர், ஒருபாலினப்புணர்ச்சியாளராக மாறும் வாய்ப்பு அதிகம். இதுவே, 'மேலாதிக்கவிளைவு' (Overdominance) ஆகும்.

தாய்விளைவு (Maternal effect)

ஒரு 'பிள்ளைக்கருவின்' மீது (fetus), அந்தத்தாயின் கருவறைச்சூழல் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் காரணமாகவும், ஒருபாலினப்புணர்ச்சியாளர் உருவாகலாம். பல

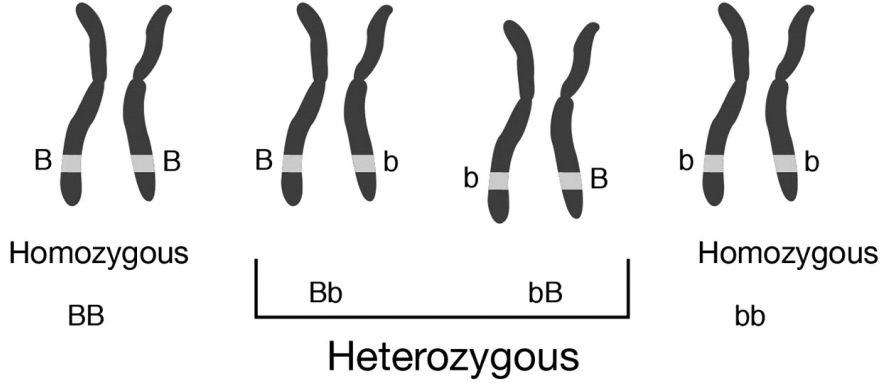

பரிணாம-முரண்' என்று உயிரியலாளர்களால் அழைக்கப்படுகிறது.

இம்முரணை விளக்குவதற்கு எத்தனையோ கருதுகோள்கள், அறிவியலாளர்களால் முன்வைக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று 'பிள்ளைத்தேர்வு'. (Kin selection).

பிள்ளைத்தேர்வு (Kin selection)

சமூக செயற்பாடு (social behaviour) பற்றிய நவீன ஆய்வின் அடிப்படையாக இருப்பது, பிள்ளைத்தேர்வு. பிரிட்டனைச்சேர்ந்த பரிணாம உயிரியலாளர் ஹேமில்டன் (W.D. Hamilton), 1963-இல் முதன்முறையாக

மூத்த ஆண் உடன்பிறப்புகளைக் கொண்டிருக்கும் ஓர் ஆணுக்கு, ஒருபாலினப்புணர்ச்சி உருவாகும் வாய்ப்பு உள்ளது. அடுத்தடுத்து ஆண்பிள்ளைகளைப்பெறும் தாயின் கருவறையில், ஆண்-மைய எதிர்ப்பாற்றலுக்கு (male-specific antigens) எதிரான எதிர்ப்பு சக்தி உருவாகிவிடுகிறது. அது ஆண்பிள்ளைக்கருவின் (male fetus) மூளையைப் பாதிக்கிறது. இதன் காரணமாகவும், ஒருபாலினப்புணர்ச்சியாளர் உருவாக வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றும், அதுதான், 'தாய்விளைவு' (Maternal effect) எனவும் சொல்லப்படுகிறது.

பாலின-முரண் தேர்வு (sexually antagonistic selection)

சூழல் காரணமாக, ஆண், பெண்ணின் 'ஆளுமைக்கூறுகள்' (traits) முரண்படும்போது, 'பாலின முரண் தேர்வு' (sexually antagonistic selection) தோன்றுகிறது. அது, இனப்பெருக்கத்தில், குறிப்பிட்ட பாலினத்திற்கு சாதகமாகவும், மற்றதற்கு எதிராகவும் அமைகிறது. பெண்-பெண் ஒருபாலினப்புணர்ச்சி (lesbian) ஏற்படுவதற்கான காரணமாகவும் இது இருக்கிறது.

ஒருபாலினப்புணர்ச்சிக்கான காரணங்கள் இவைதான் என்று அறுதியிட்டுக் கூறமுடியவில்லை. அதற்கான ஆய்வுகள் தொடர்ந்து நிகழ்ந்துவருகின்றன. சூழல் மட்டுமே காரணம் என்னும் நிலையிலிருந்து, ஒருபாலினப்புணர்ச்சிக்கு மரபணுக்கள் காரணமாக இருக்கக்கூடும் என்னும் கொள்கைக்கு வலுசேர்க்கும் விதத்தில் பல ஆய்வு முடிவுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

பரிணாம வளர்ச்சியில், இனப்பெருக்கத்திற்கு உதவாத, ஒருபாலினப்புணர்ச்சிக்கான மரபணுக்களும் ஏன் ஒரு தலைமுறையிலிருந்து, அடுத்தடுத்தத் தலைமுறைக்குக் கடத்தப்படுகிறது என்பது இன்னமும் கூட பதில் சொல்ல முடியாததாகவே நீடிக்கிறது.

'காந்த ஒத்திசைவு நகலியை'ப் பயன்படுத்தி (MRI - magnetic resonance imaging), ஒருபாலினப்புணர்ச்சியாளர்கள் மற்றும் எதிர்பாலினப்புணர்ச்சியாளர்களின் மூளைகளை

ஒப்பாய்வு செய்தனர். எதிர்பாலினப்புணர்ச்சி ஆண் மூளையின் வலது அரைக்கோளம் ஒருபாலினப்புணர்ச்சி ஆண்மூளையின் வலது அரைக்கோளத்தை விடவும் சற்றே பெரிதாக இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மாறாக, ஒருபாலினப்புணர்ச்சிப் பெண்மூளையின் வலது அரைக்கோளம், எதிர்பாலினப்புணர்ச்சிப் பெண்மூளையின் வலது அரைக்கோளத்தை விடவும் சற்றே பெரிதாக இருப்பதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

Nature Human Behaviour என்னும் ஆய்விதழில் ஒரு விளக்க உரை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒருபாலினப்புணர்ச்சிக்குக் காரணமான மரபணுக்கள், ஆண்-பெண் உறவை (hetero-sex) விரும்பும் நபர்களிடம் இனப்பெருக்கத்திற்கான கூடுதல் நலம் விளைவிப்பதாக உள்ளதா என்று ஆய்வுசெய்யப்பட்டது. அதற்காக, இங்கிலாந்தின் உயிரி-வங்கியில் (UK Biobank) பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் 350,000 பேர்களின் மரபணு மற்றும் உடல்நலம்சார்ந்த தரவுகளைப்பெற்று பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது. இந்த ஆய்வில் பங்கு பெற்றவர்கள், எப்போதாவது ஒருபாலினப்புணர்ச்சி வைத்திருக்கிறார்களா என்பதுபற்றியும், எதிர்பாலினப்புணர்ச்சி பற்றியும் தங்களது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

இப்படிப்பட்ட தரவுகளுடன், சில மில்லியன் தனி நபர்களின் மரபணு மாற்றங்களை பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எப்போதாவது ஒருபாலினப்புணர்ச்சிக்கு ஆளானவர்கள் மற்றும் எப்போதுமே அப்படி இல்லாதவர்களின் மரபணுக்களும் ஒப்பாய்வுசெய்யப்பட்டன. என்றாலும், ஒரு முடிந்த முடிவாக எதையும் சொல்லிவிடமுடியவில்லை என்கின்றனர்.

இயக்க-செயலி பரிணாமவளர்ச்சி: (Simulating evolution)

கணினியின் துணைகொண்டு, தனிநபர் மரபணுக்களை செயல்படவைத்ததில், ஒரு பாலினப்புணர்ச்சியாளர்களின் 'மரபணுத்தொகுப்பு' (genome) அளவில் சிறியதாக இருப்பதாக அறியப்பட்டது.

இந்த ஆய்வுகள் அனைத்துமே மேற்கத்திய வெள்ளையர்களைக் கொண்டு செய்யப்பட்டது. இந்த ஆய்வு முடிவுகள், மற்ற சூழலின மக்களுக்கும் பொருந்திப்போகிறதா என்பதை, அவர்களை உள்ளடக்கி செய்யப்படும் எதிர்கால ஆய்வுமுடிவுகள்தான் சொல்லக்கூடும்.

இப்படிப்பட்ட ஆய்வுகளைச் செய்வதைப் பலரும் விரும்புவதில்லை என்றும், ஆனால் மனிதர்களின் பொதுப்பண்புகள் போலவே, அவர்களிடையேயான முரண்பாடுகளையும் அறிவியல் அடிப்படையில் ஆய்வுசெய்வதே சரியாகும் என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

ஒருபாலினப்புணர்ச்சி காலப்போக்கில் மறைந்துவிடுமா?

இத்தனை ஆண்டுகளாக ஒருபாலினப் புணர்ச்சி ஏன் நீடிக்கிறது என்னும் கேள்வி முதன்மையானது. நீண்ட காலமாக, அதனை மரபணுக்களோடு தொடர்புபடுத்தி ஆய்வுசெய்யாமல், அது ஒரு பாவச்செயல் என்றும் தவறான நடத்தை என்றும் மட்டுமே பார்க்கப்பட்டு, அதனை ஒரு நோயாக நினைத்துக் குணப்படுத்த முயன்றதுமே காரணம் என்கிறார், இத்தாலி படோவாப் பல்கலைக்கழகத்தைச்சேர்ந்த பரிணாம உளவியல் பேராசிரியர், சியானி (Ciani, professor of evolutionary psychology in Italy's University of Padova). நூற்றுக்கணக்கிலான ஒருபாலினப் புணர்ச்சியாளர்களை ஆய்வுசெய்ததில், அதனை ஊக்குவிக்கும் மரபணுக்கள் இருப்பது உண்மை என்றும் சொல்கிறார், சியானி.

கடந்த சில பத்தாண்டுகளாக, ஒருபாலினப்புணர்ச்சியானது மரபியல் அடிப்படையைக்கொண்டது என்னும் பார்வை

அறிவியலாளர்களிடம் வலுத்திருக்கிறது. ஒரு பாலினப்புணர்ச்சியாளர்கள் இனப்பெருக்கம் செய்வதில்லை. என்றாலும், அவர்களுடைய மரபணு நகல்களைக்கொண்டிருக்கும், எதிர்பாலினப் புணர்ச்சியாளர்களான அவர்களது நெருங்கிய உறவினர்கள் வழியாக, மரபணுக்கள் அடுத்தடுத்தத் தலைமுறையினருக்குக் கடத்தப்படுவதுண்டு என்கிறார், பெங்கலூர் ஜவகர்லால் நேரு அறிவியல் ஆய்வு மையத்தைச்சேர்ந்த பரிணாம அறிவியலாளர், வித்யா (T.N.C. Vidyā).

ஒருபாலினப்புணர்ச்சி பரம்பரைப்பண்பு என்று கொண்டாலும், அது டார்வினின் பரிணாமக்கொள்கையான 'இயற்கைத்தேர்வுக்கு(natural selection) முரண் இல்லை என்று வித்யா மேலும் கூறுகிறார்.

எனவே, ஒருபாலினப்புணர்ச்சி என்பது இயற்கைக்கு முரணானது என்றெல்லாம் சொல்லிவிட முடியாது. உயிரினங்களிடம் காணப்படும் வேறுபட்ட குணங்களுக்கு, மரபணுத்திரிபுகள் (gene mutation) காரணமாக இருப்பதுபோல, ஒருபாலினப்புணர்ச்சிக்கும் மரபணுத்திரிபுகளே காரணம் என்று பெங்கலூர் ஜவகர்லால் நேரு அறிவியல் ஆய்வு மையத்தின் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், திருமதி சாரங்கி (Manaswini Sarangi) கருதுகிறார்

இருவரின் சம்மதத்துடன் நிகழும் ஒருபாலினப்புணர்ச்சி, சட்டப்படி குற்றம் இல்லை என்று சமீபத்தில் சொல்லப்பட்ட உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்பை உயிரியலாளர்கள் வரவேற்கின்றனர். அத்தீர்ப்பு, நீண்டகாலமாக கலாச்சாரக் காவலர்களால் இழிவுபடுத்தப்பட்டும், தண்டிக்கப்பட்டும் வந்த ஒருபாலினப் புணர்ச்சியாளர்களுக்கு மிகுந்த ஆறுதலையும், சட்டப்படியானப்பாதுகாப்பையும் தருகிறது என்று கருத்துரைக்கின்றனர்.

இந்தியாவின் உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்பு மகிழ்ச்சியளிப்பதாகக் கூறும் பரிணாம உளவியல் பேராசிரியர் சியானி (Ciani), மக்கள் சமூகமும் தங்களது கண்ணோட்டத்தை மாற்றிக்கொள்வது அவசியமாகிறது என்றும் கூறுகிறார்

மரபணுத்திரிபு காரணமான மூன்றாம் பாலினத்தவரை (Transgender) இயல்பு என்று ஏற்கவேண்டும் என்பதைப்போல, மரபணுத்திரிபு காரணமாக உருவாகும் ஒருபாலினப் புணர்ச்சியாளர்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் ஆகிறது. ஏற்க மனம்வரவில்லை என்றாலும்கூட, வெறுக்காமல் இருக்கப் பழகவேண்டும். கலாச்சாரக் கண்கொண்டு பார்க்கும் பார்வையை விடுத்து, கண்மூடித்தனமான கதைகளையும், மூடநம்பிக்கைகளையும், ஒழுக்கம் பற்றிய கற்பிதங்களையும் விட்டொழித்து, அறிவியல் அடிப்படையில் சிந்தித்தால் மட்டுமே அது சாத்தியமாகும்.

கட்டுரையாளர்: இயற்பியல் பேராசிரியர் (பணிநிறைவு)

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்

திருக்குறள் எண்: 26 - அதிகாரம்: 3 > நீத்தார் பெருமை

விளக்கம்:

பிறர் செய்ய முடியாத செயல்களைச் செய்பவர்களே பெரியோர்;
செய்ய முடியாதவர்கள் சிறியோரே!

இந்திரனின் வீட்டிற்கு முதன்முறையாக நான் நண்பர்களுடன் சென்றிருந்தபோது, அவர் “எங்கள் வீட்டில் சமையலறை, மூலையில் இல்லாமல், உள்ளே நுழைந்ததுமே இருக்கிறதே, பார்த்தீர்களா?” என்றார். எல்லோருமே புரிந்துகொண்டு புன்னகைத்தோம். பெண்ணியத்தின் குறியீடாகவே மாறிவிட்டிருந்த அம்பையின் ‘வீட்டின் மூலையில் சமையலறை’ என்னும் சிறுகதைத் தலைப்பு எங்கள் அனைவரின் நினைவிலும் நிழலாடியதுதான் அதற்குக் காரணம்.

‘சிவப்புக் கழுத்துடன் கூடிய ஒரு பச்சைப் பறவை’ என்கிற சிறுகதைக்காக 2021ஆம் ஆண்டின் தமிழுக்கான சாகித்ய அகாதமி விருது எழுத்தாளர் அம்பைக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

1955ஆம் ஆண்டிலிருந்து சாகித்ய அகாதமி விருது வழங்கப்பட்டுவரும் நிலையில், இதுவரையிலான விருதாளர்களில், ராஜம் கிருஷ்ணன் (1973), லட்சுமி (1984), திலகவதி (2005) ஆகியோருக்குப் பின் (!), அம்பை இந்த விருதைப் பெறும் நான்காவது பெண்எழுத்தாளர். தாமதமாக, மிக மிகத் தாமதமாக அம்பை சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

1944இல் கோவையில் பிறந்த அம்பை, சென்னை கிறித்தவக் கல்லூரியில் இளங்கலை, பெங்களூருவில் முதுகலை, தில்லி ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டங்களைப் பெற்றவர். அதன் பிறகு, தமிழ்நாட்டில் பள்ளி ஆசிரியராகவும், கல்லூரி விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றியவர், பின்னர், எழுத்தாளராகவும் சமூகச் செயல்பாட்டாளராகவும் நிலைகொண்டுவட்டார்.

SPARROW (Sound and Picture Archives for Research on Women) என்ற அமைப்பை நிறுவி அதன் இயக்குநராகச் செயல்பட்டுவருகிறார் அம்பை. அவரது SPARROW பெண்களுக்கான அரிய பணிகளைச் செய்துவருகிறது; பெண்களுடைய பத்துறைச்சாதனைகளை, அவர்கள் குறித்த

வரலாற்றுப் பதிவுகளை ஆவணப்படுத்துகிறது. ஓவியம், நாடகம், நடனம், பாரம்பரியக் கலைகள் என அனைத்திலும் பெண்களின் பங்களிப்புகளை வரலாறாக மாற்றுவதில் ‘ஸ்பாரோ’வின் பணி குறிப்பிடத்தக்கது.

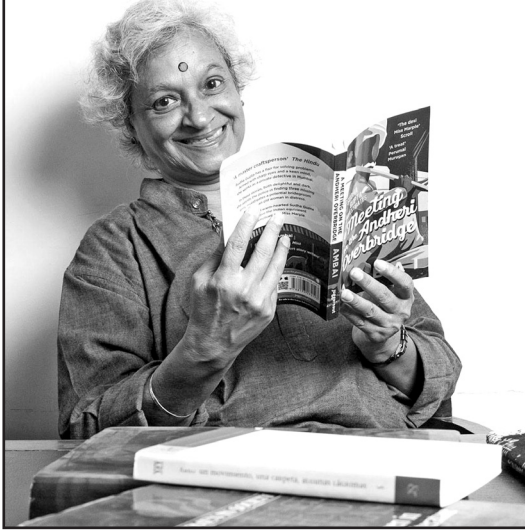
டாக்டர் சி. எஸ். லக்ஷ்மி என்ற தன்னுடைய இயற்பெயரில் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் தொடர்ந்து இன்றும் எழுதிவருகிறார் அம்பை.

அம்பை, அவருடைய பதின்பருவத்திலேயே எழுதத் தொடங்கியவர். என்றாலும், 1967இல் ‘கணையாழி’ இதழில் வெளியான ‘சிறுகுள் முறியும்’ என்னும் சிறுகதை அவரைக் கவனிக்கவைத்தது. 1976இல் அதே தலைப்பில், அம்பையின் முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளியானது. 1988இல் வெளியான அம்பையின் இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதி ‘வீட்டின் மூலையில் சமையலறை’ பெண்ணிலக்கியத்தில் ஒரு முக்கியமான இடத்தை அவருக்குப் பெற்றுத்தந்தது. ‘அம்மா ஒரு கொலை செய்தாள்’ போன்ற சிறுகதைகள் வாயிலாகத் தமிழின் முக்கியச் சிறுகதையாசிரியராக அம்பை உருவெடுத்தார். பெண்நிலை நோக்கினை வெளிப்படுத்தும் வகையிலான தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் முன்னோடியாக நவீனப் பெண்ணிலக்கியத்தில் அம்பை பதித்த தடம் அழுத்தமானது.

அம்பையின் ‘காட்டில் ஒரு மான்’ நூல், லக்ஷ்மி ஹோம்ஸ்ட்ராம் மொழிபெயர்ப்பில் ஆங்கிலத்தில் வெளியாகியிருக்கிறது. இந்திய மொழிகளில் புனைவு மொழிபெயர்ப்புக்கான Vodafone Crossword Book Award-ஐ லக்ஷ்மி ஹோம்ஸ்ட்ராமுடன் இணைந்து 2016இல் பெற்றார் அம்பை. தமிழிலக்கியத்துக்கான அம்பையின் பங்களிப்புகளுக்கான, கனடிய இலக்கியத் தோட்டத்தின் இயல் விருது 2008ஆம் ஆண்டு அவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

இன்றைக்கு நவீனத் தமிழில் சிறுகதை, புதினம், கவிதை, கட்டுரை என எழுதிக்கொண்டிருக்கும் இளைய பெண்படைப்பாளிகள் அனைவருக்கும் முன்னோடியான அம்பைக்கு விருது அளித்ததன் வழி சாகித்ய அகாதமி மீதான வசையொன்று கழிந்ததின்று.

அம்பையை எனக்கு நேரில் அறிமுகப்படுத்தியவர் குட்டி ரேவதி. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் முற்றிலும் பெண்களுக்காக ஒரு சிற்றிதழ் தொடங்கும் முயற்சியில் இருந்த வேளை அது. நாங்கள் இதழுக்கான தலைப்பைப் பலவாறாக யோசித்துக்கொண்டிருந்தபோது, எங்களைப் பார்க்க வந்திருந்த சுகிர்தராணி போகிறபோக்கில் சொன்ன 'பனிக்குடம்' என்கிற தலைப்பு எங்களுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அதை விடப் பெண்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தனிச் சிறப்பான சொல் வேறு இருக்கமுடியுமா என்ன, என்று நினைத்தோம்.

அம்பை

அப்போது சென்னைக்கு வந்திருந்த அம்பை, குட்டிரேவதியைக் காண விரும்பி பயணத்தின் இடையில் "எழும்பூர் ரயில் நிலையம் வாங்க, சந்திப்போம்" என்று சொல்லியிருந்தார். அப்படியே இறுதி செய்யப்பட்டிருந்த "பனிக்குடம்" முதல் இதழை மூத்த பெண்ணிலக்கியவாதியான அம்பையிடம் கொடுத்து அவருடைய பாராட்டைப் பெறலாம் எனக் குட்டிரேவதி நினைத்தார். இதழைப் பார்த்து மகிழ்ந்தாலும் அம்பை, "இந்தத் தலைப்பே பெண்ணியத்திற்கு எதிராக இருக்கிறதே! பனிக்குடம் தாய்மையின் குறியீடு; தாய்மை பெண்மையின் தனித்துவம் என்று நீங்கள் கருதுவதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானால் தாய்மை எய்தாத பெண்கள் லீப் யூடலிஸ்டுகள் சொல்வது போல் முழுமையடையாதவர்களா?" என்று கேட்டார். அத்தனை நுட்பமான, துல்லியமான பார்வை அம்பையுடையது. அவர் கேட்டது கேள்வி அல்ல, 'எங்களுக்கு எப்படி அது தோன்றாமல், உறைக்காமல் போய்விட்டது?' என எங்களுக்குள் அன்றொழுந்த கேள்விக்கான பதில் அது. இவ்வாறாகவே அம்பையை இன்றும் நான் நினைவில் கொள்கிறேன்.

'1974 மாநிலச் சுயாட்சி' என்கிற இன்றைய காலத்தின் தேவையான தொகுப்புநூல் ஒன்றை ஆழி பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

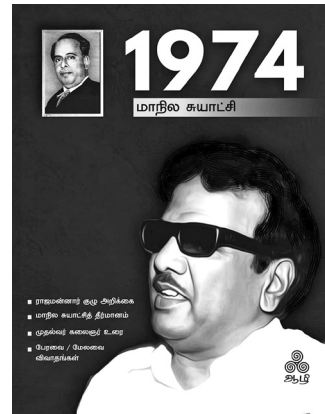
சென்னைப் புத்தகக் காட்சியின் போது வெளிவருவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்த இந்தப் புத்தகம், புத்தகக்காட்சியே நடைபெறவில்லை என்பதால் இப்போது நேரடியான மற்றும் இணையவழி விற்பனைக்கு வந்திருக்கிறது.

1974இல் அன்றைய தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி சட்டப்பேரவையில் தாக்கல் செய்த மாநிலச் சுயாட்சித் தீர்மானத்தை முழுமையாக அறிந்துகொள்ள இத்தொகுப்புநூல் உதவுகிறது..

மாநிலச் சுயாட்சித் தீர்மானத்தையொட்டி - அதற்கு முன்பும் பின்பும் நடந்த நிகழ்வுகளின் தொகுப்புதான் இந்தப் பெரிய புத்தகம். இந்தப் புத்தகத்தில் மிக முக்கியமான ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையும் - ஒன்றிய, மாநில அரசுகளுக்கிடையிலான அதிகாரத்தை எப்படி மறுபங்கீடு செய்து, இந்தியாவில் மாநிலங்களில் சுயாட்சியும் மத்தியில் கூட்டாட்சியும் அமைய வேண்டும் என்பதை முதலிலேயே தமிழ்நாடு அரசின் முயற்சியின் மூலமாக வந்த ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை எப்படி அதனைப் பட்டியலிட்டது என்னும் விஷயமும் அடங்கியிருக்கின்றன.

மேலும், அறிக்கையின்மீது, தமிழ்நாடு அரசு 1974இல் நிறைவேற்றிய தீர்மானம், அரசாங்கத்தின் கருத்துரை, முதலமைச்சர் சட்டப்பேரவையில் முன்வைத்த தீர்மானம், அது மட்டுமல்ல, கலைஞர் முன்வைத்த அந்தத் தீர்மானத்தின்மீது கிட்டத்தட்ட ஒரு வாரக் காலம் தமிழ்நாட்டினுடைய சட்டப்பேரவையிலும் சட்ட மேலவையிலும் நடந்தேறிய விரிவான, ஆழமான விவாதங்கள் ஆகியன இடம்பெற்றுள்ளன. கிட்டத்தட்ட அன்றைய காலக்கட்டத்தினுடைய கண்ணாடிப் பிம்பம் போல தோன்றக்கூடிய அந்த விவாதங்களில் மாநிலச் சுயாட்சி குறித்தும், மத்திய-மாநில அரசுகளின் உறவுகள் குறித்தும், திராவிட இயக்கத்தின் கோட்பாடுகள் குறித்தும் நிறைய விஷயங்களை நமது முன்னோடித் தலைவர்கள் விவாதித்தனர். இந்தப் புத்தகத்தின் பெரும்பகுதி அந்த விவாதங்களின் தொகுப்புதான்.

கலைஞருடைய வாழ்வின் மிக முக்கியமான பங்களிப்பு 1974இல் அவர் கொண்டுவந்த இந்தத் தீர்மானம்தான் எனக் கலைஞரே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

“ தமிழ்ச் சமுதாயத்தைக் காக்க - இந்தியாவிலுள்ள தேசிய இனங்களைக் காக்க - இந்தியாவிலுள்ள மாநிலங்களின் உரிமைகளைக் காக்க - இந்தியாவிலே இருக்கிற மாநிலங்கள் சுயமரியாதையோடு வாழ - இந்தத் தீர்மானம் மெத்தவும் பயன்படும் “ என்பது சட்டப்பேரவையில் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும்போது கலைஞர் சொன்ன வார்த்தைகள்.

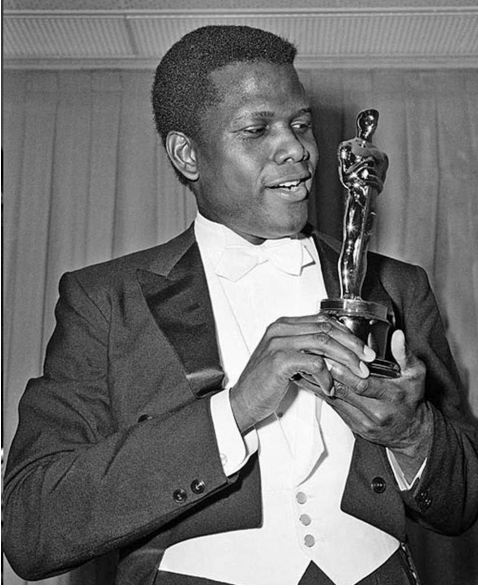
“இந்த விவாதங்கள், இந்த அறிக்கைகள், இந்தத் தீர்மானங்கள் எல்லாமே இன்றைக்கு மிக முக்கியமானவையாக மாறியிருக்கின்றன. மாநிலங்களின் உரிமைகளை ஒன்றிய அரசு கொஞ்சம்கொஞ்சமாகப் பறித்துக்கொண்டிருக்கிற இந்தச் சூழ்நிலையில், மாநிலங்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராட வேண்டிய கடமை நிறையப் பேருக்கு வந்திருக்கிறது. அரசியல் கட்சியினர் அனைவருமே அதை உணர்கிறார்கள்” என்று கூறுகிறார் பதிப்பாசிரியர் ஆழி செந்தில்நாதன்.

“இந்தப் புத்தகம் தி.மு.க.வினருக்கு ஒரு வழிகாட்டி போன்றது. அது மட்டும் அல்ல, திராவிட இயக்கங்கள், இடதுசாரி இயக்கங்கள், தலித் இயக்கங்கள், தமிழ்த் தேசிய இயக்கங்கள் என நீங்கள் எந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும்கூட உங்களுக்கு ஓர் அறிவாயுதமாகப் பயன்படும் இந்தத் தொகுப்பை ஆழி பதிப்பகம் மகிழ்ச்சியோடும், பெருமையோடும் வெளியிடுகிறது” என்கிறார் அவர்.

டெம்மி ¼ அளவில் 600 பக்கங்களுக்கும் மேற்பட்டதாக, கெட்டி அட்டையில் வெளிவந்திருக்கும் இந்தப் புத்தகத்தின் விலை ரூ. 1,000. ஆனால் புத்தகத்திருவிழா நடந்திருந்தால் எப்படித் தள்ளுபடி கொடுத்திருப்பார்களோ அதைப்போலவே இப்போதும் ரூ. 900க்குத் தருகிறார்கள். 5க்கும் மேற்பட்ட பிரதிகளை வாங்குவோருக்குக் கூடுதலான தள்ளுபடியும் வழங்க முன்வந்துள்ளார்கள். .

இந்தப் புத்தகத்தை எளிதாக aazhibooks.com அல்லது அமேசான் அல்லது GPAY(98841 55289) மூலமாக வாங்கலாம். இவை தவிர, தமிழ்நாட்டிலுள்ள முக்கியமான புத்தகக் கடைகளிலும் இந்தப் புத்தகம் கிடைக்கிறது.

ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகத் திகழும் ”1974 மாநிலச் சுயாட்சி” என்னும் இந்தப் புத்தகத்தை அறிமுகப்படுத்துவதும், பரிந்துரைப்பதும் என் கடமை எனக் கருதுகிறேன்.

சிட்னி பாய்ட்டர்

சிவாஜிகணேசன் நடித்த பழைய படங்கள் எங்கே ஓடினாலும் அவற்றைத் தேடித்தேடிப் பார்த்ததில் சென்னையின் மூலைமுடுக்கில் இருந்த தியேட்டர்கள் கூட எனக்கு அத்துப்படி ஆகிவிட்டன. அதன் தொடர்ச்சியாக என் பதின்பருவத்திலேயே வகைதொகையில்லாமல் தமிழைத் தாண்டியும் திரைப்படங்களைப் பார்க்கும் பித்து தலைக்கேறியதில் பால்ராஜ் சஹானி, பி.ஜே. ஆண்டனி,

வாசுதேவ ராவ் போன்ற இந்திய நடிகர்கள் மட்டும் அல்லாமல், சில ஆங்கிலப்பட நடிகர்கள் கூட என் கவனத்தைக் கவர்ந்தனர்.

அவர்களில் ஒருவர்தான் சிட்னி பாய்ட்டர் (SIDNEY POITIER). கடந்த ஜனவரி மாதம் 8ஆம் நாள் தனது 94ஆம் வயதில் அவர் மறைந்துவிட்டார். செய்தி அறிந்ததும் பதினான்காம் வயதில் நான் பார்த்த ‘டு சார் வித் லவ்’ என்னும் ஆங்கிலத் திரைப்படம் என் மனத்திரையில் ஓடியது. அந்தப் படத்தில் ஒரு கண்டிப்பான லண்டன் பள்ளி ஆசிரியராக அவர் நடித்திருந்தார்.

அவர் இனத்தடைகளைப் புறம்தள்ளி “லில்லிஸ் ஆஃப் தி ஃபீல்ட்” திரைப்படத்தில் நடித்ததற்காக, 1964ஆம் ஆண்டு சிறந்த நடிகருக்கான ஆஸ்கார் விருதைப் பெற்றார். ஆஸ்கார் விருது பெற்ற முதல் கருப்பின நடிகர் அவர். ஐம்பதுகளிலும் அறுபதுகளிலும் சிறப்பான பல கதாபாத்திரங்களில் நடித்து மக்களின் மனங்களை வென்ற சிட்னி பாய்ட்டர். அமெரிக்கா, பஹாமாஸ் என இரு நாடுகளின் குடியுரிமை பெற்றவர்.

என் இளமைக்கால ரசனையின் நினைவாக, புதிய திரைமரபை உருவாக்கிய அந்தக் கலைஞனுக்கு என் புகழ்வணக்கம்!

பத்தியாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர், ஊடகவியலாளர்

ஓர் உள்ளூர் வணிகவழி

(சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி)

பதநீர் இறக்கும் பருவம் தேரிக்காட்டுப் பகுதிகளில் பிப்ரவரித் திங்களில் தொடங்கி மே இறுதியில் அல்லது ஜூன் தொடக்கம் முடிவடையும். பதநீர்இறக்கும் இப்பருவத்தில்தான் கருப்புக்கட்டித் தயாரிப்பும் நிகழும். இப்பருவகாலத் தயாரிப்புமட்டுமே அவர்களின் வாழ்வாதாரமாக அமையவில்லை. துணைத் தொழிலாக வேளாண்மையும் இருந்துள்ளது

தேரிக்காட்டுப் பொருளாதாரத்தில் பனைபடு பொருள்களும் வேளாண் உற்பத்திப்பொருட்களும் இடம்பெற்றிருந்தது என்பதை மேலோட்டமாகச் சென்ற இதழில் பார்த்தோம். இந்த இதழில் இவை வாணிபப்பொருளாக விளங்கியமை குறித்த செய்திகளைக் காண்போம்.

கருப்புக்கட்டி:

பனைமரத்தில் இருந்துபெறும் பதநீரைக் காய்ச்சி உருவாக்கப்படும் கருப்புக்கட்டியானது இனிப்புப் பொருளாக மட்டுமின்றி. நம்பாரம்பரிய மருத்துவத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வுண்மையை, வங்கவிரிகுடாவின் முத்துக்குளித்துறையில் அரசியல்ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கும் முன்னரே போர்ச்சுக்கீசியர்கள்

அறிந்திருந்தனர் . பொ.ஆ.1511-1662 வரையிலான காலத்தில் அவர்கள் அறிந்திருந்த நம்பாரம்பரிய மருத்துவமுறைகள் குறித்துத் தமதுநூல் ஒன்றில் பேரா.ஜெயசீல ஸ்ரீபன் (2016:358-361) குறிப்பிட்டுள்ளார். அதில் சளித்தொல்லைக்கான மருந்தாக சுக்கும் கருப்புக்கட்டியும் கலந்தமருந்து இடம்பெற்றுள்ளது. சுக்குடன் அதைவிட ஐந்துமடங்குஅளவு கருப்புக்கட்டி இம் மருந்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தமது மற்றொருநூல் ஒன்றில்(1998: 124) தூத்துக்குடி அருகில்உள்ள பழையகாயல் துறைமுகத்தில் நிகழ்ந்த கருப்புக்கட்டி ஏற்றுமதி குறித்த செய்திஒன்றையும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதன்படி வாஸ்கோடாகாமாவின் மகனான மானுவல்காமா ஒரு பலம் ஏழுபாரச் என்றவிலையில் கருப்புக்கட்டி வாங்கி 1526 மார்ச் 7இல் போர்ச்சுக்கல்லுக்கு ஏற்றுமதி செய்துள்ளார். இச் செய்திக்கும் மேலேகுறிப்பிட்ட மருந்துக்கும் இடையே ஓர்இயைபு இருக்க வாய்ப்புள்ளது. எப்படியோ கருப்புக்கட்டி ஏற்றுமதிப் பொருளாக விளங்கியுள்ளது என்பது உண்மை.

நாசரேத் என்ற தேரிக்காட்டு ஊரைத்தம் பூர்வீக ஊராகக்கொண்ட டாக்டர். சசிகரன் தங்கையா தாம் எழுதிய நாசரேத் வரலாறு குறித்த நூலில்(2012: 112)நாசரேத்தில் இருந்து கருப்புக்கட்டி ஏற்றுமதி ஆனதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நாசரேத் ஊரைச் சுற்றியுள்ள தேரிக்காட்டுப் பகுதிகளில் இருந்து இவை சேகரிக்கப் பட்டிருக்கலாம்.

வேளாண்மை உற்பத்தி :

கருப்புக்கட்டி உற்பத்தியுடன் ஒப்பிடுகையில் சொற்பஅளவிலேயே தேரிக்காட்டுப் பகுதிகளில் முன்னர் வேளாண்மை நிகழ்ந்துள்ளது.இன்று இப்பகுதியில் நிலவும் வேளாண் தொழிலுடன் ஆங்கில ஆட்சியின் போது நிகழ்ந்த வேளாண்நடவடிக்கைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது. பனைமரக்காடுகளாகவே தேரிப்பகுதி இருந்துள்ளது. இதனை ஊடறுத்துச் செல்லும் வண்டித்தடங்கள், ஒற்றையடிப்பாதைகள் வாயிலாகவே பயணங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இப்பகுதிக்கு வரும் புதியவர்கள் தடம் மாறி வழிதப்பிப் போகும் வாய்ப்பிருந்தமையால் வழிகாட்டிகள் அழைத்துச் சென்றுள்ளனர்.

வழிகாட்டிகளுக்கு ஊதியம்வழங்கும் வழக்கமும் இருந்துள்ளது. தேரிக்காட்டுப் பகுதியில் 19 ஆவது நூற்றாண்டுக் காலத்தில் உபதேசியாராகப் பணியாற்றிய. சவிராயபிள்ளை (1801-1874) என்பவர் 1866 செப்டம்பர் 25ஆம் நாள்எழுதிய நாட்குறிப்பில் நாசரேத் ஊரில் முதல்நாள் இரவில் தங்கிவிட்டு அதிகாலையில் பறப்பட்டுச் சென்றதை, 'பரஞ்சோதி யென்றவனைக் கூடப்போய் வழி பிசகாமல் கொண்டுவந்துவிட அனுப்பினார்.அவன் கொவிட்டால் பலப்பல வழிகளில் அலைந்தும் விரய மட்டும் வருத்தப்பட நேரிடும்' என்று எழுதி உள்ளார். மற்றொரு குறிப்பில் '22-உ விடியக்காலம் புறப்படத் துணையாள் சம்பளத்துக்குக் கிடைக்கவில்லை' என்று எழுதியுள்ளார்.

இவ்வாறு சரியானசாலைகள் இல்லாதது மட்டுமின்றி கிணறு ,குளம் என நேரடி நீர்ப்பாசன வசதிக்குறையும் பல பகுதிகளில் இருந்துள்ளது. இருப்பினும் பனை மரங்களுக்கு ஊடாக வேளாண்மையும் நிகழ்ந்துள்ளது.

பதநீர் இறக்கும் பருவம் தேரிக்காட்டுப் பகுதிகளில் பிப்ரவரித் திங்களில் தொடங்கி மே இறுதியில் அல்லது ஜூன் தொடக்கம் முடிவடையும். பதிநீர்இறக்கும் இப்பருவத்தில்தான் கருப்புக்கட்டித் தயாரிப்பும் நிகழும். இப்பருவகாலத் தயாரிப்புமட்டுமே அவர்களின் வாழ்வாதாரமாக அமையவில்லை. துணைத் தொழிலாக வேளாண்மையும் இருந்துள்ளது

ஒப்பீட்டு அளவில் நோக்கும்போது பனங்காட்டு வேளாண்மையைப் புன்செய் வேளாண்மை எனலாம். ஏனெனில் இரண்டும் நேரடிப்பாசனமின்றி 'வானம் பார்த்த விவசாயம்' (மழையை எதிர் நோக்கி நிகழும் விவசாயம்). இது பின் வரும் முறையில். நிகழும்

பனங்காட்டு வேளாண்மை:

பனைமரம் செழித்து வளரந்துள்ள தேரிநிலப்பகுதி சமதளமாக இல்லாது மேடும்பள்ளமுமாக அமைந்தது. வடகிழக்குப் பருவமழையினால் கிடைக்கும் நீரே இதற்குஆதாரம் என்றநிலையில் இதில் பெய்யும் மழைநீரினை அதிகஅளவில் நிலத்தில்சேமிப்பதும் உரச்சத்தைப் பனைகளுக்குத் தகுதலும் அவசியம். இவை இரண்டு பயன்களுக்காக வகி.பருவமழை தொடங்கும் முன்னர் பனங்காட்டை பத்து முறை உழவர். இதில் முதல்உழவு முடிந்ததும் ஆட்டுக்கிடை (பட்டி) போடுவர். கிடைபோட்டு முடிந்த பின்னர் நன்றாக உழுதுவிடுவர். இதற்கடுத்துவரும் உழவில் (ஒன்பது அல்லது பத்தாவது)விதைகளைத் தூவி உழுதுவிடுவர்.

உளுந்து, பாசிப்பயறு, தட்டாம் பயறு(காராமணி), மொச்சை போன்ற பயறுவகைகளும் தினை, வரகு, சாமை ஆகிய புன்செய்த் தானியவகைகளும், பருத்தியும் முக்கியப் பயிர்களாக அமைந்தன. மழை பெய்தவுடன் இவை முளைத்துவிடும்.இடையிடேயே பெய்யும்மழை இவற்றை வளர்த்துப் பலன்தரச் செய்து விடும். எள், மழையைத் தாக்குப்பிடிக்காத பயிர்என்பதால் மழைக்காலம் முடிந்தபின்னர் ஈரப்பதத்தில் உழுது விதைத்துவிடுவர். கிணற்றுநீர் துணையால் ஆங்காங்கே நடைபெற்ற வேளாண்மையில் வெங்காயம் பயிராகி குலசேகரன் பட்டினம் துறைமுகம்வழி இலங்கைக்கு ஏற்றுமதி ஆகியுள்ளது.

பருவமல்லாத காலத்தில் பெய்யும்மழை என்பயிருக்கு ஆகாது என்பதால் தண்ணீர் தேங்காத சரிவான நிலப்பகுதியையே என்பயிரிடத் தேர்வு செய்வர். (தேரிக் காட்டு ஊர் ஒன்றின் பெயர் எள்ளுவளை என்பதாகும். விளை-தோட்டம்) பனங்காட்டில் நிகழ்ந்துவந்த கடந்தகாலவேளாண்மை குறித்த இச் செய்திகள் பனைப் பொருளாதாரத்துடன் வேளாண் பொருளாதாரமும் இணைந்தே இருந்துள்ளதை உணர்த்துகின்றன. அத்துடன் தேரிக்காட்டுப்பகுதி மக்களின் வாழ்வாதாரமாகப்

பனைமட்டும் இருக்கவில்லை என்ற உண்மையும் வெளிப்படுகிறது.

பனைகளுக்கிடையே உழுவதால் உருவான சால்களில் (கலப்பையின் கொழு பதிந்து சிறு ஓடை போல் உருவாகும் பகுதி) மழை நீர் தேங்கி நிலத்துக்குள் இறங்கிவிடும். நிலத்தைவிட்டு மழைநீர் வழிந்து போகாது. அத்துடன் ஆட்டுப்புழுக்கைகள் கரைந்து மண்ணுடன் இரண்டறக் கலந்துவிடும். அத்துடன் உழும்போது பனையின் வலுவழிந்த சல்லிவேர்கள் அறுந்துபோய் புதியவேர்கள் தோன்றும். ஆணிவேர் இல்லாத பனைமரம் உரிய அளவு நீரைப்பெற இப்புதிய சல்லிவேர்கள் துணை புரியும். பயறுவகைகளைப் பயிரிட்டதானது இரண்டு வகையான நன்மைகளை வழங்கியுள்ளது. பனையைச் சுற்றிலும் மழைக்காலத்தில் வளரும் முரட்டுக்களைகளின் வளரச்சியை இவ் வேளாண்மை கட்டுப்படுத்தி உள்ளது. வேர்முடிச்சுப் பயிர்களான பயறுவகைகள் தழைச்சத்தை நிலத்தில் நிறுத்தி உதவி உள்ளன.

இவ்வாறு பனைத்தொழிலுடன் இணைந்த வேளாண்மையானது ஊடுபயிர் போன்று காட்சி அளித்தாலும் ஓர் உபரிவருமானத்தை வழங்கும் தொழிலாக இது இருந்துள்ளது. பனைத்தொழில் செய்து வந்தோரைப் பணப்பயிர் வேளாண்மையின்பக்கம் திருப்பியதில் ஐரோப்பியக் காலனியவாதிகளுக்கு முக்கியப்பங்கு இருந்துள்ளது. இவர்களுள் முதலாவதாக வருபவர்கள் போர்ச்சுகீசியர்கள்.

16ஆவது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வங்கவிரிகுடாவின் முத்துக்குளித்துறைப் பகுதியின் கடலுக்குள் இவர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்திவந்தனர். பின்1533வாக்கில் முத்துக்குளித்துறையின் தூத்துக்குடி உள்ளிட்ட கடற்கரைப்பகுதியில் அரசியல் ஆதிக்கம் செலுத்துவோராக மாறினர். இவர்களுடனான மிளகு வாணிபப்போட்டியில் டச்சு நாட்டினரின் கை ஓங்கியநிலையில் தமிழகத்தின் உள்நாட்டுப் பகுதிகளில் மிளகாய், புகையிலை விதைகளை அறிமுகம் செய்ததுடன் அவற்றைத் தங்களுக்கே விற்கும்படி மக்களை வலியுறுத்தினர். மிளகுக்கு மாற்றாக மிளகாய் அறிமுகமான நிலையில் அதை மக்களிடையே பரவலாக அறிமுகம் செய்யும்படி இங்குபணிபுரிந்த கத்தோலிக்க சமயக்குருக்களை போப் வலியுறுத்தியுள்ளார். ஒரு கத்தோலிக்கநாடு என்பதன் அடிப்படையில் போர்ச்சுகீசியர் மன்னர் போப்பிடம் வைத்த வேண்டுகோளே இதற்குக் காரணமாக இருந்துள்ளது. இதன் காரணமாகவே போர்ச்சுகீசியரின் துணையுடன் கத்தோலிக்க சமயத்தைத் தழுவிய வீரபாண்டியன் பட்டினம், மணப்பாடு, உவரி, விஜயபதி, கூட்டப்புளி ஆகிய கடற்கரை ஊர்களைச் சேர்ந்த பரதவர்கள் வேளாண்மையிலும் ஈடுபடத் தொடங்கியுள்ளனர். இதுபோன்றே பனைத்தொழிலை மேற்கொண்டிருந்த கத்தோலிக்க சமயத்தைத் தழுவியிருந்த, நாடார்கள் தம் உணவுத் தேவைக்காக மட்டுமே வேளாண்மையில் ஈடுபட்டு வந்த நிலைக்கு மாறாக மிளகாய், புகையிலை ஆகிய பணப்பயிர்களைப் பயிரிடும்படி போர்ச்சுகீசியக் காலனியம் மாற்றிவிட்டது.

இச் செய்திகளை வரலாற்றுப் பேராசிரியர் கதிர்வேல் தமது கட்டுரை ஒன்றில் (1983) குறிப்பிட்டுள்ளார். புவியியல் அடிப்படையில் பொதுவெளியில் இருந்து ஒதுங்கியிருந்த மக்கள் பிரிவை வேளாண்மை உற்பத்தியிலும், அவ்வாறு உற்பத்திசெய்த பொருட்களை வாணிபம் செய்வதிலும் ஈடுபடும்படி போர்ச்சுகீசியக் காலனியம் செய்துவிட்டது.

ஆங்கிலக் காலனியம்:

தேரிக்காட்டுப் பகுதியில் நிகழ்ந்துவந்த பனங்காட்டு வேளாண்மையானது பனைமரக்காடுகளில் வாழ்ந்தோரின் சுயதேவைப் பூர்த்திக்கான ஒன்றாக இருந்து பின்னர் பண்டமாற்று வாணிபத்திற்கான மூலப்பொருளாக வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. வாணிபத்தில் பொருள்களின் சுழற்சி முக்கியமான ஒன்றாகும். இச் சுழற்சியில் பாரம்பரியமான நம் சந்தைகள் முக்கியப் பங்காற்றியுள்ளன. இச் சந்தைகள் குறித்த மேலோட்டமான பதிவுகளை மேலே குறிப்பிட்ட உபதேசியார் சுவாரியனின் நாட்குறிப்புகள் வழங்குகின்றன.

இச் சந்தைகளில் பொதுமக்கள் வணிகர்களிடம் இருந்து நேரடியாகத்

தமக்குவேண்டிய பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டார்கள்.சந்தை நடைபெறாத நாட்களில் நுகர்வோரைத்தேடி வணிகரும் வணிகரைத்தேடி நுகர்வோரும்சென்று பொருட்களைப் பண்டமாற்று செய்துகொண்டனர் அல்லது நாணயங்களைக் கொடுத்துப் பெற்றுக்கொண்டனர். இது சுருங்கிய அளவிலேயே பொருட்களின் இடப்பெயர்ச்சிக்கு உதவும் தன்மையது.எனவே வேளாண்உற்பத்தியும் ஒரு கட்டுக்குள்தான் இருந்தது.

ஆனால் ஆங்கிலக் காலனியம் இப்பகுதியில் அறிமுகமான பின்னர் இந்நிலை மாறத் தொடங்கியது. பனைத்தொழில் மேற்கொண்டு வாழ்ந்து வந்த நாடார் சமூகத்தில் சில உட்பிரிவினரே நில உரிமையாளராக இருந்த நிலையில் மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது. நாடார்கள் தம் உபரியை நிலங்களில் முதலீடு செய்யத் தொடங்கினர்.இது குறித்து 1917 இல் வெளியிட்ட திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் விவரச்சுவடி(கெசட்டியர்) நூலில் பேட் ஒரு செய்தியைப் பதிவிட்டுள்ளார். அதன்படி, 1917க்குமுன் நடந்த நிலஉரிமை தொடர்பான மறு ஆய்வில(Resettlement and Resurvey) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் நாடார் சமூக நிலவுடைமையாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது. (இவ் ஆய்வின் சிறப்பதிக்காரியாகப் பணியாற்றியவரும் இவர்தான்). திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் நாங்குநேரி, திருச்செந்தூர்,தென்காசி ஆகிய வட்டங்களில் உள்ள பனைவிளைஞர்கள் தம்சேமிப்பை நிலங்களில் முதலீடு செய்ததாகவும் பேட்(1917:128) குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் குறிப்பிட்டுள்ள நாங்குநேரி, திருச்செந்தூர் வட்டங்கள் தேரிக்காட்டுப் பகுதிகள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

நிலங்கள் கிடைக்காவிடில், போக்குவரத்துக்கான வண்டிகள், கருப்புக்கட்டி விற்பனை, இலங்கைக்கு ஏற்ற மதி செய்வதற்காக வெள்ளாடு, செம்மறி ஆடு, கோழி வளர்ப்பு என்பனவற்றில் ஈடுபட்டனர். சிலர் குறைந்த அளவு கைமுதலுடன் இலங்கையின் நகரங்களுக்குச் சென்று எழுத்தர்களாகவும் சிறிய அளவிலான கடை வியாபாரிகளாகவும் செயல்பட்டனர். தேயிலை, ரப்பர் தோட்டங்களின் கண்காணிகளாகவும் சிலர் பணியாற்றினர். கிறித்தவ மிஷனரிகளின் துணையால்

கல்விகற்ற நாடார்கள் அரசு, இரயில்வே, வணிக நிறுவனங்களில் வேலை வாய்ப்புப் பெற்றனர். சட்டம், இறையியல் மருத்துவம், பயின்ற கிறித்தவ சமயம் தழுவியோர்,மடால்கர், நேட்டால், மொரிஷியஸ், நாடுகளுக்கு கிறித்தவ மிஷனரிகளால் அனுப்பிவைக்கப்பட்டனர். பேட் (1917:128-129) குறிப்பிட்டுள்ள இச் செய்திகள் பொருளியல் நிலையில் உபரியை நோக்கி இச் சமூகம் பயணித்ததை நாம் அறியும்படிச் செய்கின்றன.

மேலும் பனைமரத்தின் பயன்பாடுகளை மட்டுமே நம்பியிருந்த வாழ்க்கை முறையில் இருந்து தேரிக்காட்டு மக்கள் தங்களை விடுவித்துக் கொண்டு முன்னேறத் தொடங்கியதை பேட் எழுதியுள்ள இக்குறிப்புகள் உணர்த்துகின்றன. இருந்தபோதிலும் போக்குவரத்திற்கான சாலைகள் தரம் குறைந்தே இருந்துள்ளன. அப்போதைய திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் வருவாய் வட்டங்களில் இம் மாவட்டத்தின் மேற்குப் பகுதியில் உள்ள தென்காசி அம்பாசமுத்திரம் வட்டங்கள் நல்ல சாலைகளைக் கொண்டிருந்ததாகவும் தேரிக் காட்டுப் பகுதிகள் மோசமான சாலை அமைப்பைக் கொண்டிருந்ததாகவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார் (pate1917:240-241).தேரி நிலப்பகுதியிலும் இதனை அடுத்திருந்த மணல் நிறைந்த கடற்கரைப்பகுதியிலும் வண்டிகளுக்குப் பதிலாகப் பொதிமாடுகள் சரக்குகளைச் சுமந்து செல்லப் பயன்படுத்தப்பட்டன. சற்று எடை குறைந்த சுமைகள் தலைச் சுமையாகவும் காவடி போல் கம்பின் இருமுனைகளிலும் கட்டப்பட்டு தோள்ச் சுமையாகவும் ஓட்டமும் நடையுமாகச் சுமை கூலிகளால் சுமந்து செல்லப்பட்டன (மேலது:241).

வாணிப்பயணம்

போக்குவரத்து வசதியும் நீர்வளமும் குறைந்திருந்தாலும் தேரிக்காட்டுப் பகுதியானது தன் வேளாண் பொருள் உற்பத்தியை மையமாகக்கொண்ட வாணிபத்தைக் கொண்டிருந்தது. இது குறித்து இனி இங்கு குறிப்பிடும் செய்திகள் வாய்மொழி வழக்காறுகளின் வழிப் பெறப்பட்டவை. சாத்தான்குளம் என்ற தேரிக்காட்டுர்ப் பகுதியில் இருந்து நாசரேத் வழியாக ஆழ்வார்திருநகரி ஊர் சென்று அங்கு ஓடும் பொருளை ஆற்றைக் கடந்து சென்று வாணிபம் செய்து திரும்புவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தமை குறித்த செய்திகளைக் 'கர்ணபரம்பரையாகக்' கேட்டறிந்தவர்கள் கூறிய செய்திகளே இங்கு இடம் பெற்றுள்ளன.

தன் பெயரால் அமைந்த ஒரு வட்டத்தின் தலைநகரமாக சாத்தான்குளம் என்ற ஊர் தற்போது உள்ளது. இதைச் சுற்றி உள்ள சிறிதும் பெரிதுமான கிராமங்கள் தேரிக்காட்டுக்கே உரித்தான பணைமரங்களை மிகுதியாகக் கொண்டவையாக இருந்துள்ளன. இப்பகுதியில் இருந்து பொதி மடுகளில் சுமை ஏற்றிச் சென்று வாணிபம் நிகழ்ந்துள்ளது. இதன் அடிப்படையில் இவ்வாணிபம் பொதிமாட்டு வியாபாரம் என்றழைக்கப்பட்டது. இவ்வாணிபத்தில் கருப்புக் கட்டி, தேரிக்காட்டில் பயிரிடப்பட்ட தானியங்கள் பயறுவகைகள். பருத்தி, வெங்காயம் எனபன பொதிமாடுகளின துணையுடன் பயணித்துள்ளன.

இக் குழுவினர் சுற்று வட்டாரக் கிராமங்களில் இருந்து மாலையில் புறப்பட்டு இரவு தொடங்கும் நேரத்தில் சாத்தான்குளம் வந்து சேர்வர். இங்கு இரவு தங்குவதால் குழுவினருக்கும் மாடுகளுக்கும் நல்ல ஓய்வு கிடைக்கும். மாடுகளில் இருந்து சுமைகளை இறக்கி ஒரே இடத்தில் வைத்துவிட்டு அதைச் சுற்றிலும் படுத்து உறங்குவர். திருடர்களிடம் இருந்து பொருளைக் காப்பாற்றும் வழிமுறைகளில் இதுவும் ஒன்று. சிலம்புக் கம்புகளுடன் முறைபோட்டுக் காவல் காத்தலும் இருந்துள்ளது. அதிகாலையில் மூன்று அல்லது நான்கு மணி அளவில் கண்விழித்து பொழுது புலரும் முன்பே தம் பயணத்தைத் தொடங்கிவிடுவர். சாத்தான்குளத்தை விட்டு பன்னம்பாறை விலக்கு, பழங்குளம் பிடானேரி, தைலாபுரம், ஆனந்தபுரம், சடையங்கிணறு, தோப்பூர் விலக்கு, வாழையடி ஆகிய ஊர்களைக் கடந்து நாசரேத் நோக்கி வருவர். வரும் வழியில் சிறு விவசாயிகளிடம் வேளாண் விளை பொருட்களைப் பண்டமாற்று முறையில் கொள்முதல் செய்துகொள்வதுமுண்டு. நாசரேத் ஊரைக் கடந்ததும் ஆழ்வார்திருநகரி வந்து சேர்வர்.

பொருளை ஆற்றின் தென்கரையில் உள்ள ஊர் ஆழ்வார்திருநகரி.1838க்கு முன்னர் இது தென்கரைத் தாலுகா என்ற பெயரில் ஒரு வட்டத்தின் தலைநகராக இருந்துள்ளது. பதநீர் இறக்கும் பருவம் முடியும் மே இறுதி அல்லது ஜூன் தொடக்க காலத்தில் பொருளை ஆற்றில் அதிக அளவில் தண்ணீர் ஓடாது. எனவே மாடுகளுடன் ஆற்றைக் கடந்து எதிர்க்கரையில் உள்ள ஆழ்வார் தோப்பை வந்தடைவர்..அங்கு சரக்குகளை இறக்கி ஆற்றில்

நீராடி, உணவு உண்டு பயணக் களைப்பைப் போக்கிவிட்டு மீண்டும் பயணத்தை ஆழ்வார் தோப்பிறகுக் கிழக்கே உள்ள ஏரல் என்ற ஊரை நோக்கித் தொடர்வர்.

பொருளை ஆற்றின் வடகரையில் உள்ள ஏரல் ஒரு முக்கிய வாணிபத்தளம். இங்கு சில்லறை வாணிபம் மட்டுமன்றி மொத்த வணிபமும் நிகழும். தாம் கொண்டுவந்த பொருட்களில் பெரும்பகுதியை இங்கு விற்றுவிட்டு சிறு பகுதியுடன் கிழக்கே உள்ள புன்னைக்காயல், பழையகாயல் என்ற கடற்கரை ஊர்களை நோக்கிப் பயணிப்பர். இங்கு பண்டமாற்றாக உப்புக் கருவாடு என்பனவற்றையும் ஏரல், ஆழ்வார்திருநகரி ஆகிய ஊர்களில் அரிசியையும் பெற்றுக்கொண்டு திரும்புவர். மழைக்காலம் தொடங்கும் முன் மூன்று அல்லது நான்குமுறை இவ்வாணிபப் பயணம் நிகழ்ந்துள்ளது. இவ்வாணிபம் நிகழ்ந்த காலம் குறித்து சிறிது மாறுபட்டக் கருத்துக்கள் கூறப்பட்டன. இருப்பினும் தகவலாளர்கள் கூறிய வாணிபம் நிகழ்ந்த காலமாக இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் முப்பது ஆண்டுகள் என்று கொள்ளமுடியும்.. இவ்வாணிபமானது பண்டமாற்று முறையிலும் பணவடிவிலும் ஒரு சேர நிகழ்ந்துள்ளது. பணைத் தொழிலுடன் இணைந்து நடந்த வேளாண்மைப் பொருட்கள் முக்கிய வாணிபப் பொருட்களாக மாறி இருந்துள்ளன. இது உழுதொழிலையும் வாணிபத்தையும் இணைக்கும் சரடாக இருந்துள்ளது.

எச்சங்கள்:

தேரிக்காட்டினரின் வாணிபப் பயணத்தின் போது, பாதுகாப்பு நோக்கில் சிலம்பப் பயிற்சி மேற்கொண்டதன் எச்சமாக தேரிக்காட்டுப் பகுதியில் சிலம்பம் பயின்றோரும் சிலம்ப ஆசான்களும் குறிப்பிடத் தக்க எண்ணிக்கையில் வாழ்ந்துள்ளனர்..இப்பகுதி மக்கள் மத்தியதர வர்க்கமாக மாறிய பின்னரும் சிறிது காலம் வரை ஏதேனும் ஒரு பயறைக் காலை உணவாகக் கொள்ளும் பழக்கம் இருந்துள்ளது. தற்போது இது பெரும்பாலும் மறைந்துவிட்டது.

துணை நூற்கள்

தங்கசாமி சசிகரன்(2002)நாசரேத் வரலாறு(1880-2002).

மோதி சந்திரர் (1970) இந்திய வணிக நெறிகள்.

Jeyaseela Stephen(1998)Portuguese in the Tamil Coast.

Jeyaseela Stephen(2016)A Meeting of the Minds.

Kadhivel.S(1983)Portuguese Colonial Impact on Agriculture and Trade:Tamil Coast, Western Colonial Policy. N.R.Ray Ed.

Pate.H.R.(1917)Tinnevely District Gazetteer.

Pierre Coubert(1972)local History. Historical Studies Today. Felix Gilbert .Ed.

கட்டுரையாளர்: மூத்தப் பேராசிரியர், நாட்டாரியல் ஆய்வாளர்

டாக்டர் பட்டங்கள் விருதுகள், பாராட்டுகள்

மொழிபெயர்ப்பாளரான பேராசிரிய நண்பர் ஒருவர் பணிஓய்வு பெற்றபின் சொந்த ஊருக்கு வந்துவிட்டார். ஒருமுறை அவரைப் பார்க்கப் போன சமயத்தில் ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னார் அவரிடம் சேலத்திலிருந்து ஒருவர் தொலைபேசியில் பேசியிருக்கிறார். நண்பர், தான் கேட்டதை அப்படியே சொன்னார்

‘நாங்கள் இலக்கிய சமூக வரலாற்று ஆய்வு மையம் ஒன்றை நடத்துகிறோம் இதன்வழி இந்த ஆண்டு கலைஞர்களுக்கு கௌரவ டாக்டர் பட்டம் கொடுக்கத் தீர்மானித்துள்ளோம் இந்தப் பட்டியலில் நீங்களும் இருக்கிறீர்கள் உங்கள் மொழிபெயர்ப்புக்கு விருது கொடுக்க நீங்கள் 25,000 ரூபாய் அனுப்ப வேண்டும். இந்தத் தொகைக்குச் சமமான பரிசை பட்டம் தரும் விழாவில் தந்து விடுவோம்’ என்றாராம்.

நண்பர் பாராட்டு வேண்டாம் என்று மறுத்துவிட்டாராம். சேலத்து ஆள் விடவில்லை திரும்பத்திரும்ப நண்பரை அழைத்திருக்கிறார். பேராசிரிய நண்பருக்கு கோபம் வந்துவிட்டது. கடுமையாகப் பேசியிருக்கிறார். நீங்கள் ஏமாற்றுப் பேர்வழி என்பது தெரியும். இனி பேசினால் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்றாராம். அதோடு பேச்சு நின்றது.

அவருக்கு மட்டுமல்ல வேறு பலருக்கும் இந்த அனுபவம் உண்டு. டாக்டர் பட்ட பரிந்துரைக் கடிதத்தை மொத்தமாய் உதாசீனம் செய்தவர்களும் உண்டு. நான் இப்படியாக வந்த சில கடிதங்களைப் படித்தேன். எல்லாவற்றிலும் ஒரு பொதுப்பண்பு இருந்தாலும் முகவரி வேறானவை. பெரும்பாலும் தமிழகத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் இந்த ஏமாற்று வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் கேந்திரம் சேலம், பாண்டிச்சேரி, பெங்களூர் போன்ற நகரங்கள். வேறு இருக்கலாம் தெரியவில்லை.

டாக்டர் பட்டம் தருவதாக அல்லது விருது கொடுக்கப்போவதாக வரும் கடிதங்களில் குறிப்பிட்ட நடிகர், அரசியல்வாதி, எழுத்தாளர் தலைமையில் இவருக்குப் பட்டம் வழங்கப்போவதாக செய்தி இருக்கும். இந்தியாவில் கொடுக்கப்படும் டாக்டர்

பட்டத்திற்கு ஒரு தொகை; வெளிநாட்டுப் பட்டத்திற்கு அதிகம் தொகை என்றும் கடிதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். இதற்காகச் சில ஏஜண்டுகள் இருக்கிறார்கள் இவர்களே டாக்டர் பட்ட விரும்பிகளைத் தேடிப்பிடிக்கிறார்கள்.

இந்த மாதிரி நவீன ஏமாற்றுத்தனம் பற்றிய வழக்கு எதுவும் பதிவாகவில்லை. ஊடகங்களில் செய்தி வரவில்லை; துணுக்குகூட வரவில்லை. இப்படியாக வரும் கடிதங்கள் குளோபல் பல்கலைக்கழகம் யூனிவர்சல் பல்கலைக்கழகம் ருத்ராட்ச பல்கலைக்கழகம் என்னும் பெயரில் இருக்கும். இவை எங்கே இருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை.

இப்படியான பட்டமளிப்பு விருதும் பாராட்டும் அரசாங்கத்தையோ தலைவர்கள் கட்சிக்காரர்கள், நடிகர்கள், வியாபாரிகள் என யாரையுமே பாதிக்காததால் பொருட்படுத்தப்படவில்லை என்று தோன்றுகிறது இந்த மாதிரி டாக்டர் பட்டம் வாங்கியவர்கள் சிலர் சம்பகாலத்தில் தங்கள் பெயருக்கு முன்னால் முனைவர் என்று போட்டுக்கொள்கிறார்கள் பெரும்பாலும் கிராமியக் கலைஞர்களிடம் இந்த வழக்கம் உள்ளது குறிப்பிட்ட தலைப்பில் 3 அல்லது 5 ஆண்டுகள் ஒரு பேராசிரியரின் வழிகாட்டுதலில் ஆய்வு செய்து ஆய்வறிக்கை சமர்ப்பித்து வாங்கும் பட்டம் பிஎச்.டி. பட்டம். இந்தப் பட்டத்தை வாங்கியவர்கள் முனைவர் என்று போட்டுக் கொள்கிறார்கள். இந்தச் சொல் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தில் இருக்கிறது இதற்கு அகராதிப் பொருள் கடவுள் என்பது. தலைவர் முனிவர் என்னும் பொருள்களும் உள்ளன பிஎச்.டி பட்டம் முனைந்து பெறுவதால் முனைவர் ஆகியிருக்கலாம். இதை யார் முதலில் பயன்படுத்தினார்கள் என்று தெரியவில்லை.

பிஎச்.டி. ஆய்வறிக்கை சமர்ப்பித்தவர்கள் மட்டுமே பயன்படுத்துவதற்காக உருப்பெற்ற முனைவர் பட்டம் இப்போது உருமாறிவிட்டது. இலங்கையில் இந்தப் பட்டத்தை கலாநிதி, பண்டாரகர் என்று சொல்லுகிறார்கள். உழைத்து

மட்டுமே வாங்குவது இந்த பிஎச்.டி பட்டம் (இதைப் பணம் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். சிபாரிசு அல்லாமல் பல்கலைக்கழகம் செய்யும் டாக்டர் பட்டமும் உண்டு).

படைப்பு, அறிவியல், சமூகம், இலக்கிய ஆய்வு என்னும் செயல்பாடுகளில் உச்சத்தைத் தாட்ட அறிஞர்களுக்கும் அரசியல்வாதிகளுக்கும் நடிகர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது, கொடுக்கப்படுவது இந்த டாக்டர் பட்டம் (இதையும் சிபாரிசு அல்லது வலிந்து பெறுவதுண்டு இதை இங்கு பேச வேண்டாம்) கௌரவ டாக்டர் பட்டம் கொடுக்கப்படுவதற்கு வல்லுநர் குழு முக்கியம்.

இந்த இரண்டும் அல்லாத டாக்டர் பட்டம் உண்டு இது மிகச் சலபமாகக் கிடைக்கிறது பணமும் தரகர் ஒருவரும் இருந்தால் போதும் தகுதியை அவர்கள் கண்டுபிடித்துக் கொள்வார்கள் இதற்குரிய பணம் பேரம் பேசப்படும் பெரும்பாலும் ரூபாய் 10 ஆயிரம் முதல் 50 ஆயிரம் வரை செலவாகும் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகப் பட்டத்திற்கு இன்னும் அதிகம்

இந்த கௌரவ டாக்டர் பட்டத்திற்குரிய சான்றிதழ் அரசு பல்கலைக்கழகங்கள் வழங்கும் சான்றிதழ் போலவே இருக்கும். பட்டம் வழங்கும்போது பெறுபவர் நேரடியாகச் செல்லலாம். அப்போது அணியவேண்டிய கவுன்சூட கொடுப்பார்கள். சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிரபலமான வார இதழ் ஒன்று இப்படிப் பட்டம் கொடுக்க ஒருவரை உண்மையாய்க் காட்சிப்படுத்தியபோது அன்றைய அரசோ பல்கலைக்கழகங்களோ பெரிதுபடுத்தவில்லை.

இன்று நிலை வேறு. தீவிரமாகச் செயல்படும் தமிழ் அறிஞர்களோ ஆய்வாளர்களோ, தரமான படிப்பாளிகளோயாரும் ஏமாறவில்லை. இவர்களைத் தரகர்கள் அணுகியபோது எதிர்வினையாற்றிப் புறந்தள்ளி இருக்கிறார்கள்.

இந்த டாக்டர் பட்டத்திற்காக பணத்தை கொடுத்து ஏமாறுகின்றவர்கள் மிகப் பெரும்பாலோர் கிராமியக் கலைஞர்களும் மூன்றாம் தர எழுத்தாளர்களும் தான் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிராமியக் கலைஞர் ஒருவர் இறந்தபோது அவருக்குச் சொந்தமான ஏடுகளையும் கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் விலை கொடுத்து வாங்கச் சென்றிருந்தேன் அப்போது அவர் பெற்ற டாக்டர் சான்றிதழை பார்த்தேன் American Biographical institute என்ற அமைப்பின் வழி பெற்ற டாக்டர் சான்றிதழ் இருந்தது. அதன் முகவரி நியூயார்க் என்றிருந்தது. 2015 இல் இதற்காக அவர் கொடுத்த பணம் ரூபாய் 28 ஆயிரம் என்று கேள்விப்பட்டேன். இந்தக் கலைஞர் சராசரியான ஆள். தன் மனைவியின் நகையை அடகு வைத்து பட்டம் வாங்கினார் என்பதையும் அறிந்தேன்.

கட்டுரையாளர்: நாட்டாரியல் ஆய்வாளர்

கவிதைமனம் கொண்டாடப்படுதல் சமகாலகுழுவில் மறுக்கப்படுவதை அவதானிக்க முடியும். ஏதோ இலக்கியப்புலத்தில் ஒருகுழு அல்லது ஒருஅமைப்பு இலக்கியத்தளத்தைக் கொண்டாட முன் வரும் தருணங்களில் அறிவிக்கப்படும் அந்தவிருதை விமர்சிப்பவர்களும் மறுதலித்து காலால் எட்டி உதைப்பவர்களும் இலக்கிய தளத்தில் இல்லாமலில்லை. எனினும் அது அவர்களின் சுயேட்சைப் போக்கான முடிவு என்பதால் நாம் நமது இலக்கிலிருந்து தூரமாகிவிட முடியாது. அந்தவகையில் எதிர் பிரதிகள் 2021 கவிதைப் பிரதிக்கான விருதை அறிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

இந்தவிருதானது ஆண்டுதோறும் ஒரு சிறந்த கவிதைப் பிரதிக்கு வழங்கப்படும். இந்தவிருதுக்காக இந்தியா மற்றும் புலம்பெயர் கவிஞர்களும் இலங்கைக் கவிஞர்களுடன் இரண்டு பிரதிகளை அனுப்பி வைக்க முடியும். புலம்பெயர் மற்றும் இந்திய கவிஞர்களின் பிரதி விருதுக்காகத் தெரிவுசெய்யப்படும் பட்சத்தில் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் பணப்பரிசைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வகையில் பணம் அனுப்பப்பட வேண்டிய முறை உட்பட வங்கியின் கணக்கிலக்கத்தையும் அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

விருது வழங்கும் விழா ஏலவே அறிவிக்கப்பட்ட எதிர் பிரதிகள் 2021 விருதுகள் விழா நடைபெறும்போது கவிதைப் பிரதிக்கான விருதும் பணமும் வழங்கப்படும். இந்தவிருது மறைந்த வெண்பா கவிஞர், எழுத்தாளர் கவிவாப்பா ஏ.எம்.எம்.அலி அவர்கள் நினைவாக வழங்கப்படுவதோடு நிகழ்வில் அவர்தம் அலி நினைவுப் பேருரையும் இடம்பெறும்

உலகெங்கும் வாழும் கவிஞர்கள் அனைவரும் இப்போட்டியில் பங்குபெற்ற 01.01.2021 முதல் 31/12/2021 வரையில் பதிப்பித்த இரண்டு பிரதிகளை சமர்ப்பிக்க முடியும் என்பதுடன் ஒருவர் குறித்த காலப்பகுதியில் வெளியிட்ட எத்தனை கவிதை நூல்களையும் போட்டிக்கு அனுப்பலாம்.

தேர்வான கவிதைப் பிரதிக்கு விருதும், பணப்பரிசாக இலங்கை ரூபா 25000/= மும், சான்றிதழும் வழங்கப்படும். வேறு பிரதிகளுக்கு சிறப்புச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட மாட்டாது.

பிரதிகள் அனுப்ப வேண்டிய இறுதித் திகதி: 30/03/2022 விருதுக்காக கவிதைப் பிரதிகள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி.

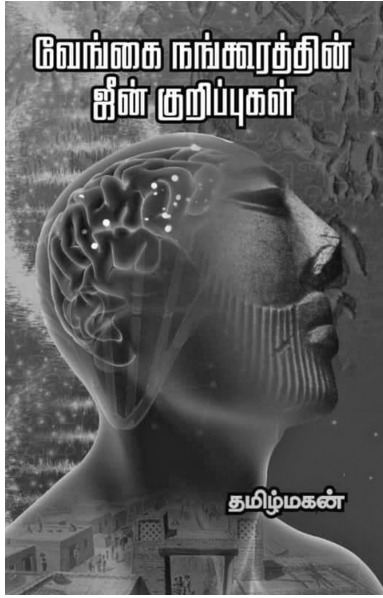
எதிர் பிரதிகள் விருது 2021

A.Nasbullahm, Faizal Nagar, Kinniya, Sri Lanka.

T.P.No: 0094776751510

Attachments area

வேங்கை நங்கூரத்தின் ஐன் குறிப்புகள்

நா வலாசிரியர் தன் பெயருக்கேற்ற படி தமிழ்த்தாயின் மகனாக அதன் தொன்மையை நிறுவ முயன்றுள்ளார். தமிழ் மொழியின் வரலாறு என்பது மனித சமுதாயத்தின் வரலாறு என்பதை இந்நாவல் வலியுறுத்துகிறது. தமிழ் என்பது ஒரு மாநில மொழியாக இல்லாமல் ஒரு உலகளாவிய கருப்பொருளாக இடம்பெறுவதால் இந்நாவல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு அந்தஸ்தை பெறுகிறது. ஜிரோ டிகிரி இதன் ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்பை நூலாக வெளியிட்டுள்ளது. இதை பிற மொழிகளில் பெயர்த்து சமூக வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் வாசிக்க உதவினால் நிச்சயமாக தமிழின் தொன்மையை நிறுவும் தமிழ்மகனின் முயற்சியில் அவர்களும் பங்கு பெறுவர்.

தமிழின் தொன்மையை குறைத்து மதிப்பிடும் ஆரிய சதியை முறியடிக்கும் முயற்சியைத் தீவிரப்படுத்தும் தேவையும் தமிழ் வாசகர்களாகிய நம் ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கிறது. மொழி வரலாறு இன வரலாறு மற்றும் சமூக வரலாறு என்ற முக்கோண ஆராய்ச்சி நோக்கில் எழுதப்பட்டுள்ள சமூகப் பொறுப்புணர்ச்சி மிக்க இந்நாவலுக்கு பல தேசிய மற்றும் சர்வதேச விருதுகளை பெறும் தகுதி இருக்கிறது. நூல் வெளிவந்த வேகத்தில் கவிஞர் முத்தமிழ் விரும்பியின் நெருஞ்சி இலக்கிய இயக்கத்தின் சிறந்த நாவல் பரிசை வென்றது.

கதைச் சுருக்கம்

2037ஆம் ஆண்டில் வாழும் ஒரு மலேசியத் தமிழனான தேவ் என்பவனின் மனம் சுனாமியைச் சந்தித்த அதிர்ச்சியில் பின்னோக்கிப் பயணித்து இராஜேந்திர சோழனின் உணர்வைப் பெறுகிறது. இம்மன்னர் பல உயிர் அச்சுறுத்தலுக்கு இடையே அவசரமாக சுவர்ணத்தீவு நோக்கி கப்பலில் பயணிக்கிறார். அங்குபோய் வெண்ணிக்கூயத்தியார் என்ற பெண்பாற்புலவர் எழுதிய தமிழ் வரலாற்றுச் சுவடியை அவர் பெற வேண்டும். சுவடியைப் புலவர் ஒரு நங்கூரத்தினுள் பாதுகாத்து வைக்கிறார். அந்த நங்கூரம் உடைந்ததில் அதன் ஒரு பகுதி சுவப்னா என்ற குஜராத் மாடல் அழகியின் தந்தையிடம் கிடைக்கிறது. அவர் அதை வெகு நாட்களாகப் பாதுகாத்து வைத்திருந்தார். ஒரு நாள் ஒரு ஜெர்மானியன் வந்து அதை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடுகிறான். இதைத் தேடி சென்ற சரவணன் என்ற பத்திரிகையாளன் தமிழ் விரோதிகளால் கொல்லப்படுகிறான். தேவின் மனதுக்குள் இருந்த இராஜேந்திர சோழனின் மனம் அந்த சுவடி இருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடிக்க முனைந்து தீவிரமாகச் செயல்படுகிறது. இத்துடன் நாவல் நிறைவு பெறுகிறது.

நாவலில் தமிழ் என் உயிர் என்று தமிழர்கள் சொல்வதற்கு காரணம் அவர்களின் மரபுக்கூறு என்கிறார் தமிழ்மகன். வேறு எந்த மொழியினருக்கும் இல்லாதவகையில் தமிழரின் மரபுக்கூறில் மொழிப்பற்று இடம்பெற்றுள்ளது என்பதை தமிழ்மகன் நிறுவ முயல்கிறார். இதற்கு என்ன காரணம் என்றால் மனித இனத்தின் வரலாறு தமிழினத்தின் வரலாறாகவே தொடங்குகிறது. கடல்கோள்களால் இரண்டு முறை பேரழிவைச் சந்தித்த தமிழினம் வடக்கு நோக்கி நகர்ந்து தான் சென்று குடியேறிய இடங்களில் எல்லாம் தான் வாழ்ந்த ஊரின் பெயரையும் தன் மொழியையும் தக்க வைத்துக்கொண்டது.

நிலத்தைப் பண்படுத்தி ஆற்று நீரை அணை கட்டி விவசாயம் செய்தும் சுட்ட செங்கற்களால் காவல்மிகுந்த மனைகளை கட்டியும் நகரத்து வாழ்க்கை நடத்திய தமிழர்கள் பண்பாடும் நாகரிகமும் மிக்கவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். இக்கருத்தை உலகுக்கு உணர்த்திய சிந்து சமவெளி நாகரீகத்தின் ஆராய்ச்சி விவரங்கள் இந்தியா என்ற தனி நாடு தோன்றிய பிறகு தன் நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

இந்தியாவின் வட நாட்டினர் தமிழ் திராவிட நாகரிகமே உலகின் முதல் நாகரிகம் என்று சொல்வதை வெறுத்து நாடோடியாகத் திரிந்த ஆரிய நாகரிகமே தலை சிறந்த நாகரிகம் என்று பலரறிய நூல்களில் திரித்து கூறினர்.

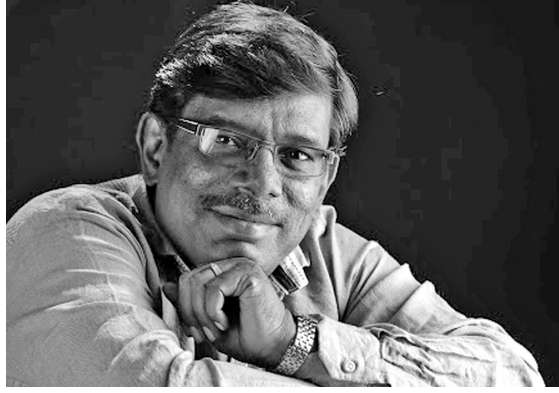
சரவணன் என்ற பத்திரிகையாளர் தமிழ் மொழிக்கு ஆதரவாக நடந்த இந்தி திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்ட வரலாற்றைக் குறித்த ஓர் ஆவணப் படம் எடுத்த போது நன்கூரத்தின் ரகசியத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அதைத் தேடும் போது தாய்த் தமிழுக்காக தன் இன்னுயிரை தியாகம் செய்கிறான். அவனது கொலை பற்றி கடைசி வரையாருக்கும் எதுவும் தெரியவில்லை.

விஞ்ஞானி தேவின் மனநிலையை மாற்ற சிகிச்சை அளிக்கும் டாக்டர் மாறன், வங்காளத்தை சேர்ந்த ஜவஹர், தேவை மணக்க முன்வரும் தமிழ்ப் பெண் வள்ளி, சரவணனுடன் வேலை பார்க்கும் தாமரை, சொப்பனா, ஆரியப்பெண் அஸ்வினி, மற்றும் ஜெனெடிக் இஞ்சினியர்கள் நரம்பியல் வல்லுனர்கள் என கதை முழுக்க பல கதை மாந்தர் வந்தாலும் நம் மனதில் மாறாமல் மறையாமல் நிற்பவன் வன்கொலையால் மாண்ட சரவணன் எனலாம்.

அடுத்தபடியாக எந்நேரமும் ஆல்டேபின் (all tab) உதவியுடன் பின்னோக்கிய காலக்கப்பலில் பயணிக்கும் தேவ் அவனுடைய உண்மையறியும் மன உறுதியை பாராட்டலாம். கதை அறிவியல் புதினமாக இருப்பதால் சில விஞ்ஞான ரீதியான விஷயங்கள் ஆங்காங்கே தலை காட்டுகின்றன, ஆனால் வாசகரை மிரட்டவில்லை.

தமிழ் பற்றிய விஷயங்களை ஆசிரியர் கட்டுரையாக எழுதாமல் நாவலுக்குள் வைத்து எழுதியிருப்பது வாசிக்க சுவாரஸ்யமாகவும் அதே சமயம் விஷயப்பூர்வமாகவும் இருக்கிறது.

இராஜேந்திர சோழனின் தேடல் பயணத்துடன் தொடங்கும் இந்நாவல் தமிழினத்துக்கு அவமானத்தை உருவாக்கும் முயற்சியாக சந்திரா சாமியும் அவரை தொடர்ந்து சுப்பிரமணியன் சுவாமியும் ராஜீவ் காந்தியை கொலை செய்தவர் தமிழ் ஈழ விடுதலை இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர் தாம் என்று பொய்யாகக் குற்றம் சுமத்திய தகவலை ஜெயின் கமிஷன் அறிக்கையின் ஆதாரங்களோடு எடுத்துவைத்தது நாவலின் இறுதிப்பகுதியை வலுப்படுத்துகின்றது. சந்திராசாமியை விசாரணைக்கு அழைக்காததும் ராஜீவகாந்தி கொலையில் பயன்படுத்திய வெடிபொருள் தமிழ் ஈழப் புலிகள் பயன்படுத்திய ஆர் பி எக்ஸாக இல்லாமல் இந்தியாவில் புழங்கும் டி.என்.டி. அயனிகள் கொண்டதாக இருந்ததும்

தமிழ்மகன்

வாசிப்பில் ஆர்வத்தை தூண்டுகின்றன.

ஆக ஆங்கிலேயர் காலத்தில் வேகமாக நடந்த ஆராய்ச்சி தமிழர் நாகரீகமே வரலாற்றில் முந்தியது என்ற உண்மையை உரக்கத் தெரிவித்தும் விடுதலை இந்தியா அதன் குரல்வளையை நெறித்துவிட்டது. இந்திய அரசு தமிழுக்குச் செம்மொழி அந்தஸ்து வழங்கிய போதும் அதனைத் தொடர்ந்து வேறு மொழிகளுக்கும் அத்தகுதியைக் கொடுத்து தமிழின் தனிப் பெருமையைக் குலைத்தது. இறுதியில் தமிழன் தன் பிரதமரைக் கொன்றான் எனக் குற்றம் சுமத்தி தமிழரின் சீர்மையைக் குறைத்தது என்ற முத்தாய்ப்பு நாம் நமக்கான கடமைகளை மறந்து வாழுகிறோம் என்பதை உணர்த்துகிறது. இது போன்ற பல சமூகக் கடமைகள் நாவலில் ஆங்காங்கே சுட்டிக்காட்டப் படுகின்றன.

தமிழினம் முதன் முதலில் ஓரிடத்தில் தங்கி நிலத்தை பண்படுத்தி வேளாண்மை செய்தது. நீர் மேலாண்மையில் சிறந்து விளங்கியது. அகல வீதிகளைச் சமைத்து வரிசையாக வீடுகளைக் கட்டியது. அங்கிருந்து கழிவு நீரை முறையாக வெளியேற்றியது. பருத்தி நூல் நெய்து ஆடை தயாரித்தது. இந்த ஆடை ஜூலியஸ் சீசர் போன்ற ரோமப் பேரரசர்களில் தோளாடையாக மேலாடையாக அரசனின் உடையாகும் சிறப்புத் தகுதியைப் பெற்றது.

தமிழர் கடலைக் கடக்கப் பழகியிருந்தனர். காற்றின் போக்கை அறிந்திருந்தனர். தென்மேற்குக் காற்று காலத்தில் நாவாய் ஓட்டி மேலை நாடுகளுக்கு சென்று ஏற்றுமதி தொழில் செய்து வட கிழக்குக் காற்று வீசும் காலத்தில் தாய்நாடு திரும்பினர். சுமார் நானூறு பேர் பயணிக்கும் பெரிய கப்பல்களைக் கட்டினர். அதில் மயில் தோகை, இஞ்சி, மிளகு, அரிசி மற்றும் முத்துக்களைக் கொண்டு சென்றனர். திரும்பி வரும்போது தங்கத்தை ஏற்றிக்கொண்டு வந்தனர். அவ்வாறு பயணம் செய்த கப்பலில் இருந்த ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணைக் கிரேக்கன் ஒருவன் திருமணம் செய்துகொள்கிறான் அவனது வாரிசு ஒருவன் இக்கதையில் வலுவான கதாபாத்திரமாக இருக்கிறான். அவன் சோழ நாட்டில் நடக்கும் கோழிச் சண்டையின் பெருமை அறிந்தவன். அதனால் அது குறித்து விலங்குகளை, பறவைகளை வதை செய்யக் கூடாது என்ற அமைப்பு

வைத்திருப்பவனிடம் விளக்க முல்யல்கிறான். புரியாமல் எதிர்ப்பவனைக் கொலை செய்கிறான். அவனைக் காப்பாற்ற முருகேசன் என்ற முர்கோஷ் முயற்சி செய்து வெற்றியும் பெறுகிறான்.

கதையின் கருத்தும் அதை விளக்கும் கதாபாத்திரங்களும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளனர்.

தமிழினம் இந்தியா முழுக்க பரவிய தகவலை ஊர்ப்பெயராய்வு மூலம் வலியுறுத்தி வரும் பால்கிருஷ்ணன் ஐ ஏ எஸ் அவர்களின் ஆராய்ச்சித் தகவல்கள் நூலெங்கும் விரவிக் கிடக்கின்றன. இது குறித்து மேலும் கற்றறிய விரும்புவோர் டாக்டர் ஜான் சாமுவேல் எழுதிய திராவிட மொழிகளின் பகுப்பாய்வு நூலை வாங்கிப் படிக்கலாம். இந்நூல் வட திராவிட மொழிகள் நடுத்திராவிட மொழிகள் மற்றும் தென் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பியல் தன்மையை விளக்கும். இந்தியா முழுக்க பேசப்படும் மொழிகள் திராவிட மொழிகளே என்பதைத் தெரியலாம். (ஆனால் இந்நூலை தற்போது இளங்கலைத் தமிழ் பாடத்திட்டத்தில் இருந்து விலக்கிவிட்டனர்).

இந்நாவலில் சிந்து சமவெளியில் ஆதி தமிழினம் வாழ்ந்த நிலப்பரப்பு உத்தரகாண்ட், பாகிஸ்தான், குஜராத் மற்றும் பஞ்சாப் ஆகிய நகரங்களுக்கு இடையே பரவியிருந்த நகர்ப்பகுதிகள் என்று விளக்கப்பட்டுள்ளது.

சோழர் காலத்தில் தமிழ்ப் பண்பாடு பர்மா, ஜாவா, சுமத்ரா இந்நோனேசியா தாய்லாந்து போன்ற தீவுகளில் செழித்து வளர்ந்தது. தாய்லாந்தில் பாலைப் பாடல்கள் என்ற நூல் அங்கு திருப்பாவை திருவெம்பாவை பாடப்படும் வழக்கத்தை விவரிக்கிறது. அந்நூலை வாசிப்பதற்கு பதில் இந்நூலை வாசித்தால் இது போன்ற பல அரும்பெரும் தமிழ் நூல்களை வாசித்த பலன் கிடைக்கும். அங்கு பேசப்படும் தாய் [THAI] மொழியில் காணப்படும் தமிழ் வேர்ச் சொற்கள் மற்றும் பண்பாடு குறித்து ஆசிரியர் சுட்டிச் செல்கிறார்.

உலக மொழிகள் அனைத்தும் தமிழில் இருந்து தோன்றியவை என்று கால்டுவெல் விளக்கியபோது இங்கிருந்த பல ஆய்வறிஞர்கள் அவர் கிறிஸ்தவக் கருத்தியலை தம் ஆய்வில் புகுத்துவதாகக் குற்றம் சாட்டினர். பைபிளில் முதலில் மனிதர் அனைவரும் ஒரே மொழி பேசினர்; பின்னர் பாபேல் கோபுரம் கட்டப்பட்ட போது ஆண்டவர் அவர்களை மொழியால பிரித்துப்போட்டார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கும். இந்தக் கருத்தை மையமாக கொண்டு கால்டுவெல் கூறுவதாக அவர் ஆய்வுக்கு மதச் சாயம் பூசினர். அது உண்மையன்று.

(செமிட்டிக் மொழியான ஹீப்ரூவுக்கும் தமிழுக்கும் இருக்கும் பத்து ஒற்றுமைகள் குறித்து நான் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழியல் துறையில் பேசினேன். அதுபோல ஹீப்ரூ கற்றுத் தரப்படும் மதுரை, தமிழ்நாடு இறையியல் கல்லூரியில் ஆங்கிலத்தை விட தமிழில் ஹீப்ரூ மொழியை படிப்பது எனது என்று தமிழில் ஹீப்ரூ இலக்கணத்தைப் பாடமாகக் கருத்தரங்கு ஒன்றில் நடத்திக் காட்டினேன். அவர்கள் வியந்து

போனார்கள். எடுத்துக்காட்டாக இரண்டை மட்டும் இங்கு சொல்கிறேன்; தமிழில் இருக்கும் ஐகரக்குறுக்கம் ஓளகரக்குறுக்கம் போல ஹீப்ரூவில் உயிர் ஒலிகள் அகரக்குறுக்கம், இகரக் குறுக்கம் என குறுக்கமாக ஒலிப்பதுண்டு. உட்பெறு புள்ளி பெற்று மென்மையாக ஒலிக்கும் முறை தமிழில் முற்காலத்தில் இருந்தது போல [P>M]

. இம்முறை ஹீப்ரூவிலும் உண்டு.)

சுமேரிய நாகரிகம் தமிழர் நாகரிகமே என்பதை கில்காமேஷ் புராணத்தின் மூலமாக விளக்கியதோடு நிலாமல் கிளியோபாத்ராவும் தமிழ்பெண்ணை என்று நிறுவும் முயற்சியிலும் ஆசிரியர் இறங்கியுள்ளார். கில்காமேஷ் புராணத்தை பற்றி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எழுதிய நூலையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். அந்த வகையில் நாவல் ஆசிரியரின் நேர்மை பாராட்டுக்குரியது.

தமிழ் அனைத்து உலக மொழிகளுக்கும் தாய் மொழியாக இருப்பதால் தான் அதற்கு சற்றும் தொடர்பில்லாத மொழியாக நமக்குத் தோன்றும் ஜப்பானிய மொழியுடனும் பண்பாட்டுடனும் அதற்கு நிறைய ஒற்றுமைகள் இருப்பதை சுகமோ ஓனோ முதலான அறிஞர்கள் நிறுவியுள்ளனர். (நான் ஆசிய வில் ஆய் வியல் நிறுவனத்தில் பணியாற்றியபோது தமிழ் வழியே ஜப்பானிய மொழி கற்பது எனது என்பதை நிறுவி இரண்டு நூல்களும் தயாரித்து வெளியிட்டோம்.)

எமெனோ மற்றும் பரோ அவர்கள் உருவாக்கிய DED எனப்படும் DRAVIDIAN ETYMOLOGICAL DICTIONARY தமிழ், சமஸ்கிருதம், இரண்டுக்கும் இடையிலான 2000க்கும் மேற்பட்ட பொதுச் சொற்களை எடுத்துக்கூறுகிறது.

நாம் சுமார் பத்திருபது நூல்களைப் படித்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய தமிழின் தொன்மை குறித்த ஆராய்ச்சிகளின் சாராம்சத்தை நமக்குத் தமிழ்மகன் இந்நாவலில் கொடுத்திருக்கிறார். இதற்காகவே தமிழ் மாணவி என்ற முறையில் என் தனிப்பட்ட நன்றி உரித்தாகுக. இந்நூலை இளங்கலைத் தமிழ் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு தமிழக அரசு பாட நூலாக வைக்க வேண்டும். இந்நூலை நன்கு கற்று தெளிந்த தமிழாசிரியர்கள் பாடம் நடத்த வேண்டும். தமிழ் விரோதிகள் கையில் கிடைத்தால் அவர்கள் முறையாகப் பாடம் நடத்த மாட்டார்கள். இன்றைக்கு கல்லூரிகளில் தமிழ் வகுப்புகள் கதை பேசும் வகுப்புகளாகவும் அல்லது மற்ற ஆசிரியருக்கு கடன் கொடுக்கும் வகுப்புகளாகவும் உள்ளன. எனவே தமிழ் ஆர்வலர்கள் மற்றும் தமிழ் அமைப்புகள் இந்நூலைத் தமிழாய்ந்த பெருமக்களைக் கொண்டு தமிழில் ஆர்வமுள்ள இளைஞர்களைக் கொண்டு கலந்துரையாடல் மற்றும் விவாதங்கள் நடத்தினால் சமூகத்தொண்டாக அமையும். தமிழ்த் தேசியவாதிகளுக்கு இது ஒரு வழிகாட்டி நூல், வேத நூல், விளக்க நூல்.

மின்னங்காடி வெளியீடு, சென்னை. விலை ரூ.190

அவர்கள்தான் வெட்கப்பட வேண்டும்

அன்புள்ள முதல்வர் அவர்களுக்கு,

வணக்கம்

கடிதத்தைத் தொடங்கும் முன் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லிவிட வேண்டும். முதல்வராக உங்களது செயல்பாடுகளை நீங்கள் தொடங்கி நகரத்தொடங்கிய வேளையில் ஒருமுறை இப்படி எழுதினேன்,

“ஸ்டாலின் கலைஞர் அல்ல. கலைஞர் ப்ளஸ்”

நான் ஒன்றும் போகிற போக்கில் இதை எழுதவில்லை. திமுக நண்பர்களே பதறினார்கள். உங்கள் தம்பிகள் சிலர் கலைஞரை நான் குறைத்து மதிப்பிடுவதாகக்கூட கூறினார்கள். கூறினார்கள் என்ன. என்னை வைத்துத்தீர்த்தார்கள். கலைஞர் இருந்திருந்தால் அவரும் இதையேதான் சொல்லி இருப்பார் என்று அவர்களிடம் கூறினேன்.

நான் கூறியதை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் ஒரு தரமான சம்பவத்தை நிகழ்த்தி இருக்கிறீர்கள். அதற்காக எனது வாழ்த்துகளையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குடியரசு தினப் பேரணியில் நமது மண்ணின் விழுமியங்களைப் பறைசாற்றும் விதமாக வடிவமைக்கப்பட்டிருந்த நமது ஊர்தியை ஒன்றிய அரசு நிராகரித்தது.

அது மிகமிக மலிவான அரசியலின் ஒரு சன்னமான கூறு என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு “ஆ”னா “ஆ”வன்னா படிக்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டிய தேவை இல்லை அனைவருக்கும் எளிதில் புரியக்கூடிய ஒற்றை அடையாளத்தின் குதுஅது நிராகரிக்கப்பட்டதாகக் கூறுவதுதவறென்றும், வல்லுனர் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாத ஊர்தி என்றுதான் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கூறுமள விற்கக்கூட நகர்கிறார்கள் தமிழக பாஜகவினர். அவர்கள் அப்படித்தான்.

நாக்கற்றவர்களுக்கு பண்டங்களின் சுவை தெரியாது என்கிற அளவில் இதைக் கடந்துவிடக் கூடாது என்பதில் நீங்கள் தெளிவாக இருந்திருக்கிறீர்கள். அதனால்தான் கொஞ்சமும்

பதறாமல் அதே சமயம் மிக அழுத்தமான ஒரு முடிவை எடுத்திருக்கிறீர்கள்

ஒன்றிய அரசால் நிராகரிக்கப்பட்ட நமது ஊர்தி மாநிலம் முழுக்கப் பயணிக்கும் என்று கூறுகிறீர்கள் நிச்சயமாக கலங்கி இருப்பார்கள். பேரணியில் வந்திருந்தால்கூட அது இப்போது தர இருக்கிற அசைவுகளைத் தந்திருக்காது. பேசாமல், தேர்வே செய்திருக்கலாம் என்றும் அவர்கள் கருதக்கூடும். தமிழ்மண் மீதும் அதன் விழுமியங்களின் மீதும் அக்கறை கொண்ட அனைவரும் உங்களது கரங்களைப் பற்றிக்கொள்கிறோம்

பாரதியை அவர்களுக்கு எப்படிப் பிடிக்கும்?

“பட்டுத் துகிலெனலாமோ? - அதில் பாய்ந்து சுழற்றும் பெரும்புயற் காற்று மட்டு மிகுந்தடித்தாலும் அதை மதியாத உணர்வு கொள் மாணிக்கப் படலம்

என்று எழுதியவனை எப்படி அவர்கள் தேர்ந்தெடுப்பார்கள்?

எட்டுமணிநேர வேலை கேட்டுப் போராடிய தொழிற்சங்கவாதி தனது மனைவியின் சரிதையை எழுதிய ஈடு இணையற்ற பெண்ணியவாதி சேலத்தில் நடந்த காங்கிரஸ் மாநாட்டில் “இடஒதுக்கீடு ஏன் தேவைப்படுகிறது?” என்பது குறித்து உரையாடிப் போராடிய சமூகச் சமநிலைமீது அக்கறை கொண்ட மனிதன் வ.உ.சி. கோவை சிறையில் உள்ள அவன் இழுத்த கல்செக்கு தேசவிடுதலைக்காக அவன் செய்த தியாகத்தை நமக்குப் பாடம் நடத்தும்.

08.06.1800 அன்று திண்டுக்கல் விடுதலை வீரர் கூட்டமைப்பைச் சார்ந்த 42 வீரர்களை பிரிட்டிஷார் தூக்கிலிடுகின்றனர். அதே நாளில் இன்னும் பல வீரர்களை “பிரின்ஸ் ஆஃப் வேல்ஸ்” தீவிற்கு நாடு கடத்துகின்றனர். நான்காம் மைசூர் பேரூரில் திப்புசல்தான் கொல்லப்படுகிறான். தீரன் சின்னமலை “ஓடா நிலை” க்கு தப்பிவருகிறான். அங்கிருந்தபடியே வெள்ளையர்களுக்கு எதிராக ஒரு வலுவான அணியை கட்டமைக்க முற்படுகிறான். திண்டுக்கல்லக்கம் நாயக்கர், சிவகங்கை சின்னமருது இன்னும் பலரோடு இணைந்து ஆங்கிலேயர் வசம்இருந்த கோவை கோட்டையை மீட்டெடுக்க “திண்டுக்கல் வீரர் கூட்டமைப்பு” என்கிற அணியை உருவாக்குகிறான். அந்தத் தகவல் எப்படியோ ஆங்கிலேயர்களுக்கு எட்டிவிடுகிறது. அதன் விளைவாகத்தான் மேற் சொன்ன தூக்குத்தண்டனையும் நாடுகடத்தலும். இந்திய விடுதலைக்கான முதல் விதை நம் மண்ணில்தான் விழுந்தது.

எனவே, பாரதி குறித்தும், வ.உ.சி. குறித்தும், மருது சகோதரர்கள் குறித்தும் வேலு நாச்சியார் குறித்தும் அறியாமல் இருப்பதற்கு அவர்கள்தான் வெட்கப்படவேண்டும்.

அன்புடன்,
இரா.எட்வின்

அமணமாகிய சமணம்

3

சீ வகனின் சுண்டுவிரல் தொட்டுத் தூக்கமும் விழிப்புமற்ற மாயக் கனவில் நாம் கண்ட மதுரை.. ஆஹா, அற்புதம்!

தென்னகத்தின் தொன்னகர். சங்கத் தமிழகத்தின் தலைநகர்... இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட புலவர்கள் முதல் இன்றைய கவிஞர்கள் வரை பலரும் புகழ்ந்து, வியந்து, உச்சி மீது வைத்து மெச்சிப் பாராட்டிப் பாடிய நான்மாடக் கூடல்..

இதோ.. தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் அரசவை! ஆஹா, யார் அவர்? தலைமைப் புலவர் மாங்குடி மருதனார் அல்லவா? ஏதோ, அரங்கேறிக்கொண்டிருக்கிறதே! என்ன அது? ஓ..மதுரைக் காஞ்சியா?

பிற்காலத்தில் “பத்துப்பாட்டு” என்று தொகுக்கப்படவுள்ள கடைச்சங்கத் தொகை நூல்களில் ஒன்றாகச் சிறப்புப் பெறப் போகிறது மதுரைக்காஞ்சி. மதுரையம்பதியின் சிறப்புகளைக் கூறும் பரிபாடல், சிலப்பதிகாரம், திருவிளையாடற்புராணம் ஆகிய மூன்று நூல்களோடு ஒன்றாக தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் எதிர்காலத்தில் போற்றப்படப் போகிறது.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியனே பெரும் புலவன்.. அவனே ஆர்வமாகக் கேட்கிறானே.. மாங்குடி மருதனார் பாடும் மதுரைக் காஞ்சியை.. அவையோரெல்லாம் மகுடியின்முன் நாகமாய் மயங்கிக் கிடக்கின்றனரே?

“ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் தலைவ னாக”

என்று பாண்டியனே மாங்குடி மருதனாரைப் பாராட்டுகிறான். பாணர் தம் மருதப் பண் கேட்டே துயிலெழும் “மருதை” மக்களின் மன்னன் அல்லவா? சோழன் தலைநகராகிய உறையூரிலும், சேரன் தலைநகராகிய வஞ்சியிலும் மக்கள் சேவல் ஒலி கேட்டுத் தானே உறக்கம் கலைகிறார்கள்?

“எழுத்தாளரே.. கீழே பாடும். மாநகரின் மதிலையொட்டி வெள்ளப் பெருக்காகச் செல்லும் ஆறு தான் வையை. அதன் அலைகள் மதிலின்மீது மோதி.. மோதி.. அதோ தெரிகிறதே.. அந்த சுரங்கவழிச் சென்று நகரத் தேவைக்கு நீர் சொரிவதைப் பாடும். ஒரு யானை துதிக்கையைத் தூக்கித் தண்ணீரைப் பொழிவது போல் இருக்கிறது அல்லவா?”

சொப்பனத்தில் நாம் சீவகனுக்குத் தலையசைத்தோம். மாயமும் மந்திரமுமற்ற வினோத கனவுப் போதையில் மயங்கிக் கிடந்தோம். இடையிடையே மேனியைத் தழுவும் மலைக் காற்று மட்டும் நாம் இருக்கும் இடம் அரிட்டாப்பட்டி என்பதை நினைவூட்டியது.

“பகலில் திறந்திருக்கும் கடைத்தெரு நாளங்காடி. இரவுக் கடைகள் அல்லங்காடி. நாளங்காடியில் புஷ்பங்களும், மாலைகளும் நறுமணச் சுண்ணமும், வெற்றிலை பாக்கும் விற்பனை ஆகும். அல்லங்காடியில் சங்கினை அறுத்து வளையல் கடைந்து

இளங்கோவடிகள்

விற்கிறார்கள்.. பொன் வேலை செய்கிறார்கள்... ஆடைகள்.. அழகிய ஓவியங்கள்.. பலாப்பழம், மாம்பழம், வாழைப்பழம் ஆகிய கனிவகைகள்.. , வாழைக்காய், வழுதுணங்காய், பாகற்காய், கீரை, கிழங்கு முதலியவை வீற்பனை ஆகின்றன. . இரவுக் கடைகள் எல்லாம் முதல் யாமத்திலேயே மூடப்பட்டுவிடும்..”

மதுரையின் சிறப்பை விளக்கிக் கொண்டே போனான் சீவகன். வையையாற்றின் ஆழமான அகழியை நமக்குக் காட்டினான். உயரமான மதிலையும், இடையறாமல் மக்கள் வந்து போகும் வாயிலையும், வரிசையாக அமைந்த பெரிய மனைகளையும் பார்க்கச் சொன்னான். தெருக்களில் பலவகைக் கூட்டத்தாரின் ஒலிகள் எழுந்த வண்ணம் இருந்தன.. முரசறைவோர் விழாக்களை விளம்பிக்கொண்டே சென்றார்கள். பல்வேறு இசைக்கருவிகள் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன.

“எழுத்தாளரே.. இவ்வளவு ஒலிகள் கேட்கும் மதுரை இரண்டாம் யாமத்தில் அடங்கி விடும். ஆனால் அப்போதும் வணிகர் அடையினையும் மோதகத்தினையும் தட்டுகளில் வைத்தவாறே உறங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். எப்போது வேண்டுமானாலும் உணவுகிடைக்கும் “உறங்கா நகரம்” இது. மூன்றாம் யாமத்தில் உளர்க்காவலர்கள் ஒற்றறிந்து திரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் .

கடையாமத்தில் பாணர் மருதப் பண்ணை வாசிப்பார்கள். பாகர்கள் யானைகளுக்குக் கவளம் தந்துகொண்டிருப்பார்கள். கடைக்காரர்கள் கடைகளின் முற்றங்களைச் சாணத்தால் மெழுகித் தூய்மை செய்வார்கள். பள்ளியெழுச்சி முரசும் முழங்கும். காளை மாடுகள் ஆரவாரம் செய்யும். மகளிர் மனைமுற்றங்களைப் பெருக்குவார்கள்.” என்றான் சீவகன்..

“மாங்குடி மருதனார் காட்டும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட மதுரைமாநகருக்கும் இன்றைய மதுரைக்கும் மிகுந்த வேற்றுமை இல்லையே. மதுரை போன்ற சிறந்த நகர் தமிழ் நாட்டில் ஒன்றுமில்லையோ?” என்று சொப்பனத்தின் ஊடே நாம் நினைத்தோம்.

உண்மை. திருமகளின் திலகம் போல் புகழ் பூத்துக் கமழ்வது மதுரை. பரங்குன்றும் வையையும் பாரில் உள்ளளவும் மதுரை பேர்பெற்று விளங்கும். ஈவாரைக் கொண்டாடி, ஏற்பாரைப் பார்த்து உவக்கும் மக்கள் மதுரையில் ஏராளம், ஏராளம். அவர்களே வாழ்வார் என்று சொல்லத்தக்கார்.

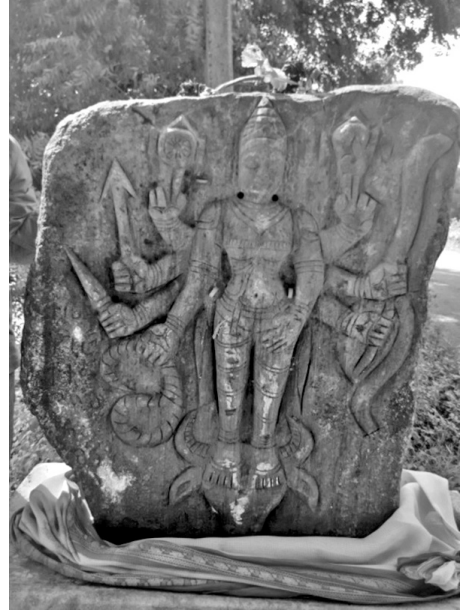
உலகம் ஒருநிறையாத் தானோர் நிறையாப்
புலவர் புலக்கோலால் தூக்க-உலகனைத்தும்
தான்வாட வாடாத தன்மைத்தே தென்னவன்
நான்மாடக் கூடல் நகர் (பரிபாடல்)

LDI நகர் மக்கள் வையையில் நீராடும் துறையாக விளங்கியது திருமருதந்துறை. (திருமருதமுன்றுறை. (பரிபா.11, 30.) அடர்ந்த மருதமரங்கள் நிறைந்த கரையைச் சார்ந்த துறை அது.

கூடலாரெல்லாம் வந்து கூடினாலும், கூடற்கோமான் படையுடன் வந்து நாடினாலும் திருமருதந்துறை கொள்ளும். கோடைக் காலத்திலும் கரை தொட்டு அங்கு நீர் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். புதுப்புனல் விழா நடைபெறும் நாளில் குழலும், முழவும் கொண்டு யாழிசைத்து பாணர்கள் அங்கு மருதப் பண் பாடுவார்கள். “தலைக்கோல் அரிவை” விருது பெற்ற ஆடல் மகளிர் நடனம் செய்வார்கள். அதைக் கேட்ட மைந்தரும் மகளிரும் நீரில் பாய்ந்து ஆடுவார்கள். கரையில் வந்து மோதும் வெள்ளத்தின் அலையொலியுடன் சேர்ந்து இசைப் பேரொலியும் ஒலிக்கும்.

“எழுத்தாளரே .. பிற்காலத்தில் சிலப்பதிகாரம் இயற்றிய இளங்கோவடிகளாரின் தமிழ் ஆசான் மதுரையிலேயே பல்லாண்டு வாழ்ந்து வணிகம் நடத்திய சீத்தலைச் சாத்தனர். அவர் வாயிலாக மதுரைச் செய்திகளைத் தெளிவாகக் கேட்டறிந்தவர் சேரன் செங்குட்டுவனின் தம்பி இளங்கோ. இளவரசுப் பட்டத்தைத் துறந்து துறவறம் மேற்கொண்ட சமணர். எந்த சமய வெறுப்பும் இல்லாமல் வைணவத் திருமாலைப் போற்றிப் புகழ்ந்திருக்கிறார். முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறை திரிந்து வளமை தீய்ந்த பாலை நிலத்து மறவர் தெய்வமான கொற்றவையைத் துதித்திருக்கிறார். சிலப்பதிகாரத்தில் புகார்க் காண்டம், மதுரைக் காண்டம், வஞ்சிக் காண்டம் என்று மூன்று பெரும் பிரிவுகளை அவர் வகுத்தார். மதுரைக் காண்டம் கண்ணகி வாழ்வில் மதுரையில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை விளக்குகிறது.” என்று விளக்கிக் கொண்டே போனான் சீவகன்.

சிலப்பதிகாரம் எழுதப்பட்ட கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் மதுரைமாநகரைச் சூழ்ந்து மாபெரும் மதில் அமைந்திருந்தது. ஆழமான அகழியும், அதைச் சுற்றிலும் அகன்ற காவற்காடும் அமைந்திருந்தன. மதுரையில் வாழ்ந்த மக்கள் என்றும் மாற்றார் படையெடுப்பிற்கு அஞ்சியதுமில்லை. நான்மாடக் கூடலை விட்டு நகன்றதுமில்லை. மதுரையைச் சுற்றிய

கொற்றவை

விலங்குகள் கூட அந் நகரை விட்டு விலகியதில்லை.

“பதியெழு வறியாப் பண்பு மேம்பட்ட மதுரை மூதூர் மாநகர்” என்று இளங்கோவடிகள் குறிப்பிட்ட மாநகரின் மதிலில் பகைவரை அழிக்கும் பல்வேறு பொறிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

தானே அம்பு எய்யும் இயந்திர வில், குரங்குப்பொறி, கற்களை உமிழ்கிற கவண்கள், செம்பினை உருக்கும் பாணை அடுப்புகள், இருப்பு உலைகள், கல்லிடு கூடைகள், தூண்டிற் பொறி, பகைவரைக் கழுத்திற் பூட்டி முறுக்கும் சங்கிலிகள், மதிலைப் பற்றியேறுவாரைப் புறத்தே தள்ளும் வினோத அமைப்புகள் , நெருங்கியவர் தலையை நெருக்கித் திருகும் மரங்கள், மூங்கிலால் அமைந்த பலவகைப் பொறிகள் , பகைவர் அணுகாது அச்சுறுத்தின. பகைவரை வென்றுவென்று பாண்டியன் உயர்த்திய வெற்றிக் கொடிகள் மதிலின் மீது நாள்தோறும்.. நாள்தோறும் ஆடிக்கொண்டிருந்தன.

கொடிமதில் வாயிலைக் கடந்து நகருக்குள் புகுந்தால் சிவபிரான் திருக்கோவிலும், திருமால் கோவிலும், பலராமன் கோவிலும், முருகன் கோவிலும், இந்திரன் கோவிலும் நகருக்குள் இருந்தன. இன்றுள்ள மீனாட்சி திருக்கோவிலும் கூடலழகர் திருக்கோவிலும் அன்று இல்லை.

அதோ அருகதேவன் கோயில்.. குளிர்ந்த தண்ணிழல் உடைய சமணப்பள்ளி.. அதன் சுவர்கள் செம்பினால் செய்ததைப்போல

விளங்குகின்றன. பூவும் புகையும் ஏந்தி சமண இல்லறத்தார் அங்கு வணங்குகின்றனர். முக்காலமும் உணர்ந்து சொல்கிற ஆற்றலைப் பெற சமண முனிவர்கள் அங்கு நோன்பு நோற்கின்றனர். அகன்ற அறிவும், அதனைக் காட்டிக்கொள்ளாத அடக்கமும் கொண்டு வாழ்பவர்கள் அவர்கள். நோன்பிகளுக்குத் தொண்டு செய்வோர் அமணமாகிய சமண நெறி நின்று வாழ்ந்த சாவகர்களே.

காலத்தை அவரவர்களுக்குத் தெரிந்த அளவில் அனைவரும் பார்க்கின்றனர். சமண முனிவர்கள் கடந்த காலத்தை எண்ணிப் பார்த்து, அதனால் எதிர் காலத்தில் நிகழப்போவதையும் தெளிவாக உணர வல்லவர்கள்.

பூவும் புகையுஞ் சாவகர் பழிச்சச்
சென்ற காலமும் வரூஉ மமயமும்
இன்றிவண் தோன்றிய ஒழுக்கமொடு நன்குணர்ந்து
வானமு நிலனுந் தாமுழு துணருஞ்
சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்க . . .
ஆன்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மாள்

மதுரைக் காஞ்சி (480)

சீவகன் மதுரையோடு நன்கு பரிச்சயம் ஆனவன் போலும். என்று எண்ணிய நாம் அது பற்றிக் கேட்டோம். “என் காவியம் படைத்த திருத்தக்க தேவர் “சீவக சிந்தாமணியை” அரங்கேற்றத் தேர்ந்தெடுத்த இடம் மதுரை தானே!” என்று பெருமூச்செறிந்தான் அவன்.

சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும் பெண்களைப் பாடியவை. காப்பியத் தலைவிகளே பிரதான பாத்திரங்கள். திருத்தக்க தேவரின் சீவக சிந்தாமணி வடநாட்டு வேந்தனைக் காப்பியத் தலைவனாகக் கொண்டது. கதையும் மாந்தர்களும், காலமும் வடவர் மரபு; ஆனால் காப்பிய ஆசிரியர் தமிழர்; சமண சமயச் சார்பு காரணமாக வடமொழிக் கதையை எடுத்துக் கொண்டு, போக்கை மாற்றாமல், காப்பியத்தைப் புனைந்தார். சோழர் காலத்தில் சீவக சிந்தாமணி மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததாகச் சேக்கிழார் புராணம் சொல்கிறது. இன்றும் இலக்கியச் சிறப்பு காரணமாக அது தமிழ் அறிஞர்களால் போற்றப்பட்டு வருகிறது.

திருத்தக்க தேவர் சோழர் குலத்தில் தோன்றிய சமண முனிவர்.. அகத்தியம், தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் முதலான தமிழ் நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர். வடமொழிப் புலமை மிக்கவர். சமண சமய நூல்களைக் கற்றவர். அன்பு, அருள், வாய்மை, அடக்கம் ஆகிய நற்பண்புகளைப் பெற்றவர். அறிவு முதிர்ச்சி அடைந்தவர். இளமையிலேயே துறவு நெறியைப் பின்பற்றியவர். தம் நல்லாசிரியருடன் சான்றோரிணக்கம் கருதி நான்மாடக் கூடல் நகரான மதுரையில் சங்கப் புலவர்களுடன் தமிழ்ச் சுவையைப் பருகி வந்தார்.

அப்போது தமிழ்ப் புலவர் ஒருவர் “சமணர்களுக்குத் துறவை மட்டுமே பாடத் தெரியும்; காமச் சுவைபட இலக்கியம் படைக்க வல்லார் அல்லர்” என்று வாதிட்டார். திருத்தக்க தேவர் “சமணர்கள் காமத்தை வெறுத்தனர். அதைப் பாடத் தெரியாதவர்கள் அல்லர்” என்று எதிர்வாதம் செய்தார். ‘அப்படி என்றால் காமச் சுவைபட ஒரு நூல் இயற்றுங்கள்’ என்று சவால் விடுத்தார். புலமைக்கு அழகு போட்டி தானே?

சவால் பற்றித் தன் ஆசிரியரிடம் கூறினார் திருத்தக்கர். மாணவனுக்குத் தேர்வு வைக்காத ஆசானும் உண்டோ? எதிரே ஓடிய நரி ஒன்றைச் சுட்டி “இது பற்றிப் பாடு” என்று சோதனை வைத்தார் அவர். உடனே திருத்தக்கர் பாடியதுதான் “நரிவிருத்தம்!” திருவாலவாய்ப் பதிகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சமணர்களின் மூன்று நூல்களான “எலி விருத்தம், கிளிவிருத்தம், நரிவிருத்தம்”, ஆகியவற்றில் இன்று எஞ்சியுள்ளது நரிவிருத்தம் மட்டுமே. (பதிப்பு: வீ. ஆறுமுகுஞ் சேர்வை சென்னை : ஜைன இளைஞர் மன்றம் , 1975) “நிலையாமை கோட்பாட்டை விளக்கும் தமிழ் அறநூல் அது.

இளமையும் வனப்பு நில்லா இன்பமும் நின்ற அல்ல
வளமையும் வலிதுநில்லா வாழ்வுநாள் நின்ற அல்ல
கனிமகள் நேசம் நில்லா கைப்பொருள் கள்வர் கொள்வர்
அளவிலா அறத்தின் மிக்க யாதும் மந்(று)இல்லை மாதோ
-நரிவிருத்தம் 15

நரிவிருத்தம் அருமையைப் பெரிதும் உணர்ந்த ஆசிரியர் சீவகன் வரலாற்றைப் பெருங்காப்பியமாகச் செய்யுமாறு மாணவனைப் பணித்தார். கடவுள் வாழ்த்துப் பாடி வழங்க வேண்டினார் திருத்தக்கர். அவரும் ‘செம்பொன் வரைமேற்பசும்பொன்’ என்று தொடங்கிக் கொடுத்தார். பின்னர் “மூவா முதலா உலகம்” என்னும் கடவுள் வாழ்த்தைப் பாடினார் திருத்தக்க தேவர். அது சிறந்திருத்தல் கண்ட ஆசிரியர் முதற் செய்யுளாக அதையே அமைத்துக்கொள்ளும்படி பணித்தார்.

இளமையிலேயே துறவியாகிய திருத்தக்கர் காமச்சுவை ததும்ப எங்ஙனம் பாட இயலும் என்று சிலர் சந்தேகப்பட்டனர். பழுக்கக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்புத் துண்டு ஒன்றைக் கையிலேந்தித் தன் நல்லொழுக்கத்தை மெய்ப்பித்தார் திருத்தக்கர். (கர்ண பரம்பரைச்

நரிவிருத்தம்

செய்தி)

சீவக சிந்தாமணி ஒரு “வனப்பு நூல்.” சிந்தாமணியின் தீஞ்சுவை தேறாதார் செந்தமிழின் தீஞ்சுவை தெரியாதவர். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதிப் பொருள் நான்கிலும் அய்யன் வள்ளுவனாரையே பின்பற்றித் தன் காப்பியத்தைப் படைத்தார் திருத்தக்கர். பின்னர் அதை மதுரைச் சங்கப் புலவர் அவையில் அரங்கேற்றினார்.

சீவக சிந்தாமணியின் காலம், ஆசிரியர் வரலாறு முதலானவை அறியப்படவில்லை. கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு என்று சிலர் கருதுகின்றனர். கம்பர், சேக்கிழார் காலத்தில் சீவகாசிந்தாமணி செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்திருக்கிறது. கம்பராமாயணம் கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு என்பது பொதுவான கருத்து. எனவே கம்பராமாயணத்திற்கு முந்தியது என்பது பொதுக் கருத்து.

தொடக்க காலக் காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பெருங்கதை ஆகியன நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவில் அமைந்தவை. மொழிநடை, விருத்தப்பா அமைப்பு ஆகியவற்றை வைத்துப் பார்த்தால் சீவகனின் கதை பெருங்கதைக் காப்பியத்திற்குப் பின்னர் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் முதன்முதலாக விருத்தப்பாவில் அமைந்த காப்பியம் சீவக சிந்தாமணியே. காப்பிய இலக்கணம் கூறும் தண்டியலங்காரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள இலக்கணம் முழுவதுமாகப் பின்பற்றப்பட்ட முதல் தமிழ்க் காப்பியம் சீவக சிந்தாமணி தான்.

தமிழ்த்தாத்தா என்று போற்றப்படும் உ.வே. சாமிநாதையர் கருத்துப்படி சிந்தாமணியின் மூலநூல் எது என்பது அறியப்படவில்லை. சத்திர சூடாமணி, சத்திய சிந்தாமணி, ஜீவந்தர நாடகம், ஜீவந்தர சம்பு ஆகிய சீவகன் சரித்திரம் கூறும் நான்கு நூல்கள் வடமொழியில் உள்ளன. சமண சமயத்தின் வேதாகமமாகக் கருதப்படும் ஸ்ரீபுராணத்திலும், மகாபுராணத்திலும் சீவகன் கதை சொல்லப்பட்டுள்ளது. எனவே இவை தான் சிந்தாமணியின் மூலம் என்று கூறலாம்.

உ.வே.சாமிநாதையர். கருத்துப்படி மேற்கண்ட கதைகளுக்கும் சீவக சிந்தாமணிக்கும் அடிப்படையில் சில வேறுபாடுகளும் உண்டு. வால்மீகி ராமாயணத்திற்கும் கம்பராமாயணத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு போன்றதே இதுவும். சமண சமயச் சிந்தனைகளைத் தமிழ் மக்களுக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டும் என்பதே நூலின் மைய நோக்கம்.

சோழர் காலத்தில் சரிந்த சமணத்தின் செல்வாக்கைச் சீவகனின் வெற்றிக் கதை மூலம் மீட்பதே நோக்கம் இசைக்கும், இன்பத்திற்கும் சமணம் எதிர்ப்பு என்ற எண்ணம் ஓங்கியிருந்த சூழலில் தாங்கள் இவற்றிற்கெல்லாம் மறுப்பாளர்கள் அல்ல.. எதிர்ப்பாளர்கள் மட்டுமே என்பதை

சீவகசிந்தாமணி

எடுத்துரைப்பதும் திருத்தக்க தேவரின் குறிக்கோள்.

பக்தி இயக்கத்தின் உச்சகட்ட காலத்தில், சமண சமயக் கொள்கையை நிலை நிறுத்த சீவகன் வரலாறு நிலைக்களனாகச் செயல்பட்டது. சிந்தாமணி ஏட்டுச் சுவடிகள் தமிழகத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் கிடைத்துள்ளன.

வண்ணத் தமிழுக்கு அழகு சேர்த்த வட நாட்டுச் சீவகனின் கதை தான் என்ன?

பார்வை

திருத்தக்கத் தேவர்: சொர்ணம்மாள் நினைவுச் சொற்பொழிவுகள், இராமநாதன் செட்டியார், லெ. ப. கரு சிதம்பரம் : அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1977

அடிக்குறிப்பு

மாங்குடி என்னும் ஊர் திருநெல்வேலி மாவட்டம் சங்கரன்கோவில் பகுதியில் உள்ளது. சங்ககாலத்தில் இந்த மாங்குடியில் வாழ்ந்த புலவர் மாங்குடி கிழார். மாங்குடி மருதனார். என்றும் சில பாடல்களில் குறிப்பிடப்படுகிறார். சங்கப்பாடல் தொகுப்பில் இவரது பாடல்கள் 13 உள்ளன.

கி.மு. சில நூற்றாண்டுகள் தொடங்கி கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலம் சங்ககாலம் எனலாம். அதை அறிய பெரிதும் துணையாய் இருப்பன பத்துப்பாட்டும் எட்டுத் தொகையும். (18) பாட்டும் தொகையும் என்று கூறுவார்கள். இதை மேல்கணக்கு நூல்கள் என்று அழைக்கும் வழக்கமும் உண்டு.

பாட்டென்பது பத்துப்பாட்டுகளின் தொகுப்பாகும். அகப்பொருள், புறப்பொருள் பற்றிய நூல்கள் அவை. பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை என்னும் அமைப்புமுறை எவ்வளவு காலம் முந்தையது என்பதில் ஆராய்ச்சியாளர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு உண்டு.

கி.பி.3-ஆம் நூற்றாண்டையொட்டி மதுரையில் நிலவிய கடைச் சங்கத்துச் சான்றோர் குழுவினரால் பாட்டு, தொகைகள் அடைவுபடுத்தப் பெற்றன எனப் பெரும்பாலும் கருதுகின்றனர். ஆனால், இதுவும் பாடல் தோன்றிய காலமன்று.

பாடல்கள் தொகைப்படுத்தப் பெறுவதற்கு முன் நீண்டகாலம் தொட்டு அவை வழக்கிலிருந்து வந்திருக்க வேண்டும். சங்கப் பாடல்களில் பல கிறிஸ்து ஆண்டு தோன்றுவதற்கு முற்பட்டன. மதுரையிலே பாண்டிய மன்னரின் ஆதரவால் தமிழ்ப்புலவர் குழு ஒன்று இருந்து இந்நூல்களைத் தொகுத்திருக்க வேண்டும்.

“வலம்புரி சங்கம் வறிதெழுந் தார்ப்ப, புலம்புரிச் சங்கம் பொருளொடு முழங்க” என்ற வரியும், “மகாபாரதத் தமிழ்ப்படுத்தும் மதுராபுரிச் சங்கம் வைத்தும்”, என வரும் சின்னமணூர் கல்வெட்டுச் செய்தியும் மதுரைச்சங்கம் பற்றி உரைக்கின்றன.

மேற்கூறிய சங்க இலக்கியங்களில் கிடைக்கப் பெறும் குறிப்புகளிலிருந்து தமிழ்நாட்டில் சமண சமயம் செழித்து இருந்தது என்பதற்கான சுவடுகளை அறியமுடிகிறது.

வீழ்ச்சி

அல்பெர் கமூய்
(ஆல்பர்ட் காம்ப்யூ)

பிரெஞ்சிலிருந்து தமிழில்: ச. ஆ.வெங்கடசுப்புராய நாயகர்

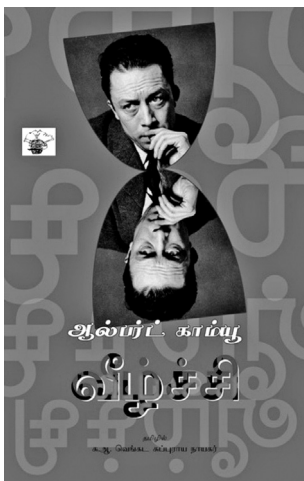
மனிதன் தனது இருப்பை சுமையாக கருதத் துவங்கும் தருணத்திலிருந்து அவனது வீழ்ச்சி ஆரம்பமாகிறது. எதனால் ஒருவன் சுய இருப்பை சுமையாகக் கருதுகிறான்...? இதற்குப் பொதுவான வரையறை எக்காலத்திலும் எவராலும் நிறுவ இயலாது.

சிந்திப்பது மகிழ்ச்சிக்கான திறவுகோலாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் பெரும்பாலானவர்கள் சரியான திறவுகோலைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் தவறி விடுகிறார்கள். சிலர் அதன் பயன்படுத்தும் நுட்பத்தை அறியாமல் இருக்கிறார்கள். பொருந்தாத அல்லது பயன்படுத்தும் நுட்பம் அறியாத திறவுகோலை காலம் முழுதும் கழுத்தில் வெறும் பகட்டுக்காக அணிந்து திரிவது பெரும்சுமை. நிறைய சிந்தனைவாதிகள் வெளியே சிரித்துக்கொண்டும் உள்ளே துன்பத்திலும் வாழ்கிறார்கள். இந்த பொருத்தமற்ற சுவையின் மீது விருப்பத்துடன் அவர்கள் அடிமைப்பட்டுள்ளது வேடிக்கையான வீழ்ச்சி.

அடிமைகள் தாங்கள் நேசிக்கப்படுவதை விரும்புகிறார்கள். மனிதனுக்கு எப்படி தூய்மையான காற்று தேவைப்படுகிறதோ அப்படியே சில அடிமைகளும் தேவைப்படுகின்றனர். யாரையும் அடக்கியாளாமலும் அடங்கிப் போகாமலும் மனிதனால் வாழவே முடியாதா...? முடியாது என்கிறார் இந்நாவலின் ஒரே கதாபாத்திரமாக ஒற்றைக் குரலாக வரும் "ழான் பத்தீஸ்த் கிலெமான்ஸ்".

கிலெமான்ஸ் ஒரு லட்சிய வழக்குரைஞராக இருந்து பின்பு தண்டனை வழங்கும் நீதிபதியானவர். அடிப்படையில் அவர் ஒரு "சதுய்சி" (மறுமையினை நம்பாமல் நிகழ்கால வாழ்க்கையினை மகிழ்ச்சியாக அனுபவிப்பவர்). ஆம்ஸ்டர்டாமில் இருக்கும் மதுவிடுதியில் தனக்கு எதிரே இருக்கும் மனிதனிடம் அல்லது நம்மிடம் அல்லது தனக்குத் தானே நடந்தேறும் நீண்ட உரையாடலாகவே இந்நாவல் செல்கிறது. ஒற்றைக் குரல்... ஒற்றைக் கதாபாத்திரம்... இம்முறை சில வாசகர்களுக்கு சலிப்பைத் தரலாம், பொறுமையின் விளிம்பிற்கும் நகர்த்தலாம். அப்படியானவர்கள் தனிமையின் மீதான விருப்பின்மை கொண்டுப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம். அவசரம் அவர்கள் பின் நிற்கிறது.

கிலெமான்ஸ் விவரிக்கும் நுண்ணிய அனுபவக் கருத்துகள் அடிப்படையில் ஒட்டுமொத்த மனிதப் பண்புகளில் படிமமாகவே நிறுவப்படுகிறது. ஒரு

சில சமயம் ஏதோவொரு உரைக் கீற்று வாசிப்பவனின் சாயலோடு பொருந்திப் போகிறது.

எப்பொழுதெல்லாம் நமது மேன்மைநிலையை உயர்த்திக் கொள்வதற்கான கவர்ச்சியான வெளிக்கட்டமைப்பை நிறுவுவதில் முனைகிறோமோ அப்பொழுதெல்லாம் நமது அப்பழுக்கில்லாத சுயத்தினை சிதைத்துக் கொள்கிறோம். ஒருவகையில் மேன்மைநிலை அபிப்பிராயத்தின் கயமைத்தனத்தில் உயிர் வாழ்கிறது.

வாசிக்கப்படாத நூல்கள், நேசிக்கப்படாத நண்பர்கள், சுற்றிப் பார்க்காத இடங்கள், சுகிக்கப்படாத பெண்கள் என இம்மனிதனின் ஏக்கத்தைப் போல் எதார்த்தத்தை மறந்தவர்கள் ஏராளம். மனித மனமானது நாயகன் பிம்பத்திலோ தாதா பிம்பத்திலோ தன்னைப் பெரிதாக பொருத்திக்கொள்வதற்கு விழைவதன் காரணமாகவே அவன் இலக்கியத்தில் நுழைகிறான் அல்லது திரைப்படங்களில் தேடுகிறான் அல்லது ஏதோவொரு அரசியல் கட்சியில் தன்னை ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்கிறான். இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை புரிதலும் கிடைத்து பிழைத்து விடுவதற்கான கதவுகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் திசைகளுக்கான குறிப்புகளும் கிடைக்கிறது.

அதிகம் சிந்திப்பவர்கள் தாறுமாறான உடலுறவில் ஈடுபடுவார்கள் என்பதன் அர்த்தம் கிலெமான்ஸ் தனக்கான சுய பிரமாணத்தின் நிழலை எவ்வாறு புரிந்து வைத்துள்ளார் என்பதைக் காட்டுகிறது. பெரிய அறிவாளியாக இருப்பவர் பக்கத்தில் இருப்பவரை விட ஒரு பாட்டில் அதிகமாகக் குடிக்க முடியுமானால் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறார். பெண்கள் விஷயத்தில் உணர்வுகளை நிராகரித்து உடலை ஆராதிக்கும் இந்த மனிதனுக்கு “காமக்களியாட்டத்தில் பரவசம் என்று எதுவுமில்லை அது ஒரு நெடுந்துயில்” என்கிற தெளிவு பிறப்பதும் வியப்பாகவே இருக்கிறது.

நடுநிசி இரவில் ஆற்றில் விழுந்து தற்கொலை செய்து கொள்ளும் பெண்ணை காப்பற்றுவதற்கு தடையாக நடுங்க வைக்கும் குளிரும் சில்லிட்ட நதி நீரும் காரணமாக இருக்கிறது என்பது அவரது மனம் கூறும் சமாதானம். இருப்பினும் இந்த தயக்கம் குரூரமான மனிதனின் இருண்ட பகுதி. சட்ட விதிகள் மூலம் வெல்ல முடியாத வழக்குரைஞரின் வாதம் தோல்வியைத் தழுவும் போது அது கடவுளை இறைஞ்சும் சப்பைக்கட்டுக்கு ஒப்பாகிறது.

மாறுபட்ட நடை மற்றும் வடிமைப்பைக் கொண்ட இந்த பிரெஞ்சு நாவலின் கடினத் தன்மையை தனது திறன் வாய்ந்த தமிழ் மொழியாக்கத்தின் மூலம் ஒரே மூச்சில் வாசிப்பதற்கு ஏற்றவாறு எளிதாகவும் அதேசமயம் பிசிரில்லாத வகையிலும் மொழிபெயர்த்துள்ளார் ச.ஆ. வெங்கட சுப்புராய நாயகர். இவரது பிரெஞ்சு மற்றும் தமிழ் மொழி மீதான புலமை மொழிபெயர்ப்புகளின் மீது இயல்பாகக் கவிமும் அன்னியத்தை அகற்றி விடுகிறது. அவருக்கு நெஞ்சார்ந்த வாழ்த்துகளும் நன்றிகளும்.

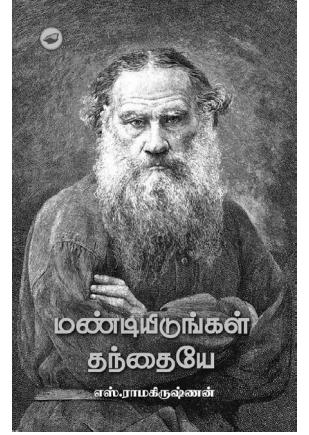
வைகறையின் துவக்கம் வீழ்ச்சிக்கானதாக அமையட்டும். ஆம், கொடுங்கனவுகளின் வீழ்ச்சி வைகறையில் துவங்குகிறது. உங்களோடு மட்டுமாவது பாசாங்கு இல்லாது பேசுங்கள். இந்நாவல் வழியே அல்பெர் கமூய் (ஆல்பர்ட் காம்ப்யூ) இதை செய்துள்ளார்.

வெளியீடு: காலச்சுவடு பதிப்பகம்
முதற்பதிப்பு: செப்டம்பர் 2021
பக்கங்கள்: 120

மண்டியிடுங்கள் தந்தையே..

புனைவெழுத்தின் அதிசயம்

வெக்கையும், வறட்சியும் நிலவும் நிலப்பகுதியில் அமர்ந்து கொண்டு, பனி பொழியும் ஊசியிலைக் காடுகளைப் பற்றியும், ஸ்டெபி புல்வெளி பற்றியும், பனி படர்ந்த ஜன்னல் கதவுகளைப் பற்றியும், குளிர் இரவின் ஊதற் காற்றினை பற்றியும் மிக எளிதாகப் புரிந்து கொள்ள முடிவதற்கு டால்ஸ்டாய், தாஸ்தோவ்ஸ்கி, புஷ்கின், துர்கனேவ், போன்ற கால தேச எல்லைகள் கடந்த தீவிர எழுத்தாளர்களின் உயிர்ப்புமிசைந்த எழுத்துக்கள் காரணமாய் அமைந்து இருக்கின்றன.

குறிப்பாக ரஷ்ய இலக்கியங்கள் தமிழ் நிலத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் மகத்தானவை. சோவியத் ரஷ்யா உயர்ந்துமிளிர்ந்துவிளங்கிய காலகட்டங்களில், ஏராளமான ரஷ்ய செவ்விலக்கியங்கள் தமிழில் மொழிப்பெயர்ப்பாகி வெளிவந்தன. மாஸ்கோ பதிப்பகம், ராதுகா பதிப்பகம் போன்ற பதிப்பகங்கள் உயர்ந்த தாளில், அழகிய ஓவியங்களில், தரமான மொழிப்பெயர்ப்பில், ரஷ்ய இலக்கியங்களை தமிழில் மொழிப்பெயர்த்து தமிழ் வாசகனுக்கு அளித்தன.

தமிழ் நிலப்பரப்பின் பருவநிலை, பண்பாட்டு கூறுகளுக்கு நேர் எதிரான பண்புகள் கொண்டது ரஷ்ய நிலப்பரப்பு. ஆனாலும் தாஸ்தாவெஸ்கியின் "வெண்ணிற இரவுகள்" படித்துவிட்டு தமிழ் வாசகனால் காதல் மயக்கத்தோடுகனவுலகவாசியாக் எங்கோ தொலைதூரத்தில் இருக்கும் செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரில் திரிய முடிந்தது.

ரஷ்ய இலக்கியங்களின் தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்பு நூல்களில் எண்பதுகளின் தலைமுறையினர் பார்த்து வியந்தது அதன் தாள்களின் தரம், செய்நேர்த்தி கெட்டி அட்டை போன்றவை. குறிப்பாக சிறுவர் இலக்கியங்களில் ரஷ்ய கதைகள் ஏற்படுத்திய தாக்கம் மகத்தானது. ஆயிரக்கணக்கான ரஷ்ய சிறுவர் கதைகள் அப்போது வெளியானது. அதையெல்லாம் யாராவது சேகரித்து வைத்திருந்து இப்போது அதே தரத்தில் வெளியிட்டால் மிகுந்த வரவேற்பைப் பெறுவார்கள் என்பது மட்டும் உறுதி.

சில வருடங்களுக்கு முன்பாக உலக இலக்கியப் பேருரைகள் என்ற தலைப்பில் எழுத்தாளர் எஸ் ராமகிருஷ்ணன் "டால்ஸ்டாயின் அன்னாகரீனினா" நூலைப்பற்றி பேசிய பேச்சின் ஒலி வடிவத்தை ரஷ்ய

இரவு போன்ற ஒரு குளிர் இரவில் கேட்டபோது, நான் ஒரு காலத்தில் படித்த டால்ஸ்டாயின் அன்னாகரீனினா வேறொரு பெண்ணோ என்கின்ற திகைப்பினை எனக்குள் ஏற்படுத்தியிருந்தது. காரணம் எஸ்.ரா டால்ஸ்டாயின் அன்னா கரீனினாவை சதையும் ரத்தமும் கொண்ட ஒரு அசல் பெண்ணாக தனது பேச்சின் மூலமாக உருவாக்கியிருந்தார்.

ஏற்கனவே நான் படித்த அன்னா கரீனினா என்பவனை விட, எஸ்.ரா நிறுவிய அன்னா கரீனா இன்னும் வலி மிகுந்தவளாக, நிராகரிப்பின் வேதனை சுமப்பவளாக மாறி நின்றாள். எழுபதுகளின் இறுதியிலும் எண்பதுகளின் தொடக்கத்திலும் ரஷ்ய இலக்கியங்களின் தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்புகளை வாசிக்க வாய்ப்பு கிடைத்த தமிழ் வாசகர்கள் தாங்கள் எந்த காலத்திலேயோ சந்தித்த தங்கள் மனம் கவர்ந்த அன்னாகரீனினாவை மீண்டும் நிகழ்காலத்தில் ரத்தமும் சதையுமாக சந்திக்க நேர்ந்தது போல ஒரு வாய்ப்பினை எஸ்.ரா தமிழ் வாசகர்களுக்கு ஏற்படுத்திக்கொடுத்தார்.

குறிப்பாக டால்ஸ்டாய் பற்றி எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் நிறைய எழுதியிருக்கிறார். ஒரு எழுத்தாளனின் தனி மனித வாழ்க்கைக்கும், அவனது புனைவு எழுத்துக்கும் உள்ள இடைவெளியை எஸ்.ரா டால்ஸ்டாய் மூலம் இந்த நூலில் ஆய்வு செய்கிறார்.

உலகின் மகத்தான எழுத்தாளரான லியோ டால்ஸ்டாய் வாழ்வில் போகிற போக்கில், இரண்டே சொற்களில் அடங்கி விடுகிற அக்ஸின்யா, திமோஃபி என்கிற இருவரைப் பற்றி எழுத்தாளன் எஸ்.ரா ராமகிருஷ்ணன் எழுதிய பெருங்கதைதான் "மண்டியிடுங்கள் தந்தையே"

◆ ◆ ◆

அவர் சொன்னது போல தமிழில் எழுதப்பட்ட முதல் ரஷ்ய நாவல் இது என்பதாக உணர்வதற்கான அனைத்து வசீகரங்களையும், படைப்பாக்கத் திறன்களையும் உள்ளடக்கிய புனைவெழுத்து அதிசயமாக இந்த நூல் திகழ்கிறது.

நாவல் தொடங்கும் முதல் புள்ளியிலேயே நாம் ரஷ்யாவின் போல்யானா பண்ணைக்கும் ,

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்கும் சென்று விடுகிறோம். கிறிஸ்தம் மாத பனி மாத இரவில் டால்ஸ்டாய் தனது அறையில், தனிமையில், மெழுகுவார்த்தியின் வெளிச்சத்தில் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்ற காட்சி நம் கண்முன்னால் விரிகிறது.

முதல் சில பத்திகளிலேயே, டால்ஸ்டாய்க்கு மிக அருகில் தமிழ் வாசகன் ஒருவன் நாற்காலி போட்டு அமர்ந்து கொண்டு, அவரை உற்றுநோக்கி கவனிக்கிற அனுபவம் நமக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது.

எந்த பண்டிகை கொண்டாட்டங்களிலும் பெரிதாக ஆர்வம் இல்லாத டால்ஸ்டாய் எழுதுவது ஒன்றையே நிரந்தர கொண்டாட்டமாக, நிகரற்ற சந்தோஷமாக கருதுகிறார். பல்லாயிரக்கணக்கான பக்கங்களில் விரியும் தனது கதாபாத்திரங்களின் குண நலன்கள் குறித்த புதிரான எதிர்பாராமை தான் அவரது ஒரே சுவாரசியம்.

சுதாடி இழந்த பெரும் சொத்துக்களில் இருந்து மிஞ்சிய அவரது பண்ணையையும், அங்கே வேலை செய்கின்ற பண்ணை ஆட்களையும் நிர்வகிக்கின்ற அவரது மனைவியான சோபியாவிற்கு டால்ஸ்டாய் குறித்தான சந்தேகங்கள் எப்போதும் உண்டு.

குறிப்பாக டால்ஸ்டாயின் திருமணத்திற்கு முந்தைய தனது உறவுகள் குறித்தும் டால்ஸ்டாயே தன் மனைவியிடம் தெரிவித்திருந்தார். அந்த உறவுகளில் ஒன்றுதான் அக்ஸின்யா. அந்த உறவில் பிறந்தவன்தான் திமோஃபி. இந்த விபரங்கள் அனைத்தும் சோபியாவுக்கும் தெரியும்.

அக்ஸின்யாவின் மரணச் செய்தியோடு தொடங்கும் நாவல் முன்- பின் காலங்களில் பயணித்து, மனித உளவியல், ரஷ்ய நிலத்தின் பருவ நிலை சூழல்கள், அக்காலத்து அரசியல் போக்குகள், டால்ஸ்டாய் காலத்து சக எழுத்தாளர்கள், அவர்களது எழுத்து முறைமைகள், என பல செய்திகளை உரையாடல்கள் மூலமாக வழங்கி அக்ஸின்யாவின் மரணத்தை எவ்வாறு டால்ஸ்டாய் எதிர்கொள்கிறார் என்பதோடு முடிவடைகிறது.

எந்த சூழ்நிலையிலும் பழுதடையாத இலக்கிய ஆன்மாவை கொண்ட மாபெரும் எழுத்தாளர் லியோ டால்ஸ்டாய். அவர் சொந்த வாழ்வில் எப்பேர்ப்பட்ட மனிதனாக இருந்தார், அவரது அகச் சிந்தனைகள் எவ்வாறு இருந்திருக்கும், அக்காலத்து ரஷ்ய நாட்டின் பண்ணை முறைமைகள் எவ்வாறானது என்பது போன்ற நுட்ப செய்திகள் பல இதில் உண்டு.

இதையெல்லாம் தாண்டி கொடும்பாலையில் தாகத்தை சுமக்கின்ற ஓட்டகம் போல நிகழ்காலத்தில் தனது கடந்தகாலத்தை சுமக்கின்ற எளிய மனிதனாய் டால்ஸ்டாய் அடைகிற குற்ற உணர்வும், வாழ்வு பற்றிய போதாமையும் நம்மில் ஒருவராக அவரைப் பார்க்கச் செய்கிறது.

"காலம் தான் மனிதர்களின் பிரச்சனை. ஒருபோதும் நிகழ்காலத்தில் மனிதர்களால் வாழ முடியாது." என ஒலிக்கும் எஸ்.ரா வின் எழுத்து வீச்சுகள் நாவல் முழுக்க சிதறிக் கிடக்கின்றன.

"ஒருவன் மற்றவர்களுக்கு இல்லை என்றாலும்

தனக்குத் தானே உண்மைகளைச் சொல்லி கொள்ளத்தானே வேண்டும்.." என இந்தப் படைப்பு முழுக்க நிரம்பித் தரும்பு இது போன்ற கேள்விகளால் மனம் அதிர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.

"ரகசியங்கள் இல்லாத மனிதன் யார்.. மனிதர்கள் புதைக்கப்படும் போது அவர்களது ரகசியங்களும் புதைக்கப்படுகின்றன" என்றெல்லாம் வரிகள் தென்படும்போது படிப்பவரின் உள்மனம் அதனதன் ரகசியங்களை எடை போடத் தொடங்கிவிடுகிறது.

உண்மையில் ஒரு படைப்பின் வேலைதான் என்ன என்ற கேள்விக்கு எஸ்.ரா இந்த நாவலில் சொல்வது போல "ஒரு கலையின் வேலை, மனிதர்களை மகிழ்ச்சிப் படுத்துவது மட்டுமல்ல,, நெறிப்படுத்துவதும், வழிகாட்டுவதும், மேம்படுத்துவதும்..தான்."

"மண்டியிடுங்கள் தந்தையே" என்கின்ற இந்த உயரிய படைப்பு சாதித்திருப்பது என்னவென்றால் ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் ரகசியங்களைப் புதைத்துக்கொண்டு, நிகழ்கால சமரசங்களோடு வாழக்கூடிய ஒரு டால்ஸ்டாய் இருக்கிறார் என்பதை உணரச் செய்வதுதான்.

இலக்கியம் என்கின்ற உயரிய கருவியால் மட்டுமே ரஷ்யாவில் என்றோ வாழ்ந்த டால்ஸ்டாய் என்ற இலக்கிய ஆளுமையோடு, நம்மை பொருத்திப் பார்க்கத் தூண்ட முடிகிறது.

காயங்களும், ஏக்கங்களும், நிரம்பிய மனித வாழ்வில் குற்ற உணர்வும், வாதைகளும் நிரம்பி இருக்கின்றன என்பதை யோசிக்கும் அதே நேரத்தில் அவல காலதேச மொழிகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட பொதுமையப்பட்டுவை என்பதோடு மட்டுமில்லாமல், அவைகள்தான் உலக இலக்கியத்தின் ஊற்றுக் கண்களாக திகழ்கின்றன என சிந்திக்க வைப்பதுதான் இந்த நாவலின் உச்சப்புள்ளியாகக் கருதுகிறேன்.

Hell is empty.all devils are here.(நரகம் காலியாகி விட்டது. எல்லா சாத்தான்களும் இங்கேதான் இருக்கின்றன) என்பார் ஷேக்ஸ்பியர். ஆனால் இந்த நாவலில் வரும் டால்ஸ்டாய் மனிதர்களின் மனம் சொர்க்கத்தின் நுழைவாயிலாக இருக்கிறது என்கிறார்.

மனிதர்களின் மனம் ஒரே சமயத்தில் சொர்க்கத்தின் நுழைவாயிலாகவும், நரகத்தின் இருப்பிடமாகவும் திகழ்வதைதான் நாம் மானுடவாழ்வு என அர்த்தப்படுத்திக் கொள்கிறோம் என நாம் நமக்கு நாமே உணரும் புள்ளியில்லாத கலையின் மேன்மை ஒளிக்கிறது.

மண்டியிடுங்கள் தந்தையே- நாவல், எஸ் ராமகிருஷ்ணன். பக்கங்கள் 248, வெளியீடு: தேசாந்திரி புதிப்பகம், டி-1, கங்கை அப்பார்ட்மென்ட், 110, 80 அடி ரோடு, சத்யா காட்ன், சாலிகிராமம், சென்னை 93. 044-23644947

ஜனவரி 2022 இதழ் வாசித்தேன். படங்கள், வடிவமைப்பு, பக்கம் ஒதுக்கல் என அனைத்தும் அருமையாக இருந்தது. நல்ல கட்டுரைகள் இடம்பெற்றிருந்தது இதழின் கூடுதல் சிறப்பு.

இரா.மோகன்ராஜனின் கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து வாசித்து வருகிறேன். சமீபத்தில் நல்லமுதிர்ச்சியைப் பார்க்கமுடிகிறது. கூட்டு உழைப்பையும் வேளாண்மையையும் பிரிக்க முடியாது என்பதை அவர் நிறுவி இருக்கும் பாங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது.

ஞா. குருசாமியின் 'நீரும் தொல்தமிழரும்' கட்டுரை என் மனதிற்கு மிக நெருக்கமாக இருந்தது. சங்கப் பாடல்களில் இருந்து சான்றுகள் காட்டி கட்டுரையின் நாடி குறையாமல் எழுதியிருக்கும் பாங்கு சிறப்பு. தொல்தமிழரின் நீர்சார்புரிதலும் பயன்படுத்திய நுட்பமும் கட்டுரையில் வியக்கத்தக்கவை. ஞா. குருசாமி அவ்வப்போதுதான் எழுதுகிறார். தொடர்ந்து எழுதலாம்.

வீரம் செறிந்த கலாச்சாரத்தின் அடையாளமாக ஏறு தழுவலைச் சித்திரித்த இராமசுப்பிரமணியத்தின் கட்டுரை இனத்திற்கு மொழியின் அவசியத்தை வலியுறுத்திய விதம் பாராட்டுக்குரியது.

நாள் குறித்த விதம், நாள் பற்றிய பண்டைய, இன்றைய அளவு குறித்த விளக்கத்தை நெல்லை சு. முத்து தந்திருந்தார். 'அந்த வகையில் தமிழ் ஆண்டும் தமிழர் ஆண்டும்' நேர்த்தி கூடிய கட்டுரை. வழக்கம்போலவே இந்த வருட காக்கையின் ஜனவரி இதழும் பத்திரப்படுத்த வேண்டிய ஆவணம். ஆசிரியருக்கு வாழ்த்துக்கள்.

பிட்டப்பா, அருப்புக்கோட்டை

காக்கைச் சிறகினிலே 11ஆவது ஆண்டில் சிறகு விரிப்பது பெருமகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. தமிழில் இடைநிலை இதழாகவும், இலக்கியம், சமூகம், பண்பாடு சார் கூட்டிதழாகவும் காக்கைச் சிறகினிலே வருவது தனிச்சிறப்பு. குறுங்குழுவாதத்துக்குள் அடைபடாமல் 'தமிழியம்' என்பதை கருத்தியலாகக் கொண்டு விரிந்து பரந்த சனநாயகத் தன்மையில் இதழ் செயல்படுவது பாராட்டுக்குரியது. இதுவே காக்கைச் சிறகினிலே-யின் பலம். இதனைச் சாத்தியப்படுத்திய தங்களுக்கும் ஆசிரியர் குழுவிற்ும் பாராட்டுக்கள். தொடர்ந்து முன் செல்வோம்.

முனைவர் இரா. காமராசு, தஞ்சாவூர்.

பொங்கல் சிறப்பிதழ் சிறப்பாகவே அமைந்திருந்தது.

கல்லூரிக்குச் சென்று கற்பதினும் காக்கை

வாசித்துச் சிறப்பது நன்று. காக்கையைக் கல்லூரியென்று ஒப்பு நோக்குதலும் பொருந்தாது. காக்கை ஒரு பல்கலைக் கழகம். பல்கலைச் சுரங்கம். ஜனவரி இதழில் ஒவ்வொரு கட்டுரையும் நிறைய பாடம் பயிற்றுவிக்கின்றன. கவிதைகள் அனைத்தும் அருமை.

கலப்படக் கொடுமையை செவுளில் அறைந்தாற்போல் நாஞ்சில்நாடன் சொல்லியிருக்கிறார். "களவறிந்த கள்வரே நம் காய சித்தி செய்கின்றார்". அருமை அருமை..

ஜே.ஜெ.ஃபர்னாண்டஸ், பாளையங்கோட்டை.

பொங்கல் மலர் கண்டேன். தமிழ் பொங்கும் மலர் கற்றேன். "தமிழர்கள் மறந்து கொண்டிருக்கும்

தேசத்தின் தலைவர் வ.உ.சி.

உலகிலேயே 40 வருஷம் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்ட ஒரே தலைவர் வ.உ.சிதம்பரம்..!

அதிலும் கோவைச் சிறைதான், வஉசிக்குள் பெருமளவில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது..!

அந்த ஜெயிலர் பெயர் மிஞ்ஜேல்... ரொம்ப மோசமானவன்.. கொடூரக்காரன்..!

ஜெயிலுக்குள் கொண்டு செல்லும்போதே, கை, கால்களைக் கட்டி தெருவெல்லாம் இழுத்துச் சென்றுள்ளனர்..!

வஉசிக்கு சிறைக்குள் தனி ரும்.. ஆனால் அதில் காற்று வசதி இல்லை.. சுத்தமும் சுகாதாரமும் இல்லை.. கால்களில் விலங்கு பூட்டப்பட்டுத்தான் வஉசியை அடைத்துவைத்தனர்..!

ஜெயிலுக்குள் சென்றதுமே தலையை மொட்டை அடித்திருக்கிறார்கள்.. ஒரே ஒரு டிரஸ் தந்திருக்கிறார்கள்.. அதுகூட சாக்குப் பையால் தைத்து.

ஒருநாளைக்கு ஆயிரம் பேருக்கு சாப்பாடு போட்டவருக்கு, ஜெயிலில் கூழ் தந்தார்கள்.. அதுவும் புளித்துப் போயிருந்தது.. சில சமயம் அந்த கூழில் புழுக்கள் மிதக்குமாம்..!

உடல்நிலை மோசமானதால், ஒருநாள் மட்டும் அரசி சோறு கேட்டாராம் வஉசி.. அதற்காக 3 நாளைக்கு, அந்த கூழைக் கூட தராமல் பட்டினி போட்டுள்ளான் அந்த ஜெயிலர் மிஞ்ஜேல்.

சனல் கிழிக்கும் மிஷினை கையாலேயே சுற்ற வேண்டும்.. இதுதான் வஉசிக்கு தரப்பட்ட முதல் வேலை.. அப்படி செய்ததால், வஉசியின் கைகளில் உள்ள தோல் கிழிந்து ரத்தம் கொட்டி உள்ளது.. அதைப் பார்த்து ஒரு கைதி, மனசு கேட்காமல் ஓடிவந்து மிஷின் சுற்றுவதைத் தடுத்துள்ளார்..

மொழி இலக்கியம், பண்பாடுகளே அதன் ஆழமான கூறுகளை மீட்டெடுக்கும் பணியோடு புதுமையும், முற்போக்கும் இணைத்து உலகெங்கும் உள்ள தமிழர்களுக்காக பறந்துகொண்டிருக்கும் காக்கைக்கு வாழ்த்துக்கள்.

ஒரு காலத்தில் (50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு) திராவிட இயக்க ஏடுகள் அறிஞர் அண்ணாவின் திராவிட நாடு, காஞ்சி முரசொலி, மன்றம் தென்றல் மேலும் பல) எழுச்சியூட்டும் மலர்களைத் தந்தது. இன்று காக்கைதான் புதிய வெளிச்சம் தருகிறது. காக்கையின் பணி, காலத்தால் அழியாத காவியமாக மிளிர்ண்டும். ஒவ்வொரு கட்டுரையும் சிறப்பு. விரிக்கின் பெருகும். வெல்க உங்கள் பணி.

பெ. தருமலிங்கம், குன்னத்தூர், கோவை

வாட்ஸ் அப்பில் வந்த குறுஞ்செய்திகள்

காக்கையின் பயணம் சிறக்க வாழ்த்துகள்.

- பிரதாப்சந்திரன்

காக்கைச் சிறகினிலே..ஆசிரியர் குழுவுக்கு என் அன்பும் வாழ்த்துகளும்.

- புதியமாதவி

வெற்றிகரமான 10 ஆண்டுகள் எனும்

ஆனால் அந்த கைதியை அடித்து நொறுக்கினான் மிஞ்ஜேல்... பிறகு, கையால் செய்யும் வேலைகளை தராமல், செக்கிழுக்கும் வேலையைத் தந்துள்ளனர்.. அதாவது மாட்டுக்கு பதில் வஉசியைப் பூட்டினர்.. அதுவும் உச்சிவெயிலில்.. இதில் மயங்கி கீழே விழுந்துவிட்டால், சவுக்காலேயே அடிப்பார்கள்..!

வஉசியின் மதிப்பு தெரிந்த கைதி ஒருவர், தன்னுடைய தலைக்கு மேல் 2 கைகளையும் கூப்பி "வணக்கம் ஐயா" என்றார்.. அவ்வளவுதான், ஜெயிலுக்குள் கலவரம் வெடித்து, ஒரு கைதி துப்பாக்கி சூட்டில் இறக்குமளவுக்கு பிரச்சனை செய்துவிட்டான் அந்த ஜெயிலர்.

வஉசி விடுதலை செய்யப்பட்டும் தன்னுடைய வக்கீல் பணியைத் தொடர முடியாத அளவுக்கு லைசென்ஸ் பிடுங்கிவிட்டனர்.. ஒரு அரிசி கடையில் வேலை பார்த்தார்.. நாள் முழுக்க வேலை பார்த்துவிட்டு, 4 ஆழாக்கு அரிசியோடு வீட்டுக்குப் போவாராம்.. இந்த விஷயம் தெரிந்த அந்த மளிகைக் கடைக்கு சீல் வைத்து விட்டனர் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள்..!

அரை வயிற்று கஞ்சிக்குக்கூட கஷ்டப்படும் நிலை வந்ததால்தான், தலையில் மண்ணெண்ணெய் சுமந்து விற்றுள்ளார்..!

இதைவிட கொடுமை, தன்னுடைய வக்கீல் உரிமத்தை மீட்டெடுக்க கோர்ட்டில் வாதாடி உதவ வேண்டும் என்று வஉசி கேட்டதற்கு, மூத்த வக்கீலான மூதறிஞர் ராஜாஜி மறுத்துவிட்டாராம்.

சில சமயம் காந்தியை விட்டுத்தராமலும், சில சமயம் காந்தியின் கொள்கைகளை ஏற்க முடியாமலும் எதிர்த்துள்ளார் வஉசி..!

வஉசி குடும்பம் வறுமையில் உள்ளதை கேள்விப்பட்டு, தென் ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள தமிழர்கள், 5000 ரூபாய் நிதி திரட்டி காந்தியிடம் தந்திருக்கிறார்கள்.. "எப்படியாவது வஉசியிடம் இந்தப்பணத்தை சேர்த்துவிடுங்கள்" என்றும் சொல்லி உள்ளனர்.. லெட்டர் மேல் லெட்டர்

போட்டும் காந்திக்கு ஞாபகப்படுத்தி கொண்டே இருந்தனர்..!

ஆனால் அந்தப் பணத்தை காந்தி, வஉசிக்கு தரவே இல்லையாம்.. "காந்தி கணக்கு" என்று நாம் சொல்கிறோமே.. அது இதுதான்! திலகர், இந்த விஷயத்தில் தலையிட்டு பஞ்சாயத்து செய்து, அந்தப் பணத்தை வஉசிக்கு பெற்று தந்தது தனிக் கதை

வஉசிக்கு இணையான ஒரு தியாகியோ, போர்க்குணமுள்ள ஒரு தலைவரோ இந்திய அரசியலிலேயே கிடையாது. ஆனாலும் சொந்த கட்சியில் உரிய மரியாதையை, அவர் இறந்தம்கூட தராதது வருந்தத்தக்கது.. சில வழக்குகளை எதிர் கொள்வதற்கும் கூட அவருக்கு காங்கிரஸ் உதவவில்லை என்பது கசப்பான உண்மை..!

உண்மையைச் சொல்வதானால், பிரிட்டிஷ் அரசின் ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளாகி சிரழிந்ததைவிட, சொந்த கட்சியின் துரோகத்தால்தான் அதிகம் துவண்டுபோனார் வஉசி..!

பல்லாண்டு காலமாய் அடிமைப்படுத்தியிருந்த வெள்ளையர்களுக்கு எதிராகக் கப்பல் விட்ட பெருமை இந்தியாவிலேயே தமிழன் வஉசிக்குதான் உண்டு..!

இந்த தேசத்தின் தலைவராக உயர்ந்திருக்க கூடியவர் .

இனியாகிலும் "வஉசி கப்பல் ஓட்டினார், செக்கிழுத்தார்" என்பதை மட்டுமே சொல்லி சுருக்கிவிடாமல், அவருடைய சமூக நீதிக் கொள்கையை மக்களிடையே, இன்றைய இளைஞர்கள் அழுத்தமாகப் பரப்பு செய்ய வேண்டும்..!

தமிழர்களை மட்டுப்படுத்தவும், ஏளனப்படுத்தவும், யாருக்குமே தகுதி கிடையாது என்பதையும் செவிப்பறையில் ஓங்கி அறைந்து சொல்ல வேண்டும்..!

- பல்லடம் மாணிக்கம்

முத்திரையுடன் 11ஆம் ஆண்டில் அடி எடுத்து வைத்து தொட்டு விடும் தொலைவு தான் வானம் என இன்னும் உயரே உயரே பறக்கவிருக்கும் காக்கைக்கு எம் நெஞ்சு நிறைய வாழ்த்துகள்.

- சாந்தாதத்.

தலையங்கம் சிறப்பாக வந்திருக்கிறது. வாழ்த்துக்கள்

- நிகழ்அய்க்கண்.

மிகவும் அருமைபதினாராம் ஆண்டு காக்கைக்கு பல்வேறு சிறப்புகளைத் தர வாழ்த்துகிறேன்.

- தராசு ஷ்யாம்.

11ஆவது ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கும் காக்கைச்சிறுகிணிலே இதழுக்கு நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்.

- டியூசிஎஸ்.பத்மநாபன்.

வாழ்த்துகள்...

-சக்திசரவணன்.

வாழ்த்துகள். காக்கையின் சிறகடிப்பு தொடரட்டும்.

- ஆழ்செந்தில்நாதன்.

வாசித்தேன். சிறப்பு.

- மணி.அபிமானி.

மகிழ்ச்சி அய்யா. இணைந்து இயங்குவோம். காக்கையில் நானும் இருக்கிறேன் என்பதில் ஆனந்தம் அடைகிறேன்.

- குருசாமி.

மிகச் சிறப்பான ஆசிரிய உரை. கண்டிப்பாக பலரை இது எட்டும்.

- அருள் அமுதன்.

அருமை அண்ணே!

- அப்பணசாமி.

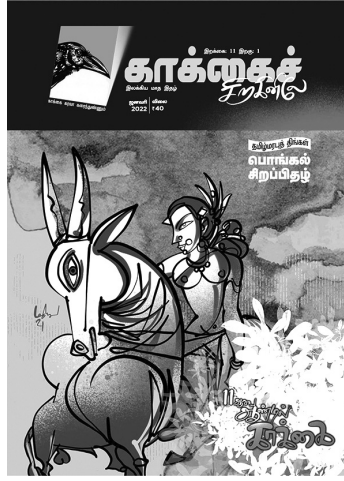
மிகச்சிறப்பான தலையங்கம். வாழ்த்துக்கள் தோழர்.

- பஞ்சு.

அட்டைப்படம் நன்று. பாயிரம் உள்ள சுகத்தியோடும் மிகுந்த கரிசனத்துடனும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. காக்கை இன்னும் பல்லாண்டு பறக்கட்டும்.

- எழுத்தாளர் இராமநாதன்

காக்கைக்குப் பதினொரு வயது ஆனதே தெரியவில்லை காலம் எவ்வளவு வேகமாக ஓடுகிறது.

இடையறாமல் மேலும் மேலும் செறிவாகத் தரமாக வளர்த்தெடுத்தற்குப் பாராட்டும் வாழ்த்துக்களும். அட்டைப்படம் நன்றாக உள்ளது. வாழ்த்துகள். நன்றி

- பல்லடம் மாணக்கம்

காக்கை தொடர்ந்து பறந்திட வாழ்த்துகள்.

- ஜெயராமன்.கடலூர்

சேர்ந்து பயணிப்போம் இப்புத்தாண்டிலும்... உங்கள் சமூக அக்கறைக்கு மனம் நிறை

வணக்கங்கள் வாழ்த்துக்களுடன்.

- அருண்.நாகபட்டினம்

A very well thought out and clearly written piece.

- பேரா.சுகிர்தாராஜா.லண்டன்

உண்மையான காக்கையின் எதார்த்தத்தையும் தமிழ் சமூகத்தில் காக்கை நிகழ்த்தியுள்ள அசைவுகளையும் அழகாக பதிவாகியுள்ளது... மகிழ்ச்சி காக்கை மென்மேலும் வளர்.. வளர வைப்போம்.

- கவிமணி

I have received kakkai today.Excellent compilation. congtatulations.It is not a small achievement .It is because of the commitment.I value It.Thank you so much.

- முனைவர் க. பழனித்துரை

காக்கையில் இம்முறை வந்த கதை - முன்னடியான் என்றொரு கதை படித்தேன். மிக அருமையாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட கதை. எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது.

- க.ஆதவன் டென்மார்க்

மிக்க நன்றி ..! அருமையான இதழ் ..உங்கள் நல்ல முயற்சிகள் தொடரட்டும். மேலும் சில வழக்கறிஞர் நண்பர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து சந்தா சேர்க்க ஏற்பாடு செய்கிறேன் ..!

- வழக்கறிஞர் கே.சுப்பிரமணியன்.கோவை

வணக்கம். தோழர், ஐந்து பேருக்கான ஒரு வருட சந்தா தொகையை அனுப்புவேன். முகவரிகளை விரைவில் அனுப்புவேன்.

தீனையாளன். கனடா

சந்தா தொகையையும் முகவரியையும் உடனுக்குடன் அனுப்பித்தந்த தோழருக்கு காக்கையின் சார்பில் நன்றி.

-ஆசிரியர்

சங்க இலக்கியத்தில் ஊறுகாய்

“குமுதம், குங்குமம் தவிர எந்தப் புத்தகமும் படிக்காத இந்த அம்மா என்ன தலைப்பு கொடுத்திருப்பாங்க” எனக் குப்பம்மாள் யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், குப்பம்மாளின் தோழி வனஜா முதல்வர் அறைக்குச் சென்று தீரும்பியிருந்தாள். அவளது முகத்தில் எதையும் அறிந்துகொள்ள முடியாத கும்பலையில் கடைசி ஆளாக முதல்வர் அறைக்குள் நுழைந்த குப்பம்மா, தேர்வுக் குழுவிருந்த ஐந்து பேருக்கும் ஆளுக்கொரு கோப்பினைக் கொடுத்தாள்.

வழக்கம்போல் உதவிப்பேராசிரியர் குப்பம்மாள் தனது கல்லூரிக்கு வாடகை தானியில் பயணித்துக்கொண்டிருந்தார். தேர்தலில் வெற்றிப்பெற்று அரசு அமைத்த இன்றைய முதல்வரின் புகைப்படம் சாலையோரப் பதாகையில் தெரிந்தது. அவரின் சிரித்தமுகம் குப்பம்மாவிற்கு ஒருவிதப் புத்துணர்ச்சியை அளித்தது.

அந்த மாநகரில் மட்டுமல்ல தமிழகத்தின் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் ஜவுளி வியாபாரிகளை உருவாக்கிய ஜவுளிக்கடையைக் கடந்துசெல்கையில் அக்கடையின் பெயரைப் பார்த்த பின்பு குப்பம்மாவிற்குத் தன்னுடைய பெயர் குறித்த பல்வேறு கேள்விகள் எழுந்தன.

தன்னுடைய பெயருக்குப் பின்னுள்ள அரசியலில் இதுவரை அவள் பட்டதுயரங்கள் நிழலாடின. தன்னுடைய பெயரைக்கேட்டவுடன் மற்றவர்கள் தன்னிடம் காட்டும் விலக்குதலை அவள் ஒவ்வொரு முறையும் உணர்ந்தே வருகிறாள். என்னதான் அறிவுஜீவியாக இருந்தாலும் பெயரைக் கேட்டவுடன் குப்பையாக ஒதுக்கும் மனிதர்களை அவள் கடந்தே வருகிறாள். அதே நேரம் தன் தந்தை தனக்கிட்டப் பெயரைச் சொல்லிக்கொள்வதில் அவளுக்குக் கர்வம் இருக்கத்தான் செய்தது.

குப்பம்மா மூன்றாவது முறையாகத் தனது கைப்பையைத் திறந்து அதில் அந்தக்கோப்பு இருப்பதை உறுதிசெய்து கொண்டாள்.

“அப்படினா இது இலங்கை அரசைப்பற்றி பேசவேண்டியதெல்லாம் வருமே. அது நம்ம கல்வி நிறுவனத்திற்குச் சிக்கலாகுமே என இழுத்தார். உடனே துறைத்தலைவர் ஆமாசார் இலங்கை அரசு, விடுதலைப்புலிகள், அமைதிப்படை எனப் பேசும்போது இந்திய இறையாண்மைக்குச் சிக்கலாயிடும். எனவே, இந்தத் தலைப்பு வேண்டாம் சார்”

மத்தியப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று மிக ஆர்வத்துடன் இக்கல்லூரியில் உதவிப் பேராசிரியராகச் சேர்ந்த குப்பம்மாள் இலக்கிய வட்டம், படைப்பிலக்கியப் பயிற்சி என மாணவர்களின் திறமையை வளர்க்க மேற்கண்ட முயற்சிகள் அனைத்தும், முட்டுக்கட்டைகளால் முடங்கிப்போக குப்பம்மா கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் பொதி சுமக்கும் கழுதையாகவே மாறிப்போயிருந்தான். கல்லூரிக்கு வருவது, பாடம் நடத்துவது, விளையாட்டுவிழா, மகளிர் தினவிழா, வருடத்திற்கு ஒருமுறை மாணவர்மன்றம் என்றளவில் அவரும் முடங்கித்தான் போயிருந்தான். குப்பம்மாவிடமிருந்து துறைத்தலைவர் தலைமையில் நடந்த பேராசிரியர் கூட்டம் ஆச்சரியமாக இருந்தது. வழக்கம்போல், “வாங்கம்மா நாமெல்லாம் ஒரு குடும்பம். ஒத்துமையா இருக்கணும். யாருக்காவது பிறந்த நாள், திருமண நாள் னா ஹோட்டலுக்குப் போகணும். நல்லாசாப்படணும்” என்றுதான் பேசுவார் என எதிர்பார்த்துப்போன குப்பம்மாவிடமிருந்து துறைத்தலைவர் கூறிய செய்தி பேரின்ப அதிர்ச்சியாக இருந்தது.

“நேக் கமிட்டி வருது. எப்படியாவது இந்த முறை ஏகிரேடு வாங்கிடணும்னு முதல்வர் சொல்லிட்டாரு. ஆனா அதவாங்கணும்னா கல்லூரியுடைய உள்கட்டமைப்பு, மாணவர்களுடைய சாதனை அடலாம் தாண்டி பணிபுரி கின்ற பேராசிரியர்களுடைய செயல்பாடுகள் ரொம்ப முக்கியம். அத எப்படி முடிவு பண்ணாங்கனா ஒவ்வொரு பேராசிரியரும் எத்தன ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வெளியிட்டிருக்கிறாங்க, எத்தன புத்தகங்கள் வெளியிட்டிருக்கிறாங்க. அவுங்க பங்கேற்ற கருத்தரங்குகள் எத்தனை அப்படினு பார்ப்பாங்க. அந்தமாதிரி எந்த சர்ட்டிபிகேட்டும் உங்ககிட்ட இருக்காதுனு எனக்குத் தெரியும். அதனால இப்போதிக்கு நீங்க எல்லாம் ஆளுக்கொரு கருத்தரங்கம் பண்ணுன மாதிரி காட்டறது தாம் நம்மளால செய்யமுடியும். இதுக்காக நீங்க ரொம்ப சிரமப்படவேண்டாம். இப்ப ஆன்லைன்ல கருத்தரங்கம் பண்ணது ரொம்ப ஈசி. ஆனா உங்களுக்கு இதபத்தி ஒன்னும் தெரியாதுனு எனக்குத் தெரியும். ஏனா எனக்கும் ஒன்னும் தெரியாது. ஆனா இதுக்கு ஒருவழி இருக்கு. எனக்குத் தெரிந்த நண்பர் இருக்காரு. அவருக்கிட்ட ஐயாயிரம் கொடுத்தா இன்விடேஷன், சர்ட்டிபிகேட் எல்லாம் அவரு பாத்துப்பாரு. நீங்க செய்யவேண்டியது ஒன்னே ஒன்னுதான். நாளைக்கு காலையில் வரும்போது ஆளாளுக்கு ஒருபத்து தலைப்பு

ரெடிபண்ணிட்டு வரவேண்டியதுதான். நாளைக்கு முதல்வர் தலைமையில் நடக்கற கூட்டத்துல அவங்கவங்க தலைப்பு முடிவுபண்ணிடலாம். சரிங்கலாமா...” என தன் உரையை முடித்தார்.

குப்பம்மாளுக்குத் தலைகால் புரியவில்லை. அவளுக்குப் பல்கலைக்கழக நினைவுகள் ஞாபகத்துக்கு வந்தன. முதுகலைமுதல் முனைவர் பட்டம்வரை தான் படித்த காலத்தில் எத்தனைஎத்தனை ஆய்வரங்கங்கள், கருத்தரங்குகள், பயிற்சிப்பட்டறைகள். அவளது திறமையை வெளிக்காட்ட கிடைத்த ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகவே இதைக் கருதினாள். உடனடியாகத் தன்னுடைய பல்கலைக்கழகப்பேராசிரியருக்குத் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டாள். அவர் மூலம் அவர்களது நண்பர்கள் தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல வெளிநாடு வாழ்பேராசிரியர்கள் என அனைவரிடமும் பேசிய குப்பம்மாளுக்குக் கரும் அதிர்ச்சியாய் இருந்தது.

“நீ எந்த உலகத்துல இருக்க? கொரோனா காலத்துல ஏறக்குறைய ரெண்டாயிரம் தலைப்புகளுக்கு மேல நிறைய கல்லூரிகள்ல, இணைய வழிக் கருத்தரங்கம் நடத்தி முடிச்சிட்டாங்க. நல்லதலைப்புக்கு நான் எங்கபோறது” கேட்ட பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் இன்றைய சூழலுக்கு ஏற்றவாறு ஒரு ஐந்து தலைப்புகளைக் கூறினார். விடியவிடிய யோசனை செய்து இருபத்தைந்து தலைப்புகளைத் தேர்வுசெய்து, இறுதியாகப் பத்துதலைப்புகளை முடிவுசெய்தாள் குப்பம்மாள். அதுதான் அவள் கைப்பையில் கோப்பினுள் இருக்கிறது.

இக்கருத்தரங்கிற்கு யாரையாரையெல்லாம் அழைக்கலாம். எப்படிஎப்படியெல்லாம் சிறப்பாகச் செய்யலாம் என யோசித்துவந்த குப்பம்மா, தனது கல்லூரிவாசலில் தானி நின்றதும் சுயநினைவு திரும்பி, தானியிலிருந்து இறங்கி, தனது அலுவலகம் நோக்கி நடக்கையில், கல்வியறிவு மட்டுமே சமூகவிடுதலைக்கு வழிவகுக்கும் என்னும் உயரிய நோக்கத்திற்காக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக தான்பணியாற்றும் கல்லூரியை நிறுவிய நிறுவனரின் சிலையை, வழக்கம்போல் வணங்கிவிட்டு தனது அறைக்குச் சென்றாள்.

அன்று வழக்கத்திற்கு மாறாக, குப்பம்மாவின அலுவலகம் மிகவும் பரபரப்பாக இருந்தது. சகப் பேராசிரியர் அனைவரும் கையில் கோப்புகளுடன் குறிப்பேடுகளில் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

முதலாவதாக, அவர்களில் மூத்தபேராசிரியர்

முதல்வர் அறைக்கு அழைக்கப்பட்டார். உடனே அடுத்து போகவேண்டிய கமலம் பரபரப்பின் உச்சத்தில் மட்கமடக்கெனத் தண்ணீர் குடித்தார். குப்பம்மா தனது சகப்பேராசிரியை வனஜாவிடம் பேச்சு கொடுத்தார்.

“நீ என்ன தலைப்புடி தேர்வு செஞ்சி இருக்க” எனக் கேட்டதற்கு அவள் ஏதோ மும்முரமாகப் படிப்பதுபோல் குப்பம்மாளின் கேள்வியைத் தவிர்த்தாள்.

முதல்வர் அறைக்குச் சென்ற மூத்தபேராசிரியர் மலர்ந்த முகத்துடன் அறைக்குத் திரும்பி “ஒரே தலைப்புதான் கொண்டுபோனேன். முதல்வர் நல்ல தலைப்புனு சொல்லி ஓக்கே சொல்லிட்டாரு. சொன்ன உடனே என்ன தலைப்புனு வனஜா கேட்டா. அது சஸ்பென்ஸ். அத நான் இப்ப சொல்லமாட்டன். இந்த தலைப்பு நானும் என்னோட வீட்டுக்காரு, அவரு பிரண்டு, ஒரு ஐ. ஏ. எஸ் ஆபீஸர், ஒரு ஐ. பி. எஸ் ஆபீஸர் எல்லாம் சேர்ந்து முடிவு பண்ணினோம்” எனக் கூறிய மூத்தபேராசிரியர் முகத்தில் ஒரு பெருமிதம் தெரிந்தது.

“குமுதம், குங்குமம் தவிர எந்தப் புத்தகமும் படிக்காத இந்த அம்மா என்ன தலைப்பு கொடுத்திருப்பாங்க” எனக் குப்பம்மாள் யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், குப்பம்மாளின் தோழி வனஜா முதல்வர் அறைக்குச் சென்று திரும்பியிருந்தாள். அவளது முகத்தில் எதையும் அறிந்துகொள்ள முடியாத சூழ்நிலையில் கடைசி ஆளாக முதல்வர் அறைக்குள் நுழைந்த குப்பம்மா, தேர்வுக் குழுவிலிருந்து ஐந்து பேருக்கும் ஆளுக்கொரு கோப்பினைக் கொடுத்தார்.

கோப்பினைப் பிரித்த கல்லூரி முதல்வர் புலம்பெயர் தமிழர்களின் வாழ்வியல் என்னும் முதல் தலைப்பைப் படித்தவுடன், துறைத்தலைவர் பெரியசாமி, “சார் இது நல்ல தலைப்பு சார். இப்ப இருக்கற சூழ்நிலையில் இத பத்தி பேசறது சரியா இருக்கும்” என்றார்.

“பெரியசாமி புலம்பெயர் தமிழர்கள் அப்படின்னா இது ஈழத்தமிழர்களைக் குறிக்கும் தானே” என முதல்வர் கேட்டதற்கு, “ஆமா சார்” எனத் துறைத்தலைவர் சொன்னார்.

“அப்படின்னா இது இலங்கை அரசைப்பற்றி பேச வேண்டிய சூழல் வருமே. அது நம்ம கல்வி நிறுவனத்திற்குச் சிக்கலாகுமே என இழுத்தார். உடனே துறைத்தலைவர் ஆமா சார் இலங்கை அரசு, விடுதலைப் புலிகள், அமைதிப்படை எனப் பேசும்போது இந்திய இரையாண்மைக்குச் சிக்கலாயிடும். எனவே, இந்த தலைப்பு வேண்டாம் சார்”

எனத் தோசையைத் திருப்பிப் போட்டார். பெரியசாமி தலித் இலக்கியம் இந்தத் தலைப்பு என இழுப்பதை உணர்ந்து கொண்ட துறைத்தலைவர்,

“சார் தலித் இலக்கியம் பத்தி பேசினா தலித் தலைவர்களை யாரையாவது கூப்பிட நேரிடும். அப்ப தமிழ்த்தேசியம், திராவிடத்தேசியம், இந்தியத்தேசியம் போன்ற சிக்கல்கள் வரும். அது இல்லாம தலித்தலைவர்கள் பேசுவதை நமது கல்லூரி

நிர்வாகம் ஒத்துக்காது. அதனால் வேறதலைப்பு இருந்தா பரவாலசார்” என்றார் அவர். அயல் தமிழ் இலக்கியம், விளிம்புநிலை இலக்கியம் என ஒவ்வொரு தலைப்பாக வாசித்துவிட்டு, கோப்பினை மூடிய முதல்வர், “இந்த தலைப்புலாம் வேண்டாம். பெரியசாமி முதல்ல ஒரு அம்மா வந்தாங்கல் அது என்ன தலைப்பு? என யோசிக்கும்போது, பெரியசாமி முண்டியடித்துக்கொண்டு “சங்க இலக்கியத்தில் ஊறுகாய்” மிக நல்ல தலைப்புசார்” என்றார்.

“அந்த தலைப்புல முக்கிய விஷயம் ஊறுகாய். சார் இதுல இலக்கியம் மட்டும் இல்ல, இலக்கணமும் இருக்கு. ஊறுகாய் என்பது வினைத்தொகை. ஊறுகாய், ஊறுகின்றகாய், ஊறும்காய் என அது முக்காலத்துக்கும் பொருந்தும் சார்” எனத் துறைத் தலைவரின் அடுத்த நிலையிலுள்ள நல்ல பேராசிரியர் தனது தமிழ்ப்புலமையை வெளிப்படுத்தினார்.

“பெரியசாமி இந்தமாதிரி யோசிச்சி மத்த நாலு ஸ்டாப்புக்கும் நீங்களே ஒரு நல்லதலைப்பா சொல்லிடுங்க. ஓக்கே சார். நான் உடனே சொல்றன் சார்.”

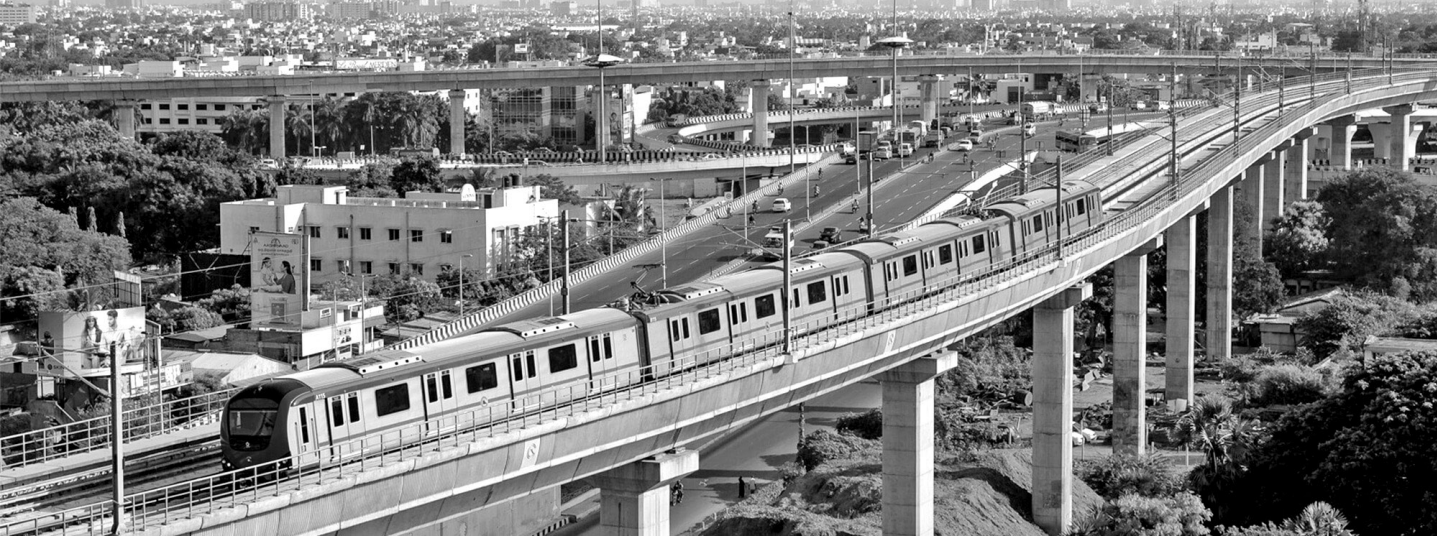
இதிகாசத்தில் ஊறுகாய், பதினெண்கீழ்க் கணக்கில் ஊறுகாய், ஐம்பெருங்காப்பியத்தில் ஊறுகாய் என யோசிக்கும்போது, துறைத் தலைவருக்கு அடுத்த நிலையிலுள்ள நல்ல பேராசிரியர் “ஐஞ்சிறுகாப்பியத்தில் ஊறுகாய்” எனக் கடைசித் தலைப்பையும் உறுதிசெய்தார்.

ஒருமனதாய் தலைப்பு முடிவு செய்த பெருமிதம் முதல்வர் முகத்தில் தெரிந்தது. முதல்வரிடம் துறைத்தலைவர், “ஐயா ஒரு சின்ன விண்ணப்பம். கருத்தரங்கம் முடிந்த பின்னாடி, இதையெல்லாம் தொகுத்து, ஊறுகாயும் இலக்கியமும் எனப் புத்தகமாக வெளியிட்டால், நமது கல்லூரிக்கு நல்லபெயர் கிடைக்கும் எனப் பெருமிதத்துடன் சொன்னார்”.

துறைத்தலைவரின் அடுத்த நிலையிலிருந்த நல்ல பேராசிரியர் இந்தக் கட்டுரைகளில் யாராவது பார்ப்பனர் ஊறுகாய், நாடார் ஊறுகாய், பறையர் ஊறுகாய் என எழுதிவிட்டால் பெரும் சிக்கல்கள் ஏற்படும் எனத் தனது அறிவுத்திறத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

ஆழ்ந்த யோசனைக்குப் பின், கருத்தரங்கம் முடிந்தப்பின் மீண்டும் ஒரு குழு அமைத்து சாதியம் இல்லாத ஊறுகாய்தொடர்பான கட்டுரைகளை மட்டுமே தேர்வுசெய்து வெளியிடுவோம் எனக் கூட்டத்தில் முடிவுசெய்தார் கல்லூரிமுதல்வர்.

குப்பம்மாள் அன்று மாலை வீட்டிற்குத் திரும்புகையில் வழக்கம்போல் அப்புகழ்ப்பெற்ற கல்லூரியின் நிறுவனரான அந்த உயரிய மனிதர் சிலையாகவே இருந்தார். ஆனால் தானியில் பயணிக்கும் குப்பம்மாளின் இதயம் மட்டும் கல்லூரி முதல்வர் அறையில் பலமணி நேரம் தொடர்ந்து நின்றுகொண்டே இருந்த காரணத்தினால் ஏற்பட்ட கால்வலியும் தாண்டி வலித்தது.

உலகின் தலைசிறந்த மெட்ரோ ரயில் நிலையங்களின் பட்டியலில் சென்னை

இந்தியாவின் பல நகரங்களில் மெட்ரோ ரயில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும் பல நகரங்களில் கட்டுமானத்தில் இருக்கிறது. இவற்றோடு ஒப்பிடுகையில் சென்னை மெட்ரோவுக்குப் பல சிறப்புகள் உள்ளன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது சென்னை மெட்ரோ ரயிலின் முதற் கட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் 4.5 கி.மீ பாதையில் கிட்டத்தட்ட சரிபாதி சுரங்கப் பாதையாகும். சென்னை மெட்ரோ ரயிலின் முதற்கட்டம் இரண்டு வழித்தடங்களால் ஆனது. முதல் வழித்தடம் வண்ணாரப்பேட்டையிலிருந்து மண்ணாடி, பாரிமுனை, சென்ட்ரல், அண்ணாசாலை வழியாக விமானநிலையத்தை அடையும். இரண்டாவது வழித்தடம் சென்ட்ரலில் தொடங்கி பூந்தமல்லி நெடுஞ்சாலை, நூறடி சாலை வழியாக பரங்கிமலையை அடையும். இரண்டு தடங்களிலுமாக மொத்தமுள்ள 32 நிலையங்களில் 20 நிலையங்கள் சுரங்க நிலையங்கள்.

இந்தியாவில் மெட்ரோ ரயில்

சுரங்க ரயில் அமைப்பதற்குக் கால தாமதம் ஆகும்- மேம்பாலப் பாதையைக் காட்டிலும் இரண்டு மடங்கு. கட்டுமானச் செலவும் அதிகம்- மேம்பாலப் பாதையைக் காட்டிலும் மூன்று மடங்கு. மேலும் மேம்பால ரயிலைப் போல வெளிக் காற்றும், வெளிச்சமும் சுரங்க ரயில் நிலையங்களில்

சாத்தியமில்லை. ஆகவேதான் இந்தியாவின் பல நகரங்களும், முழுவதுமாகவோ அல்லது அதிக பட்சமாகவோ மேம்பால ரயிலை நாடுகின்றன. ஹைதராபாத், கொச்சி, நொய்டா, குர்கான் முதலான நகரங்களின் மெட்ரோ முழுவதும் மேம்பாலப் பாதையாலானது. பெங்களூர், லக்னோ, ஜெய்பூர் நகரங்களில் சுரங்க ரயில் உண்டு, ஆனால் அவற்றின் நீளம் மிகக் குறைவானது. மும்பையின் ஏழு தடங்களில் ஒன்றே ஒன்றுதான் சுரங்க ரயில். டில்லி, கொல்கத்தா மெட்ரோக்களில் கணிசமான சுரங்க ரயில் பாதை உண்டு, எனினும் சென்னை மெட்ரோவைப் போல் பாதிக்கும் அதிகமில்லை. இந்தியாவிற்கு வெளியே பார்த்தால் நிலைமை நேர்மாறானது. லண்டன், நியூயார்க், மாஸ்கோ, பாரிஸ், ஹாங்காங், சிங்கப்பூர், பெய்ஜிங், ஷாங்காய் என்று வளர்ந்த நகரங்கள் அனைத்தும் மெட்ரோ ரயிலைப் பூமிக்குக் கீழேதான் அமைத்திருக்கின்றன.

உலகெங்கும் சுரங்க ரயில்

உலகின் முதல் மெட்ரோ ரயில் ஓடியது லண்டனில். 150 ஆண்டுகளுக்கு முன். சுரங்கங்களும் நிலையங்களும் வட்ட வடிவில் கட்டப்பட்டதால் ஆதிநாள் முதல் லண்டன் மெட்ரோ ரயில் 'ட்யூப்' என்றே அழைக்கப்படுகிறது. 402 கி.மீ நீளமும் 270 நிலையங்களும் கொண்ட ட்யூபில் ஒவ்வொரு நாளும் சராசரியாக 40 லட்சம் பயணங்கள்

மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

நியூயார்க் நகரத்தின் மெட்ரோ ரயில் 'சப்வே' என்றழைக்கப்படுகிறது. உலகிலேயே அதிகமான மெட்ரோ நிலையங்களைக் கொண்டது. 424 நிலையங்கள். 1904ஆம் ஆண்டு சேவையைத் தொடங்கிய நியூயார்க் சப்வேயின் தற்போதைய நீளம் 380 கி.மீ.

பெய்ஜிங் சப்வேதான் உலகிலேயே அதிகப் பயணிகளைச் சமக்கிறது. நாளொன்றுக்கு சராசரியாக 1 கோடிப் பயணங்கள். 608 கி.மீ நீளத்தில் 370 நிலையங்கள் வழியாகப் பயணிக்கிறது பெய்ஜிங் சப்வே.

மேற்கூறிய நகரங்களோடு ஒப்பிடுகையில் ஷாங்காய் மெட்ரோ ரயில் இளமையானது. 1993இல்தான் சேவையைத் தொடங்கியது. ஆனாலும், நாலுகால்ப் பாய்ச்சலில் முன்னேறி இன்று

மேலும், ஒரு நகரம் விரிவடைகிறபோது அதற்கேற்றாற் போல் பொதுப் போக்குவரத்து வசதிகளும் விரிவடைய வேண்டும். வளர்ச்சியடைந்த நகரங்கள் பூமிக்குக் கீழ் இடம் தேடிப் போவது நீண்ட காலமாகவே நடந்து வருகிறது.

மெட்ரோ ரயில் போன்ற உள்கட்டுமானப் பணிகளின் வடிவமைப்பு ஆயுள்- 120 ஆண்டுகள். நன்றாகப் பராமரிக்கப்பட்டால் அதைக் காட்டிலும் அதிக காலமும் நீடித்திருக்கும். அதற்கேற்ற விதமாக அவை வடிவமைக்கப்படுகின்றன, தரமான கட்டுமானப் பொருட்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

குறுகலான தெருக்களில் மேம்பால ரயிலைக் கட்டினால் வீதியின் பயன்பாடும் அகலமும் குறைந்து போகும். அதாவது நூறாண்டு காலத்திற்குக் குறைந்து போகும். சாலையின் பழைய அகலத்தை ஒரு காலத்திலும் மீட்டெடுக்க முடியாது என்று பொருள்.

உலகிலேயே அதிக நீளமான மெட்ரோ ரயில் தடங்களைக் கொண்டிருக்கிறது - 644 கி.மீ.

லண்டன் (1863), பாரிஸ் (1900), நியூயார்க் (1904), டோக்கியோ (1927), மாஸ்கோ (1935) முதலான மெட்ரோ ரயில்கள் பழமையானவை. எனில், மெட்ரோக் கட்டுமானம் சூடுபிடித்தது அறுபதுகளுக்குப் பிற்பாடுதான். பெய்ஜிங் (1969), ஹாங்காங் (1970), சிங்கப்பூர் (1987), ஷாங்காய் (1993) முதலான நகரங்களில் மெட்ரோ ரயில் அடுத்தடுத்து உருவானது. இவற்றில் அதிகமும் சுரங்க ரயில்கள்தாம். ஏன்?

சுரங்க ரயில் ஏன் சிறந்தது?

ஏனெனில், சுரங்க மெட்ரோ, ஒரு நகரின் கட்டமைப்பிற்கு ஊறு விளைவிப்பதில்லை. பல்லுயிர்ப் பெருக்கத்திற்குத் தடையாக இருப்பதில்லை. சாலைப் போக்குவரத்திற்கு இடையூறாக இருப்பதில்லை. சுற்றுச் சூழலுக்குக் கேடு செய்வதில்லை.

அடுத்ததாக, சுரங்க ரயிலால் நெரிசலான சாலைகளில், சாலைக்கு மேல் பயணித்துக் கொண்டிருக்கும் பயணிகளின் கணிசமான பேரை பூமிக்குக் கீழ் கடத்திவிட்டு, அதன் மூலம் சாலையின் நெரிசலைக் குறைக்க முடிகிறது. அந்தப் பயணிகள் சாலையின் மேல் பிற வாகனங்களில் பயணித்திருந்தால் உண்டாகக்கூடிய சுற்றுச் சூழல் மாசிற்கு விடை கொடுக்க முடிகிறது.

சென்னை போன்ற நெடிய வரலாறு உள்ள நகரங்களில் பாரம்பரியக் கட்டிடங்கள் மிகுந்திருக்கும். அவற்றைப் பாதுகாப்பதும் அவற்றின் தோற்றப் பொலிவிற்குக் குந்தகம் நேராமல் போற்றுவதும் அவசியம். பாரி முனையில் அமைந்திருக்கும் உயர் நீதிமன்றம் 125 ஆண்டு காலப் பழமை மிக்க பரம்பரியச் சிறப்பு மிக்க கட்டிடம். அங்கே சுரங்க ரயில் நிலையம்தான் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. மாறாக நீதிமன்றக் கட்டிடத்திற்கு முன்னால் மேம்பால ரயில் கட்டப்பட்டிருந்தால், அது நீதிமன்றக் கட்டிடத்தின் பொலிவான தோற்றத்தை மறைத்திருக்கும்.

அது போலவே கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி, எழும்பூர் ரயில் நிலையம், பச்சையப்பன் கல்லூரி எதிரில் உள்ள செயிண்ட் ஜார்ஜ் பள்ளி முதலான இடங்களிலும் சுரங்க நிலையங்களே கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நிலையத்திற்குச் செல்லும் வாயில்களும், அவற்றின் தூண்களும் சுவர்களும் கலசங்களும் வளைவுகளும், அருகாமையில் உள்ள பரம்பரியக் கட்டிடங்களுக்கு இசைவான தோற்றத்துடன் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சென்னை சென்ட்ரல் மெட்ரோ ரயில் நிலையத்தைச் சுற்றிலும் சென்னை நகரின் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க கட்டிடங்கள் அணி செய்கின்றன. மாநகராட்சி இயங்கும் ரிப்பன் மாளிகை 1913இல் கட்டப்பட்டது. அடுத்துள்ளது டவுன் ஹால் என்றழைக்கப்பட்ட விக்டோரியா அரங்கம் (1883), அதற்கடுத்து சென்னை சென்ட்ரல் ரயில் நிலையம் (1873). எதிர்ச் சாரியில் உள்ள சுற்றுலாத்துறையின் 'ஓட்டல் தமிழ்நாடு' இயங்கி வரும் ராமசாமி சத்திரமும் (1901), அதற்கடுத்துள்ள சித்திக் சிராய் கட்டிடமும் ஒரு காலத்தில் ரயில் பயணிகளுக்கான சத்திரங்களாக இருந்தவை. முன்னதை இந்துப் பயணிகளும் பின்னதை முஸ்லீம் பயணிகளும் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்தப் பரம்பரியக் கட்டிடங்களுக்கு எதிராகப் பூந்தமல்லி சாலையில் மேம்பால ரயில் அமைக்கப்பட்டிருந்தால் என்னவாகியிருக்கும்?

சுந்தர ராமசாமியின் ஜே.ஜே.சில குறிப்புகளில் ஒரு வரி வரும். "ஒவ்வொன்றையும் நன்றாகப் பார்க்க, அது அதற்கான இடைவெளிகள் வேண்டும். சில சமயம் காலத்தின் இடைவெளி. சில சமயம் தூரத்தின் இடைவெளி." மேற் சொன்ன கட்டிடங்களுக்கு முன்னால் ஒரு மேம்பால ரயில் கட்டப்பட்டிருந்தால் அந்த 'தூரத்தின் இடைவெளி' எப்போதைக்குமாக நஷ்டப்பட்டிருக்கும். மேலும் பூந்தமல்லி சாலையின் அகலமும் குறைந்திருக்கும்.

பெங்களூரில் முப்பதாண்டு காலமாக வசிக்கும் எனது நண்பர் ஒருவர் அந்நகரின் பிரதான சாலையான எம்.ஜி.ரோடின் புராதனமும், அழகும், பயன்பாடும் மேம்பால மெட்ரோ ரயிலால் என்றென்றைக்குமாகக் குறைபட்டு விட்டதாகவும், சாலையின் முகச் சாயலே மாறிப் போய் விட்டதாகவும் புகார் சொல்கிறார். சென்னை வாசிகளுக்கு இப்படிக் குறைபட்டுக்கொள்ள வேண்டியிராது. ஒப்பீட்டளவில் அகலமானதும், சமீப காலத்தியதுமான நூறடி சாலையில் மேம்பால ரயிலும், குறுகலானதும், பழமையானதுமான அண்ணா சாலையிலும் பூந்தமல்லி சாலையிலும் சுரங்க ரயிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சுரங்க ரயில் நிலையத்தின் இன்னொரு சாதகமான அம்சம் நிலையத்தை அடுத்துள்ள சாலைகளிலிருந்தும்

பிரதானக் கட்டிடங்களிலிருந்தும், பேருந்து-புறநகர் ரயில் நிலையங்களிலிருந்தும் சுரங்கப் பாதை மூலமாகவே மெட்ரோ நிலையத்தை அடைய முடியும். இதற்கு இரண்டு சென்னை மெட்ரோ நிலையங்களை எடுத்துக்காட்டலாம். அவை: உயர் நீதிமன்ற மெட்ரோ நிலையமும் சென்னை சென்ட்ரல் மெட்ரோ நிலையமும். இவ்விரண்டு நிலையங்களையும் அருகாமையில் உள்ள கட்டிடங்கள், பேருந்து-ரயில் நிலையங்களிலிருந்து சுரங்க வழியாகவே அடைய முடியும். உயர்நீதிமன்ற மெட்ரோ நிலையத்திலிருந்து சென்னை உயர் நீதிமன்ற வளாகத்தையும், டாக்டர் அம்பேத்கார் சட்டக் கல்லூரி வளாகத்தையும் அடைய முடியும். எதிர்ச் சாரியிலிருக்கும் குறளகக் கட்டிடத்தையும் பிராட்வே பேருந்து நிலையத்தையும் அடைய முடியும். நிலையத்தைச் சுற்றியுள்ள என்.எஸ்.ஸி போஸ் சாலையையும், எஸ்பிஎனேட் சாலையையும், முத்துசாமி சாலையையும் சுரங்கப் பாதைகளாலேயே அடைய முடியும். இது போலவே சென்னை

சென்ட்ரல் மெட்ரோ ரயில் நிலையத்திலிருந்து சுற்றியுள்ள ரயில் நிலையங்களான சென்ட்ரல் ரயில் நிலையத்தையும் மூர்மார்க்கெட் ரயில் நிலையத்தையும் பூங்கா ரயில் புறநகர் ரயில் நிலையத்தையும் பூங்கா நகர் பறக்கும் ரயில் நிலையத்தையும் அடைய முடியும். சாலையின் போக்குவரத்து நெரிசல்களை நேரிட வேண்டாம்.

கட்டுமான காலம்

எல்லாம் சரிதான். ஆனால் சுரங்க ரயில் நிலையத்தைக் கட்டி முடிப்பதற்குள் மக்களுக்கு நேரிடும் சிரமங்களைச் சிலர் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். சாலையை மறித்து ரயில் நிலையத்தை அமைக்கும் போது குடிநீர், கழிவு நீர் குழாய்களையும், மழை

நீர்க் கால்வாய்களையும், மின்சாரத் தொலைத் தொடர்புக் கேபிள்களையும் இடம் மாற்ற வேண்டும். சாலைப் போக்குவரத்தை மடை மாற்ற வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக சென்னை நகரின் வீதிகள் குறுகலானவை. மேலும் சென்னையின் நிலத்தடி நீர், டெல்லியைப் போலல்லாமல், கிட்டத்தட்ட நிலமட்டத்திற்குக் கீழேயே இருக்கிறது. சென்னையின் நிலவியலும் ஒரு காரணம். மாறுபட்ட பண்புடைய நிலவியலை அடுத்தடுத்து எதிர்கொள்ள வேண்டும். இது சுரங்கம் தோண்டுவதற்குச் சிரமமானது.

இதனாலெல்லாம் கட்டுமான காலத்தில் பயணிகள் சிரமப்பட்டார்கள். புகார்கள் எழுந்தன. இப்படியான புகார்கள் சென்னையில் மட்டுமில்லை, மெட்ரோ ரயில் சேவைக்கு உலகப் புகழ் பெற்ற ஹாங்காங்கிலும் எழுந்தது. அது 1975ஆம் ஆண்டு. மெட்ரோ ரயில் பணிகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. முதல் ரயில் ஓடுவதற்கு இன்னும் நான்காண்டுகள் இருந்தன. பொதுமக்களில் சிலர் சாலைப் போக்குவரத்து மடை மாற்றப்படுவது குறித்துக் குறைபட்டுக் கொண்டார்கள். அப்போது ஹாங்காங் மெட்ரோ ரயிலின் தலைவராக இருந்தவர் ஓர் ஆங்கிலேயர். நார்மன் தாம்ஸன். அவர் ஒரு சீனப் பழமொழியை உதாரணமாகச் சொன்னார், 'ஒரு மரத்தை வளர்ப்பதற்கு 10 ஆண்டுகள் வேண்டி வரும்; ஆனால் அதன் பயன்பாட்டை காலாகாலத்திற்கும் தூய்க்கலாம்'. நார்மன் சொன்னார்: 'ஒரு மெட்ரோ ரயில் நிலையத்தைக்

கட்டி முடிக்க 10 ஆண்டுகள் தேவையில்லை. ஒரு மரத்தைப் போல் அதை வளர்த்துவிட்டால் அது பல தலைமுறைகளுக்குச் சேவை செய்யும்'. செய்கிறது

சென்னை மெட்ரோ- இரண்டாம் கட்டம்

ஒரு நகரத்தில் எல்லாப் பகுதிகளையும் இணைக்கும் வலைப்பின்னலாக மெட்ரோ அமைய வேண்டும். சென்னை மெட்ரோவின் இரண்டாம் கட்டம் அதைச் செய்யும். முதல் கட்டத்தில் இரண்டு தடங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டாம் கட்டத்தில் மூன்று தடங்கள் இருக்கும். தடம்-3 மாதவரத்தில் தொடங்கும். பெரம்பூர், கீழ்பாக்கம், ராயப்பேட்டை, அடையாறு, சோழிங்கநல்லூர் வழியாக சிப்காட் தொழிற்பேட்டையை அடையும். தடம்-4 கலங்கரை விளக்கத்தில் தொடங்கும். மயிலாப்பூர், நந்தனம், கோடம்பாக்கம், வடபழனி வழியாக பூந்தமல்லியை அடையும். தடம்-5 மாதவரத்தில் தொடங்கும். கொளத்தூர், திருமங்கலம், ஆலந்தூர், மடிப்பாக்கம் வழியாக சோழிங்கநல்லூரில் வந்து சேரும். இரண்டாம் கட்டத்தின் நீளம் 119கிமீ. இதில் 43கிமீ சுரங்க ரயில் பாதையாக இருக்கும். அதாவது 35% சுரங்கப் பாதையாக இருக்கும். முதற் கட்டத்தோடு ஒப்பிடுகிற போது சுரங்க ரயிலின் நீளம் குறைவானது. ஆனால் பிற இந்திய நகரங்களை ஒப்பிடுகிற போது இந்த விகிதம் அதிகம்தான்.

உலக மெட்ரோ சென்னை மெட்ரோ

உலகின் பல நகரங்கள் மெட்ரோ ரயிலைக் குறிப்பாக சுரங்க ரயிலை அமைத்து வருகின்றன. 2012-இல் சுஜோ, குன்மிங், ஹாங்ஜோ முதலான சீன நகரங்களில் மெட்ரோ ரயில் ஓடத் தொடங்கியது. அதே ஆண்டு பெரு-வின் லிமா நகரத்திலும் ஆப்பிரிக்க நகரமான அல்ஜியார்கிலும் மெட்ரோ நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டன. எண்ணெய் வளமிக்க மத்திய கிழக்கு நாடுகளும் மெட்ரோ ரயில் தடங்களைக் கட்டமைத்தன. அவர்களது கார்களில் நிரப்ப வேண்டிய எண்ணெயின் விலை அங்கு மலிவுதான். பெரும் போக்குவரத்து நெரிசலும் இல்லை. ஆனாலும் சுற்றுச் சூழல் அக்கறையுடன் அந்த நாடுகள் மெட்ரோ ரயில் தடங்களை அமைத்து வருகின்றன. துபாய் மெட்ரோ 2009இல் தொடங்கியது. இப்போது அபுதாபி, தோஹா, பஹ்ரைன், ரியாத், குவைத் நகரங்களிலும் மெட்ரோ உருவாகி வருகிறது. இந்தோனேசியாவின் ஜக்கார்தா, வங்க தேசத்தின் டாக்கா நகரங்களிலும் மெட்ரோ பணிகள் நடந்து வருகின்றன.

சென்னை மெட்ரோவின் இரண்டாம் கட்டப் பணிகள் நிறைவடையும்போது அது உலகின் தலை சிறந்த மெட்ரோ ரயில் நிலையங்களின் பட்டியலில் இடம் பெற்றுவிடும். ஏனெனில் அதன் நீளம் உலகின் பல பெரு நகர மெட்ரோவை எட்டியிருக்கும். கூடவே அவற்றுள் கணிசமானவை சுரங்க ரயில் தடமாகவும் இருக்கும்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், பொறியாளர்

கடலைப் பார்க்காத நாளும் ஒரு நாளா?
இப்படி நீதான் எனக்குள் வெறி ஏத்துவாய்.
ஆனால் பக்கத்தில் இருந்தும் என்னை இழுத்துப் போய்க் காட்டமாட்டாய்.
வேலை வேலையென்றே என்னை ஓடவிடுவாய்.

என் அருமை மூளையே!
உன் தேர்வு எப்பொழுதும் இப்படித்தான் இருக்கிறது.
உடனடியாக என்ன பயன் கிடைக்கும்.
அதற்குத்தான் உன் அகராதியில் முதலிடம்
எதிலும் எப்பொழுதும் என்ன பயன் என்றே அளந்து
அளந்து அளக்க முடியா வாழ்வை
அடக்கி ஒடுக்கி
ஒழித்துவிட்டாய் நீ.

◆

தங்கத் திரவத்தால் ஒவ்வொருக்குள்ளும் வேகம் தீப்பிடித்தெரிகிறது.
வேகமாக என்னைத் தாண்டிச் சீறிப் பாய்ந்து சென்றான்.
எதிரே அதேபோல் வேகத்தோடு ஒருவன்!
இருவரும் பதட்டம் பதரளவும் இல்லாமல் நடனக்கலை போல
உடலை வளைத்துச் சமாளித்துத் தரையில் பறப்பதைத் தொடர்ந்தனர்.
எவ்வளவு அழகாக ஓட்டுகிறார்கள்! என்று நீ முணுமுணுத்துக்கொண்டாய்.
அருமை மூளையே!
ரசிக்கிராயா? அல்லது
ஏமாறுகிராயா?

◆

இன்றைக்கு யாரும் அழைக்கவில்லை.
நானும் யாரையும் அழைக்கவில்லை.
இன்னும் கூடுதலாக ஒரு தடவைகூடத்
தொடுத்திரையைத் தொட்டுத் திறக்கவும் இல்லை.

இப்படிச் சொல்லும் நாளொன்று சாவதற்குள் எனக்குக் கிடைக்குமா?
என் அருமை மூளையே!

◆

"உறக்கம் வரமாட்டேங்குதா, எழுந்து வாசிக்க உட்காரலாமே"
நீதான் யோசனை கூறினாய்.

எழுந்தேன். வாசிக்க அமர்ந்தேன். எதை எடுத்துவாசிக்கவென்று
ஒரு முடிவுக்கு வர முடியாமல் குழப்பினாய்.

ஒவ்வொரு புத்தகமாய் எடுத்தேன்.
ஒருபக்கம் முடிப்பதற்குள் பிடிக்காமல் மூடிமூடி அடுக்கிவைத்தாய்.

இதைவிடப் புரண்டு கொண்டு கிடப்பதே மேலென்று
மீண்டும் படுக்கைக்குள்ளேயே தள்ளினாய்.

"சலிப்பே இல்லாமல் காலமெல்லாம்
அந்த அரங்கன் படுத்தே கிடக்கவில்லையா?"

என் அருமை மூளையே!
இப்படித்தான் இறுதியில் இல்லாததைச் சொல்லியே
இந்த அறியாக் குழந்தை மனிதனை உறங்கவைக்கிராய் நீ.

'சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்' என்கிற மாகவி பாரதியின் கனவை நனவாக்கும் முயற்சியில் இதுவும் ஒன்று.

காக்கைச் சிறகினிலே இதழ் முன்னெடுக்கும்

கவிஞர் கி.பி.அரவிந்தன்
ஏழாவது ஆண்டு நினைவு
இலக்கியப்
பரிசுப் போட்டி

மொழிபெயர்ப்பியல்
சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கான
பரிசுப்போட்டி - 2022

(திருவள்ளூர்வராண்டு - 2053)

நூல்களை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

காக்கைச் சிறகினிலே, 288, டாக்டர் நடேசன் சாலை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005 இந்தியா

மின்னஞ்சல் : kipian2022kaakkaicirakinile@gmail.com

தெரிவுக்குரிய தகுதி: இந்த நூற்றாண்டில் 2000 ஜனவரி முதல் 2020 டிசம்பர் வரை
பிறமொழியிலிருந்து முதற் பதிப்பாக தமிழில் வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்

நூல்கள் வந்து
சேர வேண்டிய
கடைசி நாள்:
15.02.2022

போட்டி முடிவு: மார்ச் 2022

- நெறியாளர்: ■ மதிப்பிற்குரிய இ. பத்மநாப ஐயர் (இங்கிலாந்து)
நடுவர் குழு: ■ பேராசிரியர் க. பஞ்சாங்கம் (இந்தியா)
■ முனைவர் கே.எம். வேணுகோபால் (இந்தியா)
■ எழுத்தாளர் என் சரவணன் (நோர்வே)
■ எழுத்தாளர் அமரந்தா (இந்தியா)

'காக்கைச் சிறகினிலே' இதழின் தொடக்க கால நெறியாளர் கவிஞர் கி.பி.அரவிந்தன் கனவின் மீதியில் எழும் புதிய தடமாக இப்போட்டி அமையும்.

பரிசுகள்

தேர்ந்தெடுக்கப்படும் இரண்டு
 நூல்களுக்கு தலா
 சான்றிதழ் மற்றும்
 10,000 இந்திய
 ரூபாய்கள்

ஒரு ஊக்கப்பரிசு
 சான்றிதழ் மற்றும்
 5000 இந்திய
 ரூபாய்கள்

சிறப்புப் பரிசு
 வாசகர்களுக்கானது
 ஓராண்டு
 காக்கை சந்தா

நன்றி :
 இப்போட்டிக்கான பணப்பரிசினை
 வழங்கும் கவிஞர் கி.பி.அரவிந்தன்
 குடும்பம் சார்பாக
 அவர்தம் துணைவியார் திருமதி சமதி
 மற்றும் லண்டன் துளிர் நண்பர்கள்
 வாழ்த்துக்களுடன் காக்கைச் சிறகினிலே
 இதழ்க் குழுமம்

போட்டியின் விதிமுறைகள்

1. போட்டியாளர்கள் (நூலாசிரியர்கள்) தமது தன்விவரக் குறிப்புகளை இயற்பெயர், புனைபெயர், முகவரி, செல்பேசி உள்ளிட்ட விவரங்களுடன் kipian2022kaakka-icirakinile@gmail.com என்கிற மின்னஞ்சல் ஊடாக மட்டுமே அனுப்பவேண்டும்.
2. பிற மொழிகளிலிருந்து தமிழில் வெளிவந்த நூல்களின் இரண்டு படிசுளை அனுப்பவேண்டும். இந்நூல் பற்றி ஊடகங்களில் வெளிவந்த விமர்சனங்கள் மற்றும் கருத்துரைகள் பற்றிய விபரங்களை மின்னஞ்சல் வாயிலாக அனுப்ப வேண்டும்.
3. நூல்களை காக்கைச் சிறகினிலே செயலக முகவரிக்கு பதிவு அஞ்சல் மூலம் மட்டுமே அனுப்ப வேண்டும்.
4. பதிவு அஞ்சல் உறை மற்றும் மின்னஞ்சலில் “கவிஞர் கி.பி.அரவிந்தன் ஏழாவது ஆண்டு நினைவு இலக்கியப் பரிசுப்போட்டி - 2022” என்று குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.
5. போட்டிக்கு அனுப்பப்படும் நூல்கள் மூலமொழியிலிருந்து தமிழில் பெயர்க்கப்பட்டதாகவோ மூலமொழியுடன் ஒப்பிட்டு சரிபார்க்கப்பட்டதாகவோ இருந்து, அது பரிசுக்குரியதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் தேர்வு செய்யப்பட்ட நூலை வெளியிட்ட வெளியீட்டாளருக்கு சான்றிதழும் 5000 இந்திய ரூபாய்கள் பரிசுத் தொகையாகவும் வழங்கப்படும்.
6. மொழிபெயர்ப்பு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு தனித்துவப் பங்களிப்புச் செய்யும் தமிழ்ச் சிற்றிதழ் ஒன்றுக்கு சான்றிதழும் 5000 இந்திய ரூபாய்கள் ஊக்கப் பரிசாகவும் அளிக்கப்படும்.
7. போட்டிக்குரிய நூல்கள் மற்றும் சிற்றிதழ்கள் பற்றிய விபரங்களை அவை தொடர்பாக ஊடகங்களில் வெளிவந்த விமர்சனங்கள் மற்றும் கருத்துரைகளுடன் பட்டியலிட்டுக் காக்கைச் சிறகினிலே அலுவலகத்துக்கு அனுப்பலாம். வாசகர்கள் அனுப்பிவைத்த பட்டியலிலிருந்து நடுவர்களால் பரிசுக்குரிய நூல் / சிற்றிதழ் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தால் பரிந்துரை செய்த ஒவ்வொரு வாசகருக்கும் ஓராண்டு காக்கை சந்தா சிறப்புப் பரிசாக அனுப்பிவைக்கப்படும்.
8. பரிசுக்குரிய நூல்களை நடுவர்க்கு பரிசீலித்து அளித்த தேர்வின் அடிப்படையில் நெறியாளர் வழங்கும் தீர்ப்பே இறுதியானது.
9. பங்கேற்கும் போட்டியாளர்களுடன் போட்டி முடிவு அறிவிக்கப்படும் வரை அஞ்சல், செல்பேசி, தொலைபேசி, மின்னஞ்சல் உள்ளிட்ட எந்தத் தொடர்பாடலும் நடத்தப்படமாட்டாது.
10. போட்டியின் முடிவு 2022 ஏப்பிரல் மாத காக்கை இதழில் காக்கை குழுமத்தினரால் முறைப்படி வெளியிடப்படும்.
11. பரிசுக்குத் தெரிவாகும் நூலுக்குரிய சான்றிதழும் பரிசுத் தொகையும் உரிய முறையில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.